Uit de serie van de risale-i nur

Leidraad voor de Jongeren

Titel van de originele uitgave: "Gençlik Rehberi"
Uitgever: De Risale-i Nur gemeenschap
Kerstroosplein 11
5644 ED Eindhoven

©Alle Rechten voorbehouden

Said Nursi (1877-1960)

… Kreeg van sjeik-ül Islam de eretitel *Bediüzzaman*, wat betekent dat hij in zijn tijd de grootste wetenschapper was.

… Toonde al in zijn jeugd verbazingwekkende interesse in de wetenschap en leerde vele boeken van buiten.

… Probeerde de ondergang van Turkije tegen te gaan door bezinning op de waarde van de Islam.

… Schreef 130 uiteenzettingen over de Qur'an.

… Leerde de mensheid dat de schepping zelf op de beste manier kennis geeft van de Schepper en dat ook de moderne wetenschap kennis geeft van God.

Opmerking...

Dit boek is vertaald voor de vele moslims die de Nederlandse of Vlaamse taal beter beheersen dan hun moedertaal. Tevens is het bedoeld voor alle mensen die de Nederlandse of Vlaamse taal meester zijn. Voor de Koran is de schrijfwijze "Qur'an" gekozen omdat deze het meest bij de uitspraak past.

VOORWOORD

Deze "Leidraad voor de jongeren" is in Turkije, in de stad Isparta, zowel in het nieuwe schrift als in het oude schrift gedrukt. De regering en de politie hebben hiervoor toestemming gegeven, waarna het overal met enthousiasme werd gelezen en vermenigvuldigd. Dit is een bewijs dat deze "Leidraad voor de jongeren" bij de jongeren en het volk veel interesse wekt.

Alleen de directeur van de veiligheidsdienst in Ankara deed moeilijk toen hij op de 22ste pagina zonder de vijfde regel te lezen "*... wat het geven van toestemming voor het openen van privé scholen in de islamologie betreft...*", de achtste regel "*... voor zover het mogelijk is moet overal een klein leshuis van de Risale-i Nur worden geopend...*" las, maar toen hij de betekenis begreep, mocht het weer vrij worden verspreid.

De uiteenzetting over *"Hu"*[1] is vrij pittig. Niet iedereen kan deze meteen begrijpen. Desondanks heeft deze uiteenzetting de koppige filosofen verbaasd laten staan en veel van hen tot het geloof overtuigd. Bovendien heeft het de fundamenten van de naturalisten en de ongelovigen helemaal afgebroken. Met de sleutel van de spirituele reis die in deze wereld met de sleutel van die uiteenzetting geopend is, zijn beelden van het hiernamaals met ogenschijnlijke zekerheid te zien, maar omdat het erg diepgaand is, is het niet hierin opgenomen.

Bediüzzaman Said Nursi

---

[1] *"Hu"* wil zeggen Hij. Naast de gewoonlijke aanspreking als "Ya Allah (O God)" doet de Islamitische mystiek God ook herdenken met de aanspreking "Ya *Hu* (O Hij)".
(De vertaler.)

Leidraad voor de Jongeren

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

HET EERSTE WOORD

"Bismillah" (In de naam van Allah) is het begin van al het goede. Vandaar dat wij ook hiermee beginnen. Weet o mijn ego! Net zoals dit gezegende woord een herkenningsteken van de Islam is, is het ook een veel gesproken smeekgebed, dat door het hele bestaan in haar daden wordt uitgedrukt. Als je wilt begrijpen in hoeverre het woord "Bismillah" een grote, onuitputtelijke kracht en een oneindige, onophoudelijke zegening is, kijk dan naar dit voorbeeld dat uitgedrukt wordt in een verhaal. Luister... Het is als volgt:

Het is voor een bedoeïen die in de Arabische woestijnen rondtrekt noodzakelijk om in de naam van een stamhoofd te reizen en zich door hem te laten beschermen tegen het kwaad van de rovers en zich door hem in zijn behoeften te laten voorzien. Doet hij dit niet, dan is hij op zichzelf aangewezen en zal hij door talloze vijanden en zijn eindeloze, onbevredigbare behoeften vernederd worden.

Nu waren twee personen voor een dergelijke reis de woestijn ingegaan. Eén van hen was bescheiden, de andere was hoogmoedig. De bescheiden persoon ging op weg in naam van een leider, de hoogmoedige persoon deed dit niet... De bescheiden persoon die in de naam van een leider op weg ging, reisde overal heen in vrede. Wanneer hij een rover tegen kwam zei hij: "Ik reis in de naam van die en die.", waardoor de rover zich uit de voeten maakte en de reiziger niets aandeed. Wanneer de reiziger een tent binnen liep, kreeg hij door de naam van die leider respect. De andere, hoogmoedige persoon echter had tijdens zijn reis te kampen met zoveel problemen dat het niet te beschrijven was. De hele reis huiverde hij van angst en overal moest hij bedelen. Hij werd een schandelijke en laaghartige persoon.

Weet o hoogmoedig ego! Jij bent die reiziger. Deze wereld is de woestijn. Jouw zwakheid en armoede zijn eindeloos. Jouw vijanden en behoeften zijn talloos. Als het nu eenmaal zo is, accepteer dan de naam van de Eeuwige Eigenaar en de Oereeuwige Alwijze van deze woestijn zodat je niet in het hele bestaan hoeft te bedelen en zodat je wordt gered van de angst die alle gebeurtenissen teweegbrengen.

Jazeker, dit woord is erg gezegend. Het zorgt ervoor dat jouw eindeloze armoede en zwakheid, oneindige kracht en barmhartigheid aantrekken en dat jouw zwakheid en armoede in de aanwezigheid van de Barmhartige Almachtige de meest geaccepteerde bemiddelaar wordt. Jazeker, degene die in deze naam handelt, is te vergelijken met iemand die zich bij het leger aanmeldt. Hij handelt dan in naam van de staat en zal voor niemand uitwijken. Hij zal zeggen dat hij in naam van de wet, in naam van de staat handelt en zal alles doen en alles weerstaan.

In het begin zeiden we al dat het hele bestaan in haar daden “Bismillah” uitdrukt. Is dat nu wel zo?

Jazeker. Wanneer jij ziet dat één enkele persoon ergens vandaan komt en alle inwoners van een stad met dwang ergens naar toe stuurt en daar laat werken dan geloof je zeker dat deze persoon niet namens zichzelf of op eigen kracht handelt. Hij lijkt dan meer op een soldaat die in de naam van de staat handelt en zich steunt op de macht van een koning. Zo ook handelt alles in de naam van God de Gerechtigheid. Kleine zaadjes en pitjes dragen grote bomen op hun schouders en tillen gewichten op die net zo zwaar als bergen zijn. Dit betekent dus dat elke boom “Bismillah” zegt. Ze vullen hun handen met vruchten uit de schatkamer van barmhartigheid en reiken ze ons aan. Elke groentetuin zegt: “Bismillah” en wordt een ketel uit de keuken van Goddelijke kracht waarin verschillende, veelsoortige, lekkere gerechten tegelijkertijd worden gekookt. Alle gezegende

dieren zoals koeien, kamelen, schapen en geiten zeggen: “Bismillah”, waardoor hun uiers worden gevuld met barmhartigheid en in kranen veranderen waar melk uitstroomt. Ze geven ons in de naam van de Voorziener de zuiverste en lekkerste melk dat als levengevend water dient. Elke plant, boom en struik zegt: “Bismillah”, zodat hun wortels, die net zo zacht als zijde zijn, hard steen en zand kunnen doorboren. Ze zeggen: "In naam van God. In naam van de Barmhartige", waardoor alles zich in hun dienst stelt.

Jazeker, dat hun takken zich in de lucht uitstrekken en vruchten geven en dat hun wortels met absoluut gemak zich in hard steen en grond uitstrekken en zelfs onder de grond ook vruchten geven. En dat hun dunne, groene bladeren ondanks de brandende hitte, maanden lang groen blijven is voor de naturalisten een harde klap in hun gezicht. Mogen ze blind worden. De planten, bomen en struiken steken een vinger in het oog van de naturalisten en zeggen: “Ook de hardheid en de warmte handelen onder een bevel, waardoor onze wortels, die zo zacht als zijde zijn, net zoals de staf van Mozes (A.S) het commando:

فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ [2:60]

gehoorzamen en de stenen doen splijten. En onze gevoelige bladeren die zo dun zijn als vloeitjes lezen net zoals de ledematen van Abraham (A.S.) het vers:

يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا [21:69]

en weerstaan zo de brandende hitte.

Alles zegt nu eenmaal “Bismillah” en ze geven ons nu eenmaal in de naam van God deze Goddelijke geschenken, dan moeten wij ook “Bismillah” zeggen. En moeten we geven in de naam van God, aannemen in de naam van God en vermijden iets aan te nemen van de mensen die God zijn vergeten en dus niet in Zijn naam geven.

Vraag: "We betalen een bepaald bedrag aan de mensen die ons de spullen alleen maar aanbieden. Wat voor een prijs wil God nu eigenlijk, Die de echte Eigenaar van al die zaken is?

Antwoord: De werkelijke Gever van alle giften wil voor die waardevolle geschenken en spullen een prijs die uit drie aspecten bestaan:

Als eerste: ***zikir*** (het gedenken van God). Als tweede: ***şükür*** (dankbaarheid) en als derde: ***fikir*** (bezinning dat alles van Hem afkomt).

De "Bismillah" die aan het begin wordt gezegd is het gedenken van God (*zikir*). Op het einde is het zeggen van "Elhamdulillah" dankbaarheid **(*şükür*)**. En tijdens het nuttigen of het gebruik van dat voorwerp is het nadenken en begrijpen dat deze waardevolle giften een wonder van de krachten van de Enige (Ehad) en Onafhankelijke[2] (Samed) zijn en dat het allemaal wonderlijke kunstwerken en geschenken van Zijn Barmhartigheid zijn, bezinning (*fikir*)

Net zoals het dom is niet te weten wie de eigenaar van een cadeau is en de voeten te kussen van een dienaar die jou het waardevolle cadeau van de koning overhandigt, zo ook is het duizend maal dommer om de werkelijke Gever van alle giften te vergeten en de ogenschijnlijke aanbieders te loven en van ze te houden.

O ego! Als jij niet zo dom wilt zijn, geef dan in de naam van God... Neem in de naam van God... Begin in de naam van God en werk in de naam van God... Vrede zij met jullie (=Salaam: groet en wens bij het afscheid nemen.)

[2] Samed is één van de schone namen van God en betekent: Hij die van niemand afhankelijk is, maar van Wie alles afhankelijk is.

HET TWEEDE HOOFDSTUK VAN HET DERTIENDE WOORD

[Een dialoog met enkele jongeren die in deze tijd van aantrekkelijke verleidingen het verstand nog niet hebben verloren.]

Enkele jongeren die bloot stonden aan de aantrekkelijke verleidingen van de meisjes, vroegen: "Hoe kunnen wij ons hiernamaals redden?", en wilden hulp van de Risale-i Nur.

Ik zei namens de gemeenschap van de Risale-i Nur tegen hen: "Het graf bestaat nu eenmaal. Niemand kan dat ontkennen. Iedereen zal, of hij nu wilt of niet, daar naar binnen gaan. En om het graf binnen te gaan zijn er **drie verschillende wegen**:

De eerste weg: dat is de weg van de gelovigen. Voor hen is het graf een deur die open gaat naar een wereld die veel mooier is dan deze wereld.

De tweede weg: dat is de weg van hen die het hiernamaals erkennen, maar de weg volgen van hun ego en alleen maar achter hun ego aanrennen. Zij willen op een verboden manier van deze wereld "genieten" en volgen daarom de weg van de dwaling. Voor hen zal het een eeuwige gevangenis zijn, een isoleercel die hen scheidt van al hun vrienden. Het is voor hen een kerker die zij in hun eentje binnen zullen gaan. Omdat zij het zo zien en geloven en omdat zij niet gehandeld hebben volgens hun overtuiging zullen zij ook zo'n behandeling krijgen.

De derde weg: dat is de weg van de ongelovigen en de dwalers die niet in het hiernamaals geloven. Voor deze ongelovigen en dwalers is het graf een deur die naar de eeuwige verdoemenis leidt. Dat wil zeggen dat het voor hen een galg is die hen en al hun vrienden van wie zij houden, zal ophangen. Omdat zij dit zo geloven, zullen zij als straf ook hetzelfde krijgen.

Deze twee laatste voorbeelden zijn duidelijk en hoeven niet bewezen te worden. Ze zijn overal duidelijk te zien.

Het moment van de dood is nu eenmaal verborgen. Elk moment kan de dood komen om je te onthoofden en zij maakt geen onderscheid in jong of oud. Daarom moet de arme mens, die steeds voor zijn ogen geconfronteerd wordt met zo'n groot en hevig probleem, zoeken naar een oplossing die hem kan redden van die eeuwige verdoeming, en die bodemloze en eindeloze isolatiecel. Het is voor de mens een erg belangrijke aangelegenheid om de deur van het graf voor zichzelf te veranderen in een deur die opent naar de eeuwige wereld, het eeuwige geluk en naar de wereld van verlichting.

Deze onweerlegbare werkelijkheid is te vinden in deze drie wegen en met de bovengenoemde drie werkelijkheden. Honderdvierentwintigduizend profeten, die zichzelf met wonderen hebben bevestigd, verkondigen dit en hetzelfde nieuws wordt nog eens door hondervierentwintigmiljoen heiligen met hun geestelijke vooruitblik, aanschouwing en waarneming ondertekend en bevestigd. En het nieuws van de profeten en heiligen wordt nog eens door ontelbare geestelijken met onweerlegbare voorbeelden bewezen. Zij verklaren deze werkelijkheid zo goed dat we het met ons verstand op een wetenschappelijke manier[3] kunnen begrijpen. Ze zijn het er allemaal voor negenennegentig procent mee eens dat de enige mogelijkheid om jezelf van verdoe-

---

[3] Eén ervan is de Risale-i Nur

menis en eeuwige ondergang te redden geloof en gehoorzaamheid is. En ze zijn het er tevens over eens dat dit de enige manier is om de weg die daartoe leidt te veranderen in een weg die leidt naar het eeuwige geluk.

Iemand die geen gevaarlijke weg wil inslaan zal luisteren naar de woorden van een enkele raadgever, ook al is de kans om ten gronde te gaan één procent. Iemand die niet luistert naar de woorden van deze man en toch die weg inslaat zal door de angst dat hij ten gronde zou kunnen gaan en de geestelijke onrust die hieruit voortkomt, zijn eetlust verliezen.

Zo ook berichten honderdduizenden vromen en eerlijke verkondigers dat dwaling en verboden genot voor honderd procent de oorzaken zijn voor een eeuwige gevangenschap, isolement en de galg van het graf dat tegenover ons te zien is. Ook berichten ze dat door overtuiging in God en aanbidding van God met een kans van honderd procent de galg zal verdwijnen de isolementscel gesloten wordt en het graf dat tegenover ons staat zal veranderen in een deur die opent naar het paleis van eeuwig geluk en rijkdom.

Nu is het zo dat zij hierover berichten en tekenen en aanwijzingen laten zien. **Wanneer nu de hopeloze mensen en de moslims niet geloven en God niet aanbidden en men zou hun de rijkdom en het plezier van de hele wereld geven, zou dat de angst en de pijn kunnen opheffen die zij als het ware ervaren omdat zij in de rij staan en elk moment geroepen kunnen worden naar het graf dat zich tegenover hen bevindt,** dit vraag ik jullie.

Ouderdom, ziektes, rampen en sterfgevallen die overal te zien zijn, herinneren iedereen aan die hevige pijn en waarschuwen ze ervoor. Hierdoor zullen de dwalers en de genieters van het verbodene, ook al hebben ze plezier en genieten ze honderdduizend keer, een geestelijke hel in hun

harten hebben branden. Maar de vergaande dwaasheid en verwardheid zorgen ervoor dat ze er tijdelijk niets van merken.

Voor de gelovigen en de gehoorzamers is het graf, dat tegenover hen staat, een deur naar de eeuwige rijkdom en het eindeloze plezier. En met het toegangsbewijs van het geloof zal er in de oereeuwige loterij een lot worden getrokken dat hen voor miljarden aan goud en diamanten laat winnen. Wachten op het moment dat er wordt gezegd: "Kom je lot halen", is zo'n diep, origineel, zuiver plezier en geestelijk genot dat als dit genot een vorm zou aannemen zou het voor die persoon de vorm van een persoonlijk paradijs aannemen. De jongeren die nu met de drang van hun jeugd dit geweldige genot en plezier links laten liggen en zich vergrijpen aan voorbijgaand, egoïstisch en hartstochtelijk, verboden genot, dat te vergelijken is met giftige honing en vermengd is met eindeloze pijn, verlagen zich honderd keer lager dan een dier.

Je kunt je dan nog niet eens vergelijken met de atheïsten in andere landen. Want wanneer zij niet in de profeet Mohammed *(met wie vrede en zegeningen zij)* geloven, kunnen ze alsnog in andere profeten geloven. Wanneer ze helemaal niet geloven in andere profeten kunnen ze alsnog in God geloven. Wanneer ze God niet kennen, bezitten ze altijd nog wel goede eigenschappen die leiden tot hun perfectie.

Maar een moslim wordt door geloof in de profeet Mohammed *(met wie vrede en zegeningen zij)* verbonden met alle andere profeten, met zijn Heer en alle perfecties. Wanneer hij nu zijn band verbreekt en uit deze gemeenschap treedt, ontkent hij God en alle andere profeten. Hij zal helemaal geen fundament meer hebben om de volkomenheid van zijn ziel te beschermen. Want iemand die de grondbeginselen en geloofsovertuiging van de laatste en grootste profeet vergeet, kan zeker op geen enkele wijze meer een lichtpunt of een volkomenheid vinden. Want deze profeet is

gekomen met een geloof en een uitnodiging voor alle mensen. Hij reikt met zijn wonderen en geloof verder dan alle andere profeten. En hij is in alle werkelijkheden leraar voor alle mensen geweest en heeft dit veertien eeuwen op een uitblinkende manier bevestigd. Daardoor is deze verloochenaar zeker veroordeeld tot eindeloze ondergang.

Kijk, O zielige mensen die verslaafd zijn aan de lusten van deze wereld en vanwege de zorgen om de toekomst ploeteren voor hun toekomst en hun leven! Als je op deze wereld plezier wilt beleven, genieten wilt, gelukkig wilt zijn en het gemakkelijk wilt hebben, neem dan genoegen met het toegestane vermaak. Dat vermaak is genoeg voor jullie. Uit de bovengenoemde verklaring heb je zeker wel begrepen dat al het andere vermaak binnen het verbodene duizend leed met zich meebrengt.

Wanneer de toekomst -bijvoorbeeld over vijftig jaar- net zoals het verleden, in een bioscoop getoond zou kunnen worden, dan zullen degene die nu lachen en achter hun ego aanrennen zichzelf honderdduizenden keren verafschuwen en gaan huilen.

Degene die het eeuwige en oneindige geluk in deze wereld en in het hiernamaals wil beleven, moet de boodschap en de overtuigingen van Mohammed *(met wie vrede en zegeningen zij)* voor zichzelf als leidraad accepteren.

OP EEN DAG TOEN IK VOOR HET RAAM ZAT VAN DE GEVANGENIS IN ESKiŞEHiR.

De volwassen meisjes van het lyceum tegenover de gevangenis, stonden op de binnenplaats lachend te dansen. Opeens zag ik deze meisjes in hun wereldse paradijs als de schoonheden van de hel, waarna er een sluier voor mij open ging en ik hun situatie zag zoals die er over vijftig jaar uit zou zien. Hun gelach was overgegaan in pijnlijk gehuil, waarna mij de volgende werkelijkheid duidelijk werd.

Ik zag in een geestelijke en denkbeeldige bioscoop dat vijftig van de zestig meisjes die lachend meededen aan dat spel het graf binnen waren gegaan en veel te lijden hadden. Hun lichamen vielen uiteen en veranderden in aarde. De andere tien meisjes hadden een leeftijd van rond de zeventig bereikt en waren zo lelijk geworden dat iedereen ze met afschuw bekeek. Nu begreep ik hoe de verleiding van de laatste tijd eruit zou zien en begon om deze meisjes te huilen.

De verschrikkelijkste en aantrekkelijkste verleiding zal veroorzaakt worden door de schaamteloosheid van de vrouwen. Ze zullen de jongeren van hun vrijheid veroveren en ze als nachtvlinders in het vuur van het verboden genot lokken. Ze zullen ervoor zorgen dat de jongeren kiezen voor één minuut plezier in dit wereldse leven in plaats van jaren genot in het eeuwige leven...

Toen ik op een dag naar de straat keek, werd mij een voorbeeld van die verleiding duidelijk en had ik veel medelijden met deze jongeren. Ik zei: “Deze arme jongeren kunnen zichzelf niet redden van het vuur van deze aantrekkelijke verleiding dat net als een magneet werkt.” En toen ik hierover nadacht verscheen voor mij opeens een geestelijk persoon die het vuur van deze verleiding aanwakkert, onderwijst en daarnaast bezig is de mensen van de Islam weg te leiden. Ik zei tegen hem en tegen de ongelovigen die van

hem les kregen: "O ongelukkigen die op het pad van plezier met de vrouwen van de hel hun geloof opofferen, die met genoegen voor het genot van de dwaling kiezen, die op de weg naar de bevrediging van de verlangens van hun ego ongeloof en dwaling accepteren, het leven beminnen, doodsbang zijn voor de dood, niet willen denken aan het graf en zich zo van het geloof afvallig maken. Weet zonder twijfels dat de mensen in jouw toekomst en verleden, de vorige volkeren en soortgenoten, de schepselen en nakomelingen in de toekomst, de mensen en groepen uit het verleden en de werelden en volkeren die in het verleden geschapen zijn deze wereld hebben verlaten of dat nog zullen doen. Door jou verstand en jou menselijkheid wordt je telkens geconfronteerd met al die reizende, voortvarende schepselen die jou door je dwaling telkens net zoveel verschrikkelijke en talloze smarten van de geweldige dood op jou hoofd gooien als er in deze wereld bestaan. Als je verstand hebt zal het je hart branden... Als je een ziel hebt zal het je ziel verbranden... Als je verstand niet is gedoofd zal het van verdriet verdrinken. Wanneer jij vindt dat een uurtje als dronkaard van het verbodene genieten dit vieze plezier, eindeloze verdriet, smart en pijn het wel waard zijn, ga dan maar door... Zo niet gebruik dan je verstand! Om van die geestelijke hel gered te worden en om het geestelijke paradijs binnen te gaan, dat door geloof ook op deze wereld waar te nemen is, en het geluk van deze wereld te proeven, luister dan naar de lessen van de Qur'an... Vergelijk een minuut voorbijgaand, beetje plezier met veel eeuwig, voortdurend plezier van het geloof[4]...

---

[4] Jazeker, geloof kan zelfs op deze wereld spiritueel het plezier van het paradijs geven. Kijk maar naar een enkel voordeel van de honderden fijne lichten. Bijvoorbeeld op het moment dat je een erg goede vriend ziet die door een gevaar op sterven ligt en een arts als Lokman of Hızır komt te hulp die de stervende opeens weer tot leven brengt, hoe blij zal je dan wel niet worden. Zo ook geeft het geloof jou net zoveel plezier en genot als het

En zeg niet: "Ik ga mijn leven voortzetten als een dier." Want voor een dier is het verleden en de toekomst verborgen. De Vereerde Alwijze heeft in Zijn Barmhartigheid hen van talloze smarten gered. Zelfs een kip die geschapen is om opgegeten te worden, merkt niets wanneer zij wordt geslacht. Op het moment dat het mes snijdt wil zij het voelen, maar dat gevoel gaat meteen voorbij zodat ze dus ook van die smart wordt gered. Dit betekent dus dat het geheim houden van het verleden en de toekomst voortkomt uit een grote en volmaakte barmhartigheid, liefde en medelijden, en dit geldt nog meer voor de tamme dieren. Dit betekent dus dat je de dieren nooit kunt overtreffen in het genot dat zij op deze wereld beleven. Je bevind je duizenden keren onder hen. Want in tegenstelling tot de dieren worden door je verstand sommige dingen die verborgen zijn duidelijk en dat maakt jou verdrietig. Van de volledige vrede die in de versluiering van het verborgene te vinden is, ben jij helemaal beroofd.

En jouw mooie eigenschappen zoals broederschap, eerbied en inzet waar je trots op bent, beperken zich hierdoor ook tot een erg korte tijd. Ze reiken niet verder dan een vinger in een woestijn en hebben in deze eindeloze tijd alleen maar betrekking op dit uur, waardoor ze van tijdelijke aard zijn, onecht, verwarrend en nep, waardoor jouw men-

---

aantal vrienden van wie je houdt en met wie je betrokken bent. Want miljoenen geliefde personen die op het kerkhof van jouw verleden liggen, staan opeens met het licht van het geloof op uit de dood en uit het niets. "Wij zijn niet gestorven en we zullen niet sterven.", zeggen ze en ze vinden weer leven. In de plaats van vele smarten die eindeloze scheidingen met zich meebrengen, geeft het geloof ook op deze wereld eindeloos genot en plezier omdat je weet dat ze weer op zullen staan en jullie weer samen zullen zijn. **Dit betekent dus dat geloof een zaadje is die voor de gelovigen samen met alle plezier en schoonheid ontkiemt in een paradijs...** En zo zal het ook zijn.

selijkheid en volmaaktheid afneemt en verdwijnt.

Maar broederschap, eerbied, liefde en inzet van een gelovige zal, omdat hij met zijn geloof de toekomst en het verleden omvat, in menselijkheid en volmaaktheid toenemen.

En wat jouw wereldse succes betreft, net zoals een gek geworden joodse goudsmid voor een stuk glas de prijs van een diamant betaalt, zal jij ook omdat je voor de korte, kleine tijd, dit groot en eeuwige leven als prijs betaalt, voorzeker slagen in deze begrensde wereld. Omdat je voor een minuut net zoveel begeerte, liefde en egoïsme toont als dat je in een jaar zou doen, kun je zeker tijdelijk de gelovigen overtreffen.

Omdat jouw verstand, ziel, hart en zintuigen hun verheven opdrachten niet verrichten en jouw laag ego en vieze begeerte hebben meegeholpen en hebben deelgenomen aan laaghartige dingen, overwin je op deze wereld de gelovigen, en zie je er schattiger uit. Want jouw verstand, hart en ziel zijn heel erg diep vervallen, teruguit gegaan en hebben zich verlaagd en veranderd in vieze verlangens en een vernederend ego. Vandaar dat je vanuit dit standpunt op deze wereld zeker een tijdelijke overwinning behaalt, die voor jou tot de hel leidt en voor de onderdrukte gelovigen de oorzaak voor het paradijs is.

EEN HOOFDSTUK VAN SAID NURSI, WAARVAN HIJ VOND DAT HET AAN DE "LEIDRAAD VOOR DE JONGEREN" MOEST WORDEN TOEGEVOEGD.

Het is beter om de 24ste en 25ste bladzijden met de titel: "Een belangrijk vraagstuk" weg te laten uit de boeken die van Mersin komen. Want liefde zonder dat men er iets voor terug verwacht (moederliefde) is een belangrijk grondbeginsel van de Risale-i Nur en de vrouwen tonen -meer dan de mannen- met oprechtheid en hechtheid serieuze interesse in de Risale-i Nur. De gezegende zusters, die helden in moederliefde zijn, moeten zich niet bezig houden met en moeten niet verdrietig worden door de harde toon die op deze twee bladzijden is gebruikt. Want dit vraagstuk is geschreven als waarschuwing voor een aantal Islamitische meisjes die in plaatsen zoals Istanbul op onzedelijke, half naakte Roemeense en Armeense meisjes proberen te lijken. De huichelaars en ongelovigen in Istanbul, die tegen "De leidraad voor de jongeren" zijn en ook enkele kranten die zich tegen ons richten, hebben echter een verkeerde betekenis aan dit vraagstuk gegeven. Zo willen ze een leugen verspreiden en ervoor zorgen dat de interesse voor de Risale-i Nur bij een deel van de vrouwen verzwakt.

We zullen deze twee bladzijden voorlopig eruit laten en ervoor in de plaats "De leidraad voor de vrouwen"[5], die "Een gesprek met de vrouwen" is genaamd, toevoegen.

Said Nursi

[5] Net zoals eens de geheime organisaties die zich verzette tegen de gebruiken van de islam, ervoor werkten om de jongeren te verleiden. Zo zijn er nu ook enkele atheïstische, geheime organisaties die ervoor werken om de arme vrouwen van de islam weg te lokken.
Om niemand te laten verleiden door de leugens van die organisaties moet aan iedereen die "De leidraad voor de jongeren" heeft, de bovengenoemde paragraaf worden gegeven.
De vrouwen moeten in plaats van de twee bladzijden die eruit zijn gehaald de leidraad voor jonge meisjes en oudere vrouwen "Een gesprek met de vrouwen" lezen, en de bovengenoemde paragraaf van Said Nursi invoegen.

EEN BELANGRIJK VRAAGSTUK DAT MIJ INEENS WERD INGEGEVEN.

Uit verschillende overleveringen van de profeet kunnen we begrijpen dat in de tijd vlak voor de ondergang van de wereld, de vrouwen en hun verlokkingen de belangrijkste oorzaak voor de verleiding van de jongeren zullen zijn. Jazeker, de geschiedenis leert ons dat er vroeger een groep erg strijdlustige vrouwen "Amazonen" als een bataljon werden ingezet en verbazingwekkende strijden voerden. Zo ook gebruiken tegenwoordig de verdwaalde atheïsten half blote vrouwen als hun krachtigste wapen in de strijd tegen de Islam. Volgens het plan van het ego en onder het commando van de duivel bestormen en overvallen ze met hun blote benen de gelovigen. Hun blote benen worden als doeltreffend wapen gebruikt. Ze sluiten de weg af naar het huwelijk en tonen de weg naar het verboden genot. Het ego van veel jongeren zal zich door deze verlokking meteen laten verleiden en hun harten en zielen zullen door deze grote zonden verscheuren. Een deel van hun hart zal zelfs afsterven. Nadat de vrouwen enkele jaren verboden lusten hebben getoond, zullen hun dodelijke benen als rechtvaardige straf brandhout voor de hel worden. Hun benen zullen daar als eerste branden. Omdat ze het vertrouwen en loyaliteit hebben verloren, kunnen ze op deze wereld geen geschikte echtgenoot meer vinden. Ondanks dat ze vanuit hun schepping erg naar een echtgenoot verlangen en ondanks dat ze die vanuit hun oorsprong erg nodig hebben. Wanneer ze toch een echtgenoot vinden, zal het alleen maar problemen met zich mee brengen. Door deze situatie is het zelfs zo dat in sommige plaatsen zo weinig behoefte en respect voor het huwelijk is ontstaan, waardoor -met bevestiging van enkele overleveringen van de profeet- in de laatste tijd voor de ondergang van deze wereld de vrouwen zo waardeloos en onbelangrijk worden en in de steek gelaten zijn, dat een man veertig vrouwen zal nemen.

De werkelijkheid is nu eenmaal zo. Elke vrouw houdt van haar schoonheid en wil deze schoonheid zolang mogelijk bewaren en beschermen en wil niet dat deze schoonheid verdwijnt. Maar deze schoonheid is nu eenmaal een Goddelijke gift en wanneer men voor deze gift dankbaar is zal de schoonheid nog meer toenemen. Maar wanneer men niet dankbaar is zal deze schoonheid afnemen en zal ze lelijk worden. Een verstandige vrouw zal haar schoonheid en pracht niet gebruiken om te zondigen en anderen te laten zondigen. Ze zal haar schoonheid niet op deze manier vergiftigen en zichzelf lelijk maken. Ze zal deze gift door ondankbaarheid niet de oorzaak voor kwelling laten zijn. Om de schoonheid die na vijf of tien jaar voorbij gaat, te vereeuwigen, zal zij deze op een toegestane manier gebruiken en zo dankbaarheid uitdrukken. Doet zij dit niet dan zal zij in haar ouderdom voor lange tijd verafschuwd worden en hierdoor verdrietig huilen.

Wanneer je deze schoonheid met de gewoontes van de Islam en met de schoonheid van de goede manieren van de Qur'an aankleedt, dan zal die schoonheid eeuwig blijven en volgens overleveringen zal ze met zekerheid in het paradijs een schoonheid krijgen die mooier en stralender is dan de schoonheid van de vrouwen van het paradijs. Wanneer die mooie vrouw een beetje verstand heeft zal ze deze mooie, stralende en eeuwige mogelijkheid niet voorbij laten gaan...

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا

Mijn lieve en trouwe broeders!

Wij sturen jullie het hoofdstuk "Een waarschuwing voor de jongeren die zich in een gevaarlijke situatie bevinden.", met de bedoeling de jonge studenten van de Risale-i Nur te tonen hoe waardevol het is om in hun jeugd de weg te volgen van vroomheid en hoe belangrijk het is om de gebruiken van de profeet te handhaven. En om te laten zien en te bewijzen dat echte en plezierige jeugd beleefd kan worden op de manier van die gelukkige, jonge Risale-i Nur studenten en om zo te tonen hoe de echte jonge Turken zijn.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Jullie broeder
Said Nursi

✸✸✸

Een berisping, een les en een waarschuwing die aan enkele arme jongeren zijn gegeven.

Op een dag kwamen enkele stralende jongeren bij mij op bezoek. Deze jongeren wilden van mij een indrukwekkende waarschuwing om zich te behoeden tegen het gevaar die de jeugd, het leven en de lusten met zich mee brengen. Ik zei tegen deze jongeren net zoals tegen de vorige jongeren die hulp van de Risale-i Nur wilden, het volgende:

"Jullie jeugd zal zeker voorbijgaan. Wanneer jullie niet in het toegestane gebied blijven, zal deze jeugd voor eeuwig verloren gaan en in deze wereld, in het graf en in het hiernamaals meer pijn en verdriet met zich meebrengen dan het plezier dat je ermee hebt beleefd. Wanneer je als dank voor deze jeugd, je jeugd volgens de Islam zedelijk, gehoorzaam en oprecht doorbrengt, dan zal deze jeugd een eeuwige vorm aannemen en zorgen voor een eeuwige jeugd in het hiernamaals.

Wat het leven betreft: wanneer men niet gelovig is, of wanneer dit geloof geen invloed uitoefent doordat jij je ertegen verzet, dan zal het leven na het korte en zichtbare genot en plezier duizend maal verdriet, pijn en droefenis met zich mee brengen. Want de mens heeft verstand en kan nadenken waardoor hij, in tegenstelling tot de dieren, van oorsprong erg betrokken is met het heden, het verleden en de toekomst. Hij wordt verdrietig of blij door gebeurtenissen uit die tijden. De dieren hebben geen gedachten. Hierdoor wordt het genot dat ze in het heden beleven niet verstoord door verdriet uit het verleden of angsten en zorgen om de toekomst. Maar als de mens vervalt in dwaling en onwetendheid zal het plezier dat hij op dit moment beleeft erg bitter worden. Vooral wanneer plezier op die wijze verboden is. Dat plezier is hetzelfde als giftige honing. Dit betekent dus dat hij aan werelds plezier honderd maal lager valt dan een dier. En bovendien is het leven, het bestaan en het

heelal van de dwalenden en de onwetenden de dag waarin ze leven. Door hun dwaling is het hele verleden en zijn alle werelden opgegaan in het niets en gestorven. Doordat ze er met hun verstand erg bij betrokken zijn, komt het bij hen duister en donker over. Wat de toekomst betreft is het door hun ongeloof ook een zwart gat. En de gedachten aan de eeuwige scheiding door het niets geeft onophoudelijk duisternis aan hun leven.

Wanneer het leven met geloof tot leven komt zal op dat moment de toekomst en het verleden met het licht van het geloof worden verlicht en zal het een bestaan krijgen. Geloof zal aan het hart en aan de ziel een verheven en spiritueel plezier en verlichtend bestaan geven. Deze werkelijkheid is verklaard in de zevende hoop in de "Leidraad voor de ouderen". Jullie moeten die ook maar eens bekijken.

Kijk zo zit het leven in elkaar... Als jullie wereldse plezier en genot willen beleven moeten jullie het leven met geloof leven geven, versieren door je verplichtingen te volbrengen en beschermen door je te verhoeden voor het verbodene.

De schrikwekkende waarheid van de dood, die elke dag, overal en op elk moment door de overledenen wordt bevestigd, zal ik jullie verklaren met een voorbeeld die ik ook aan de andere jongeren heb verteld.

Stel je voor dat er voor jullie ogen een galg is opgesteld. Daarnaast bevindt zich een loterij die heel waardevolle prijzen weggeeft. De tien personen die wij hier zijn, zullen of we nu willen of niet een andere mogelijkheid is er niet, daar naartoe worden uitgenodigd. Ze zullen ons roepen, maar omdat het niet bekend is wanneer ze ons zullen roepen zitten we elke minuut te wachten op iemand die komt en zegt: "Kom je entreebewijs voor jouw ondergang ophalen en ga naar de galg toe.", of, "Kom een lot ophalen dat je miljoenen goudstukken laat winnen..." Terwijl wij zitten te wachten komen er opeens twee personen binnen. De eerste persoon is een mooie, half naakte, verleidelijke vrouw met

in haar hand een gebak dat er erg lekker uitziet, maar waarin vergif was gestopt. De tweede persoon is een serieuze man die niemand misleidt en zich niet laat misleiden. Deze man zegt: “Ik heb voor jullie een talisman en een verlossingswoord meegebracht. Wanneer jullie dit woord uitspreken en niet van dat gebak eten, zullen jullie van de galg worden gered. Met deze talisman zal het lot van ongekende waarde op jullie vallen. Jullie zien sowieso met eigen ogen dat degene die van dat gebak eet onderweg naar de galg door het giftige gebak verschrikkelijke buikpijn lijdt. En jullie weten tevens dat degene die het waardevolle, vrijgevige lot krijgt niet opgehangen wordt, maar daar moeiteloos een stap naar rechts zet om de loterij binnen te gaan. Dit is niet te zien en het lijkt dat hij naar de galg gaat, maar miljoenen getuigen berichten dat dit niet het geval is en bevestigen het. Kijk maar door het raam. De belangrijkste ambtenaren en werknemers die met dit werk te maken hebben, verkondigen het met verheven stem en zeggen: “Weet met ogenschijnlijke zekerheid dat degene die met een talisman naar de galg gaat zonder twijfels, zo zeker als het daglicht, dit vrijgevige lot krijgt.”

Net zoals in dit voorbeeld. Omdat iemand in het verboden gebied wil genieten van de lusten in zijn jeugd, dat net als giftige honing is, heeft hij het geloof verloren dat het biljet en kaartje voor de eeuwige rijkdom en het eindeloos geluk is. Hij vervalt hierdoor openlijk in het ongeluk van de dood die voor hem een galg zal zijn en het graf dat voor hem een deur naar de eeuwige duisternis zal worden. Het uur van de dood is verborgen en de dood maakt geen onderscheid tussen jong of oud. Elk moment kan de ambtenaar van de dood komen om jouw hoofd af te hakken. Wanneer jullie het verboden genot opgeven, dat net als giftige honing is, en zo tot geloof komen en de verplichtingen volbrengen, wat de talisman van de Qur’an is, zullen jullie zeker het lot van de rijkdom en van het eeuwig geluk

krijgen dat in de machtige loterij van het lot van de mensheid wordt getrokken. Honderdvierentwintigduizend profeten *(met wie vrede zij)* hebben samen met ontelbare heiligen en rechtzienden overeenstemmend hiervan bericht gegeven en aanwijzingen getoond.

Samenvattend: de jeugd gaat voorbij... Als het voorbij is gegaan in verboden plezier zal het in deze wereld en in het hiernamaals duizenden smart en leed tot gevolg hebben. Als je wilt begrijpen hoe deze jongeren voornamelijk door verkeerd gebruiken en verspilling van hun jeugd met een geestelijke ziekte in ziekenhuizen, door hun onacceptabel gedrag in gevangenissen of opvanghuizen of door hun geestelijke leed in kroegen terechtkomen, vraag het dan aan de ziekenhuizen, gevangenissen en begraafplaatsen. Voorzeker, net zoals uit de meeste ziekenhuizen gejammer en gehuil te horen is vanwege de ziektes die de enthousiaste jongeren door verspilling en verkeerd gebruik hebben opgelopen, zo ook is in de gevangenis voornamelijk het gejammer te horen van de ongelukkige jongeren die door hun vurig, te ver gaand jeugdig gedrag in het verboden gebied, klappen hebben gekregen. Zo zul je wel begrijpen dat de meeste kwellingen die de overledenen doormaken het gevolg is van een verkeerde leefgewoonte in de jeugd. En de meeste kwellingen van degene die door de deuren van het graf de tussenwereld binnen gaan is volgens de heiligen die de toestand van de overledenen in het graf kunnen zien en volgens de getuigenis en bevestiging van alle kenners van de waarheid de misbruik van je jeugd. Vraag het ook aan de ouderen en zieken, die de grootste groep van de mensheid vormen. Zij zullen met een absolute meerderheid hun spijt berouwen en met begeerte zeggen: "Verdorie! Wij hebben onze jeugd verspild of misschien wel verloren en daardoor hebben wij veel gevaar opgelopen. Verspil je jeugd vooral niet zoals wij dat hebben gedaan." Jazeker, iemand die omwille van vijf of tien jaar verboden plezier in

zijn jeugd als straf vele jaren leed en verdriet in deze wereld, gevaar en kwelling in de tussenwereld en in de hel en kwellingen in *Sakar* (een plaats in de hel) in het hiernamaals heeft te beproeven, heeft volgens het geheim van het gezegde الرَّاضِى بِالضَّرَرِ لَا يُنْظَرُ لَهُ helemaal geen recht op medelijden. Want iemand die met zijn eigen wil gevaar oploopt, verdient geen medelijden en is het niet waard.

Moge de rechtvaardige God ons behoeden tegen de aantrekkelijke verleidingen van deze tijd en moge Hij ons beschermen. Amen.

Antwoord op een vraag die de studenten van de Risale-i Nur hebben gesteld.

"In de verschrikkelijke Tweede Wereldoorlog, die voor het lot van de Islamitische wereld erg belangrijk was, heeft u niet een keer in twee jaar tijd gevraagd hoe de toestand ervoor stond en heeft u helemaal geen interesse getoond. U heeft ons of Emin, die elke dag tot jouw dienst stond, niet een keer hierover gevraagd. Is er soms een andere, nog grotere werkelijkheid die belangrijker is dan deze gebeurtenis en ermee vergeleken deze wereldoorlog onbelangrijk laat zijn? Of is het gevaarlijk om ermee bezig te zijn?", vroegen wij aan onze leraar.

Hij gaf als antwoord: "Jazeker, er is een andere, grotere werkelijkheid, een belangrijkere gebeurtenis die de Tweede Wereldoorlog in vergelijking erg onbelangrijk laat zijn. Terwijl twee regeringen in deze oorlog strijden om de heerschappij over de wereld is er een weg geopend voor de twee grote godsdiensten om vrede te sluiten en een overeenkomst aan te gaan. Tevens is het verschrikkelijke verzet van de ongelovigen een grote strijd aangegaan met de hemelse godsdiensten, waardoor er een belangrijkere situatie is ontstaan en een grotere waarheid is ontsluierd dan het proces van de socialisten en de bourgeoisten die in de grote rechtszaal in het hiernamaals is geopend. De verantwoordelijkheid in dit proces dat bij één enkele persoon rust, is groter dan deze oorlog. Het proces is als volgt:

In deze tijd is er voor elke moslim of misschien wel voor iedereen een eeuwig land te verkrijgen ter grote van deze wereld. Dit land is van boven tot onder versierd met tuinen en kastelen. Er is een proces geopend waarin je dit land krijgt of verliest. Voor elke persoon is zo'n proces geopend. En al heeft hij net zoveel macht, rijkdom en verstand als de Engelsen en Duitsers, dan moet hij nog alles gebruiken om dit proces te winnen. Iemand die belang hecht aan andere dingen voordat hij dit proces heeft gewonnen is gek. Dit

proces is zelfs zo in gevaar gekomen dat op een bepaalde plaats alleen maar één van de veertig personen, die uit de hand van de dood hun ontslag kregen toegereikt, dit proces wisten te winnen. Negenendertig mensen hebben verloren. Zo bleek uit de waarneming van een heilige.

Als er nu een advocaat is die ervoor kan zorgen dat dit belangrijk en machtig proces wordt gewonnen, en met al twintig jaar ervaring acht van de tien personen dit proces laat winnen, dan zal iemand die verstand heeft deze advocaat aanstellen om hem te helpen zijn opdracht te vervullen. Hij moet, boven alles uit, belang hechten aan die advocaat.

Kijk! Eén van die advocaten of misschien wel de eerste is de Risale-i Nur die zijn oorsprong vindt in, gezeefd is uit en gehaald is uit de spirituele wonderen van de Qur'an, wiens overlevering een wonder is. Duizenden personen die hiermee het proces hebben gewonnen zijn er getuigen van.

Jazeker, elke mens, die als ambtenaar naar deze wereld is gestuurd, heeft zeker begrepen dat hij een gast is en dat hij zal sterven en dat zijn wezen is gericht op een eeuwig leven. De vesting waarmee elk mens zijn eeuwig leven wist te redden is in deze tijd erg verzwakt. Dus is er voor elk mens een situatie ontstaan waarin hij zijn wereld samen met al zijn vrienden waarmee hij nauw verwant is voor eeuwig verlaat of een eeuwig paleis wint die duizend maal prachtiger is dan deze wereld. Wanneer hij geen bewijs van zijn geloof heeft en zijn overtuiging, die zijn getuigschrift is, niet op een zekere manier weet te bemachtigen, zal hij dat proces verliezen. Nu vraag ik me af wat de leegte kan vullen van datgene wat hij heeft verloren?

Het is vanwege deze werkelijkheid dat als het verstand en gedachten van mij en mijn vrienden zich honderd maal zou vermenigvuldigen, dan is het nog maar net genoeg om het in dienst te stellen van deze geweldige, heilige opgave. Met andere dingen bezig zijn is voor ons nutteloos.

Hier moet ik wel het volgende opmerken: omdat enkele

studenten van de Risale-i Nur, die zich in de andere processen bevonden en in de tijd dat de verstandelozen rechten onnodig en ongegrond hebben geschonden en aangetast, hebben wij -voor zover het nodig was- ons er onwillig in verdiept[6]. Bovendien is het gevaarlijk om naast dit echt en groot proces, jezelf met je verstand en met je hart bij andere processen en gevechten te betrekken. Want iemand die zich bezig houdt met een dergelijk brede politiek en zulke opwindende gebeurtenissen blijft achter in belangrijke zaken die hem in zijn nabije omgeving zijn opgelegd of hij verliest zijn enthousiasme. Tevens wordt degene die de wijd reikende, aantrekkelijke politiek en gevechten volgt soms erdoor meegesleept. Naast het feit dat hij zijn opgave niet kan vervullen, kan de vrede in zijn hart, de goede voornemens, zijn gedachten en de oprechtheid in zijn diensten erdoor aangetast worden. Toen ze mij in de rechtszaal op dit punt begonnen aan te vallen zei ik: "Net zoals de werkelijkheid van het geloof en de Qur'an, die als een zon aan de hemel staat, zich niet onderwerpt aan de verleiding van de kleine lichten op deze wereld, en geen werktuig ervoor wordt, zo ook zal iemand die de werkelijkheid serieus neemt deze niet inzetten voor gebeurtenissen op deze wereld, en zelfs niet voor gebeurtenissen waarbij het hele bestaan is betrokken." Waarna ze zwegen.

Hier hield het antwoord van onze leraar op. Wij hebben het met al onze krachten bevestigd.

De studenten van de Risale-i Nur

[6] Dit verwijst naar het pleidooi in de rechtszaal.

باسمه سبحانه

Aanvulling op de tweede stage van het dertiende woord volgens de normen van de Risale-i Nur.

Gevangenen hebben veel behoefte aan de bemoediging die de Risale-i Nur geeft. Vooral degene die in hun jeugd een klap hebben opgelopen en hun jong en fijn leven in de gevangenis doorbrengen hebben net zo veel behoefte aan deze verlichting als de behoefte aan brood. Jazeker, de drang in je jeugd luistert veel meer naar je gevoelens dan naar je verstand. Maar gevoelens en begeerte zijn blind. Zij zien de gevolgen niet. Zij geven de voorkeur aan een beetje plezier dat ze meteen kunnen beleven in plaats van veel plezier waar ze op moeten wachten. Uit wraak vermoorden ze soms iemand in een minuut waarna ze tachtigduizend uur leed in de gevangenis moeten doorbrengen. Een uur plezier ten gunste van je kuisheid zorgt voor duizenden dagen gevangenis. Samen met de onrust die hij krijgt door de angst voor zijn vijanden, vernietigd hij zo het geluk in zijn leven. Hiermee vergeleken hebben de jongeren te maken met veel valkuilen die hen fijn leven in een bitter en zielig leven veranderen. Vanwege een grote staat in het Noorden, waar ze de lusten van de jongeren aanwakkeren, beeft deze eeuw met stormen. Want jongeren die niet naar de gevolgen kijken en met blinde gevoelens handelen, denken dat ze zich ook kunnen opdringen aan de mooie meisjes en vrouwen van degene die op hun kuisheid letten. Een staat die het toelaat dat vrouwen samen met mannen naakt in de sauna gaan, moedigt deze smerige ontucht zelfs nog aan. Tevens zullen de behoeftigen en de armen zichzelf de bezittingen van de rijke toe-eigenen. De hele mensheid rilt voor deze plaag.

Daarom is het hoogst noodzakelijk dat de Islamitische en Turkse jeugd in deze eeuw zich als een held gedragen en

zich met “De Leidraad voor de jongeren” en “De Vruchten” van de Risale-i Nur, die als haarscherpe zwaarden zijn, zich verzetten tegen het gevaar dat van twee kanten komt. Zo niet dan verandert de wereldse toekomst, het gelukkige leven en het geluk in het hiernamaals voor deze arme jongeren in een eeuwig leven vol kwelling en leed en vernietigt het. En door misbruik en verboden plezier, komen ze terecht in ziekenhuizen en doordat ze in hun leven te ver zijn gegaan, komen ze terecht in gevangenissen. In hun ouderdom zullen ze met veel leed en verdriet huilen.

Wanneer hij zichzelf met de gewoontes van de Qur'an en de werkelijkheden van de Risale-i Nur beschermt, zal hij tot de heldhaftige jongeren behoren en een perfect mens, een gelukkige moslim en een koning over de dieren en andere levende wezens worden.

Jazeker, wanneer een jonge persoon in de gevangenis één uur van de vierentwintig uren die hem dagelijks wordt gegeven, gebruikt voor de vijf verplichte gebeden, berouw toont voor de fout die tot deze gevangenschap heeft geleid en zich ver houdt van andere gevaarlijke en leedvolle zonden, zal hij heel nuttig worden voor zijn eigen leven, zijn toekomst, zijn land, zijn volk en voor zijn kennissen. De gevangenis is sowieso een beschutting tegen de meeste zonden. Hij zal met de tien of vijftien jaar van zijn jeugd die toch voorbij gaan, een eeuwige, stralende jeugd verdienen. De Qur'an, waarvan de verkondiging een wonder is en alle heilige boeken en hemelse geschriften verkondigen over deze twijfelloze, verheugde boodschap.

Jazeker, wanneer hij voor die frisse, mooie jeugd, die een Goddelijk geschenk is, met gehoorzaamheid dankbaarheid uitdrukt, zal het nog fijner worden, vereeuwigen en leuker worden. Zoniet dan wordt het een ramp, tegenspoed, verdriet, een nachtmerrie en gaat het voorbij. Het zal er de oorzaak voor zijn dat hij voor zijn kennissen, voor zijn volk en voor zijn land een gevaarlijk iemand wordt.

Als de gevangene onterecht is veroordeeld dan zal, op voorwaarde dat hij zijn verplichte gebeden verricht, elk uur gelijk zijn aan één dag godsdienstoefeningen en is die gevangenis voor hem gelijk aan een ontberingplaats. Hij lijkt dan op de vromen die vroeger de bergen introkken om in eenzaamheid de Godsdienst te verrichten. Als de gevangene arm, oud en ziek is en behoeftig aan de werkelijkheden van het geloof, dan wordt elk uur, op voorwaarde dat hij zijn verplichtingen verricht en om vergiffenis smeekt, geteld als twintig uur godsdienstoefening en zal de gevangenis voor hem een rusthuis en voor de vrienden die barmhartig voor hem zorgen een vriendenclub, een opvoedingscentrum en een leshuis worden. In de gevangenis kan hij meer genieten van Godsdienstoefeningen dan degene die buiten de gevangenis aan alle vieze zonden wordt blootgesteld. Hij kan een goede lering uit de gevangenis trekken. Wanneer hij de gevangenis verlaat, vertrekt hij niet als een moordenaar of wraaklustig iemand. Hij zal vertrekken als een persoon die berouw heeft voor zijn zonden. Als iemand die lering heeft gehad, manieren heeft geleerd en die een nuttige persoon voor het volk is geworden. Zelfs enkele betrokken personen zagen dat door het liefdevolle en mooie karakter van de lessen van de Risale-i Nur zich in korte tijd een goed karakter ontwikkelde bij de veroordeelden in de gevangenis van Denizli. Daarom gaven ze toe dat het beter is om in plaats van vijftien jaar gevangenisstraf vijftien weken Risale-i Nur lessen op te leggen. “Dat zal hun veel sneller manieren leren."

De dood is nu eenmaal onsterfelijk en het uur van de dood is geheim gehouden. Het kan elk moment aanbreken. En de begraafplaatsen kunnen nu eenmaal niet gesloten worden. Hele groepen gaan ernaartoe en verdwijnen erin. Voor de gelovigen wordt de veroordeling tot eeuwige verdoeming omgezet in een ontslag uit deze wereld. De werkelijkheden van de Qur'an hebben dit aangetoond. Voor de

dwalenden en genieters van het verbodene is duidelijk te zien dat een eeuwige verdoeming, een eeuwige scheiding van al hen geliefde vrienden en van het hele bestaan is. Er blijven dan zeker geen twijfels meer bestaan dat de gelukkigste persoon degene is die geduldig dankbaarheid toont en tijdens zijn gevangenschap van de Risale-i Nur lering trekt, volledig ervan geniet en aan zijn geloof en aan de Qur'an werkt zoals het getoond is.

O mensen die de slaaf van de lusten zijn! Ik ben in vijfenzeventig jaar door duizenden ervaringen, bewijzen en gebeurtenissen met ogenschijnlijke zekerheid erachter gekomen dat:

Het echte genot, smarteloze plezier, verdrietloze genoegen en geluk in dit leven alleen mogelijk is met geloof en alleen te vinden is in de werkelijkheden van de overtuiging. Zonder overtuiging vind je in elk wereld plezier veel verdriet. Het laat je één druif eten en geeft je tien klappen, waardoor het plezier in je leven verdwijnt

O arme mensen die in de gevangenis terecht zijn gekomen! Jullie wereld huilt nu eenmaal en jullie leven is nu eenmaal bitter geworden. Werk er dan aan om jullie hiernamaals niet te laten huilen. Werk ervoor om jullie eeuwig leven te laten lachen en zorg ervoor dat het zoeter wordt. Gebruik jullie gevangenschap om dit doel te bereiken.

Net zoals de verdiensten van een soldaat die onder moeilijke omstandigheden één uur op wacht staat om de vijand te signaleren, gelijk staat aan een jaar godsdienstoefening. Zo ook telt onder jullie zware omstandigheden elke moeizame uur voor vele uren Godsdienstoefeningen. Waardoor die moeite in barmhartigheid verandert.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

Mijn vereerde en oprechte broeders,

Voor degenen die in de gevangenis terecht zijn gekomen en voor degenen die met oprechtheid en barmhartigheid deze gevangenen voorzien in hun onderhoud zal ik in drie punten een krachtige steun geven.

Het eerste punt: elke dag uit je leven die je in de gevangenis doorbrengt kan zorgen voor een Godsdienstoefening die gelijk staat aan tien dagen. En de voorbijgaande uren kunnen eeuwige uren als vrucht geven. En de tien of vijftien jaar die je hier moet uitzitten, kunnen voor jou de redding zijn van miljoenen jaren eeuwige gevangenschap. De voorwaarden voor deze grote en waardevolle verdiensten zijn het verrichten van de verplichte gebeden, berouw hebben voor de zonde die de oorzaak voor deze gevangenschap is en met geduld dankbaarheid uitdrukken. De gevangenis is sowieso een hindernis voor veel zonden. Het isoleert je tegen het zondigen.

Het tweede punt: net zoals genot eindigt met leed, leidt het voorbijgaan van dit leed tot genot. Jazeker, wanneer iemand aan de voorbijgegane, leuke, plezierige dagen denkt, zal het geestelijke leed en verdriet opwekken en zal hij “oh oh oh” zeggen en wanneer hij aan de voorbijgegane, smartelijke, moeilijke dagen denkt, zal hij een geestelijk genot beleven en “Alle lof aan God. Die ramp heeft een beloning achtergelaten en is voorbij gegaan.”, zeggen en opgelucht adem halen. Dit betekent dat wanneer een leedvol uur voorbij gaat het een geestelijk genot aan de ziel achterlaat. En een plezierig uur dat voorbij is gegaan laat integendeel leed achter. De werkelijkheid is nu eenmaal zo. En de rampzalige, voorbijgegane uren zijn nu eenmaal samen met het leed opgegaan in het niets en voorbije-

gaan. En de toekomstige dagen van tegenspoed bestaan op dit moment nog niet. En van het niets kan men geen leed ondervinden. En uit het niets komt geen leed. Om nu de hele tijd brood te eten en water te drinken omdat je over enkele dagen wel eens honger of dorst zou kunnen krijgen, is absolute gekkigheid. Om nu te denken aan de leedvolle uren van het verleden en de toekomst die nog moeten komen of al in het niets zijn opgegaan en ongeduld te tonen, het schuldige ego zijn gang te laten gaan en te puffen alsof hij over God klaagt is gekkenwerk. Jazeker, wanneer men zijn geduld niet links en rechts verspreidt, dus over het verleden en de toekomst, maar gebruikt voor dit uur en voor deze dag, is het precies voldoende. De last wordt dan van tien naar één verlaagd.

Niet om te klagen, maar na enkele dagen in deze derde school van Jozef, tijdens materiële en geestelijke verveling en ziekelijke tegenspoed zoals ik het nog nooit in mijn leven heb gezien, en vooral toen ik van mijn “Nur” werken werd beroofd en door de hopeloosheid en verveling van mijn ziel, wat hiervan het gevolg was, gekweld werd, toonde de Goddelijke hulp de bovengenoemde werkelijkheid. Door deze werkelijkheid accepteerde ik mijn vervelende ziekte en gevangenschap. Want voor een hopeloos mens zoals ik die aan de poort van het graf staat, is het een grote winst om een uur dat in onwetendheid doorgebracht had kunnen worden, te gebruiken om er tien uren van godsdienstoefeningen van te maken. Waarna ik dankbaarheid uitdrukte.

Het derde punt: wanneer men liefdevol de gevangenen helpt. Deze in hun behoeften voorziet. Ze moed inspreekt en zo een zalfje op hun geestelijke wonden smeert, verdient men een grote beloning met een kleine moeite. En degene die de gevangenen eten komt brengen, degene die het bereidt, de bewakers en de helpende hand binnen en buiten de gevangenis kunnen voor hun liefdadigheid ook een

beloning in het hiernamaals verwachten. Wanneer de veroordeelde oud, ziek of arm is wordt de beloning voor deze geestelijke liefdadigheid nog veel groter.

Kijk! Voorwaarde voor deze waardevolle beloning is het verrichten van het verplichte gebed. Hierdoor worden die werken omwille van God verricht. Een andere voorwaarde is dat je helpt in oprechtheid, met liefde en met vreugde, zonder dat de gevangenen zich verplicht voelen om jou dankbaar te zijn.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا

O mijn vrienden in de gevangenis en mijn broeders in geloof!

Ik kreeg ingegeven dat ik jullie een werkelijkheid moest vertellen die jullie van de straf in deze wereld en van de straf in het hiernamaals zal redden. Het is als volgt:

Bijvoorbeeld: iemand heeft de broer of een naaste verwante van iemand anders vermoord. Eén minuut genot om iemand in een wraakactie te vermoorden zorgt voor miljoenen minuten onrust in het hart en voor een straf in de gevangenis. Tevens zal de levensvreugde en het wereldse plezier van de verwanten van de vermoorde door angst voor een wraakactie en de vijand die ze voor zich hebben staan, helemaal bedorven worden. Ze zullen voortdurend door angst en opwinding gepijnigd worden. De oplossing om hiervan te genezen is het sluiten van vrede en elkaar vergeven. Dit heeft de Qur'an ons opgelegd en de Qur'an zet ons hiertoe aan. Want dit is werkelijkheid, gerechtigheid en verzoening en het is nodig voor de mensheid en de Islam.

Jazeker, de werkelijkheid en de oplossing zijn te vinden in verzoening. Het uur van de dood staat vast en verandert niet. Voor de vermoorde was het uur aangebroken en had hij niet langer te leven. De moordenaar was de oorzaak voor het voltrekken van de Goddelijke beschikking. Maar wanneer er geen vrede wordt gesloten zullen beide partijen steeds door schrik en angst voor een vergelding worden gepijnigd. Vandaar dat de Islam een gelovige beveelt om niet langer dan drie dagen boos te blijven op een andere gelovige.

Wanneer die moord niet het gevolg is van vijandschap of irritatie, maar een loochenaar de oorzaak voor deze onrust was, is het hoognodig om snel vrede te sluiten. Zoniet dan wordt die kleine ramp groter en zal zo door blijven gaan. Wanneer beide partijen vrede sluiten, de moordenaar om vergeving smeekt en elk moment smeekbeden verricht voor degene die hij heeft vermoord, dan zullen beide partijen veel winnen en zullen ze broeders van elkaar worden. In ruil voor een verloren vriend zal hij enkele gelovige vrienden erbij krijgen. Hij moet zich dan wel overgeven aan het Goddelijke lot en de beschikking en zijn vijanden vergeven. Voor degene die zich in de "Nur" gemeenschap bevinden en naar de lessen van de Risale-i Nur luisteren is het, omwille van de broederschap, de eigen vrede en die van de gemeenschap, helemaal nodig dat er een goede sfeer tussen elkaar gehandhaafd blijft.

Door de lessen van de Risale-i Nur werden de gevangenen in Denizli, die allemaal vijanden van elkaar waren, broeders. Dit was zelfs de oorzaak voor onze vrijspraak. Ook de ongelovigen en slecht gezinden zeiden: "maschaallah, barekallah" toen ze de gevangenen zagen. De gevangen voelden zich hier veilig. Ik zag in de gevangenis een persoon die de oorzaak ervoor was dat honderd anderen zich ongemakkelijk en onveilig voelden en niet samen de binnenplaats opdurfden om een luchtje te scheppen. Dit was een kwelling voor ze. Een moedige en menselijke gelovige kan door een andere gelovige die een kleine, geringe fout begaat of een persoonlijke tegenvaller heeft niet honderden andere schade toebrengen. Wanneer hij een fout begaat of iets fout doet moet hij snel om vergeving smeken.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا

O mijn vrienden en medegevangenen!

Ik ben er volledig van overtuigd dat jullie een belangrijke oorzaak zijn dat de genade van God ons in deze gevangenis terecht heeft laten komen. Hij wil jullie met de Risale-i Nur steunen en jullie leven redden van de beproeving in de gevangenis en van de vele wereldse gevaren. Hij zorgt ervoor dat jullie leven niet in verdriet en leed wordt verkwist en dat jullie in het hiernamaals niet zullen huilen zoals in dit wereldse leven. Hij wil jullie volledig geruststellen. Het is nu eenmaal zo. Daarom moeten jullie zoals de gevangenen in Denizli en de studenten van de Risale-i Nur, broeders van elkaar worden. Jullie zien zelf ook wel dat de gevangenisbewakers alles wat van buiten de gevangenis komt en al jullie eten, brood en soep controleren om ervoor te zorgen dat er geen mes naar binnen wordt gesmokkeld waarmee jullie elkaar te lijf kunnen gaan. Het kost de gevangenisbewakers die op jullie toezien veel moeite. Tevens mogen jullie niet samen de binnenplaats op om een luchtje te scheppen. Ze zijn bang dat jullie elkaar als wilde beesten zullen aanvallen.

Jullie moeten net zoals onze nieuwe vrienden, die ook een natuurlijke drang tot heldhaftigheid dragen, als grote helden van deze tijd tegen het bestuur van de gevangenis zeggen: "Al zouden wij een mes in onze handen krijgen of al zouden jullie ons een geweer of pistool geven en het bevel om elkaar aan te vallen, dan zullen wij nog niet deze hulpeloze vrienden aanraken die net als wij in dit ongeluk zijn gevallen. Al waren wij vroeger elkaars grootste vijanden door de lessen en de geboden van de Qur'an, het geloof, de Islamitische broederschap en onze vrede hebben wij

besloten om elkaar te vergeven en ervoor te ijveren elkaar niet nog eens te kwetsen.” Zo zal deze gevangenis in een gezegend leshuis veranderen.

Aanhangsel van het tweede hoofdstuk van het dertiende woord

Een belangrijk vraagstuk dat mij in de nacht van "Kadir" werd ingegeven.

We zullen een korte samenvatting geven van de omvattende en lange werkelijkheid die mij in de nacht van "Kadir" werd ingegeven. Het is als volgt:

De mensheid zal door de hevige wreedheid van de laatste wereldoorlog, de hevige wreedheid waarmee geregeerd werd en de meedogenloze vernietiging van honderden onschuldigen door een enkele vijand met al hun krachten zoeken naar het eeuwige leven waar ze echt naar verlangen. De hopeloosheid die iedereen overspoelt doordat ze verslagen werden, de zorgen die uit dit verlies voortkomen, de wrede lichamelijke kwellingen die ontstaan doordat ze de heerschappij niet hebben kunnen beschermen en de grote vernietiging niet hebben kunnen herstellen zullen dit gevoel alleen maar aanwakkeren. Doordat het wereldse leven volledig voorbij gaat en vergankelijk is, werd iedereen duidelijk dat de fantasieën van de mensheid misleidend en hypnotisch waren. De oorspronkelijke, vergaande talenten van de mensheid en de essentie van de mensen werden op een algemene manier erg verscheurd. Door onwetendheid en dwaling die uit de dove natuur ontstaat, maar door het diamantenzwaard van de Qur'an werd verscheurd, en het erg lelijke en meedogenloze gezicht van de verstikkende, misleidende politiek die het gordijn is voor onwetendheid en dwaling zullen er ook de oorzaak voor zijn dat de mensheid met volledige kracht zal zoeken naar het eeuwige leven. De tekenen zijn al te zien in het Noorden, het Westen en in Amerika. De mensheid heeft ontdekt dat hun wereldse leven, hun wereldse geliefde lelijk en vergankelijk is. Er bestaan geen twijfels meer dat de Qur'an, waarvan de ver-

kondiging een wonder is, op een manier dat in geen ander boek te vinden is, het goede nieuws van het eeuwige geluk aan de mensheid verkondigt en zo de wonden van de hele mensheid met duizenden krachtige en overtuigende verzen geneest. De Qur'an telt elke eeuw driehonderdvijftig miljoen studenten. Elk besluit en oordeel van de Qur'an wordt door miljoenen zoekers van de werkelijkheid bevestigd en de werkelijkheden van de Qur'an leven elk minuut in het hart van de "hâfız"[7] die dit met hun stem aan de mensheid onderwijzen. De Qur'an geeft openlijk en met aanwijzingen bericht van het eeuwige leven en het eeuwige geluk.

Voorzeker als de mensheid het verstand niet volledig verliest en niet door een geestelijke of materiele ondergang getroffen wordt, zullen ze net zoals de beroemde prekers van Zweden, Noorwegen, Finland en Engeland ervoor ijveren om de Qur'an te laten accepteren Grote continenten over de hele wereld, belangrijke groeperingen in Amerika die op zoek zijn naar het waarachtige geloof en grote staten zullen de Qur'an, waarvan de overlevering een wonder is, zoeken en nadat ze de werkelijkheden van de Qur'an hebben begrepen, zullen ze deze met lichaam en geest accepteren. Er is zonder twijfel geen gelijke aan de Qur'an te vinden. Dat is onmogelijk. Niets kan de plaats van dit grote wonder innemen.

Ten tweede: de Risale-i Nur heeft in de hand van dit grote wonder dienst gedaan als een diamanten zwaard en de koppige vijanden gedwongen zich over te geven. De Risale-i Nur die de verkondiger is van de schatten van de Qur'an, die geen andere bron heeft geraadpleegd en het geestelijke wonder van de Qur'an is, heeft het hart, de ziel en de gevoelens volledig verlicht en alleen de nodige medicijnen gegeven. Tevens heeft de Risale-i Nur de erg koppige ongelovigen en hun vele negatieve propaganda volledig over-

[7] Degene die de Qur'an van buiten heeft geleerd.

wonnen. Het heeft de natuur die voor de dwalende de stevigste vesting was, met “de uiteenzetting over de natuur” volledig afgebroken en het zesde punt van “de vruchten” samen met het eerste, tweede, derde en achtste “bewijs” uit “de staf van Mozes” heeft de dikke, verstikkende en brede horizon van de onwetendheid en de breedste sluiers van de natuurwetenschappen op een erg heldere wijze verklaard en het licht van de eenheid getoond.

Nu er officieel toestemming is gegeven voor Godsdienstonderwijs is het voor ons en voor het volk zeker noodzakelijk dat de studenten van de Risale-i Nur –nu er toestemming is om persoonlijke leshuizen te openen- voor zover als het mogelijk is overal een klein leshuis van de Risale-i Nur te openen. Iedereen profiteert voor zichzelf wel min of meer van de lessen van de Risale-i Nur, maar niet iedereen kan elk onderwerp volledig begrijpen. De Risale-i Nur is een uitleg van de werkelijkheden van het geloof, het is wetenschap, kennis van God en een Godsdienstoefening.

In tegenstelling tot de tien of vijftien jaar in de oude scholen, geven de Nur scholen in vijf of tien weken “inschaallah” hetzelfde resultaat. De Risale-i Nur doet dit al twintig jaar.

De regering moet zich niet verzetten tegen de lichten van de Qur’an en de Risale-i Nur, Deze verlichting heeft voor het wereldse, politieke en hiernamaalse leven van het volk en de inwoners erg veel voordelen. De regering moet er volledig voor opkomen en moet ervoor ijveren dat deze lichten verspreid worden. Dit zal ervoor zorgen dat de grote zonden die in het verleden zijn gemaakt, worden kwijtgescholden en het een dijk wordt tegen de komende, schrikwekkende rampen en tegen anarchisme.

Said Nursi

(Uit de Zesentwintigste Flits)

De Zevende Hoop

Op een dag in het begin van mijn ouderdom, toen het gelach van de oude Said veranderd was in het gehuil van de nieuwe Said, dachten de materialisten (politici) in Ankara dat ik nog de oude Said was en hadden mij uitgenodigd. Het was eind herfst toen ik ernaartoe ging en ik bezocht eerst een vesting die veel ouder, verweerder en versleten was dan ik. Ik zag de vesting als een symbool voor de geschiedenis. Dit seizoen dat de ouderdom van dit jaar voorstelt, mijn ouderdom, de ouderdom van de vesting, de ouderdom van de mensheid, de ouderdom van het glorieuze Ottomaanse Rijk, de ondergang van de heerschappij van het Rijk en de ouderdom van de wereld lieten mij op die hoge vesting in een erg droevige, verdrietige en treurige toestand terecht komen, waardoor ik de ravijnen van het verleden en de bergen van de toekomst zag. Ik zag in elkaar vier of vijf duisternissen van mijn ouderdom die mij bevatten en omdat ik in Ankara de meest duistere geestelijke toestand heb gevoeld[8], zocht ik naar een licht, een troost en een hoop.

Om een hoop te vinden keek ik naar rechts, oftewel het verleden, maar ik zag het verleden als een groot graf van mijn vader, mijn opa's en mijn soortgenoten. In de plaats van troost vond ik verschrikking. Ik keek daarna naar links, wat mijn toekomst voorstelt, en zocht naar een geneesmiddel. Ik zag mijzelf, mijn soortgenoten en onze nakomelingen als een grot en donker graf. In plaats van vriendschap, toonde het afschuw. Na links en rechts verafschuwd te hebben, keek ik naar het heden. Voor mijn onwetende en oude gedachten leek deze dag op een grafkist die mijn half overleden, rillend lichaam droeg. Nadat ik ook hierdoor rade-

---

[8] Deze geestelijke toestand is in de vorm van een Perzisch smeekgebed in Ankara in de "Hubab Risalesi" gedrukt.

loos werd, hief ik mijn hoofd omhoog en keek naar de top van de boom die mijn leven voorstelt. Ik zag dat die boom één enkele vrucht droeg en dat was mijn lijk. Dat lijk hangt aan de top van de boom en kijkt mij aan. Ik werd hier ook misselijk van en keek omlaag. Ik bekeek de wortels van de boom die mijn leven voorstelt, en zag dat de wortels en mijn botten met de grond, de bron van mijn schepping, vermengd was en hierdoor onder de voeten wordt vertrapt. Dit leek ook geen medicijn te zijn. Het vergrootte mijn probleem alleen maar. Ik keek daarom verplicht naar achteren en zag dat deze betekenisloze, voorbijgaande wereld in bodemloze ravijnen en roetzwarte duisternissen heen en weer rolt. Ik zocht een medicijn voor mijn ziekte en kreeg vergif toegediend. Vanuit dit standpunt zag ik ook niets goeds. Ik keek toen naar voren en stuurde mijn gedachte vooruit. Ik zag dat de deur van mijn graf precies op mijn weg stond. De deur stond open en keek mij aan. Ik zag aan de andere kant van de deur de weg die naar de eeuwigheid gaat en de groepen die deze weg volgen. Tegen de schrikwekkende beelden uit deze zes richtingen, had ik geen ander houvast en geen ander wapen om mij te verdedigen dan mijn kleine, eigen wil. Dit is het enige menselijke wapen tegen deze talloze vijanden en eindeloze gevaarlijke dingen, maar de eigen wil is onvolmaakt, kort, arm en machteloos en kan niets anders doen dan keuzes maken. Het kan niet naar het verleden gaan om het verdriet dat uit die tijd komt, te laten zwijgen en het kan ook niet naar de toekomst gaan om de angst die het uitstraalt, te verbieden. Ik begreep dat het voor de smart en leed die met het verleden en de toekomst verbonden zijn, nutteloos was.

Toen ik door de verschrikking, afschuw, duisternis en hopeloosheid van deze zes richtingen lag te rillen, kwam het verlichtende geloof, dat aan de hemel straalt, mij te hulp. De Qur'an, waarvan de verkondiging een wonder is. Deze Qur'an verlichtte de zes richtingen zo grondig dat als die duisternis zich honderd maal zou vermenigvuldigen, dit licht

nog steeds toereikend en genoeg zou zijn. Het veranderde die afschrik één voor één in een hoop en de duisternis in een vriend. Dat gebeurde als volgt:

Het geloof heeft met ogenschijnlijke en waarneembare zekerheid de gedaante van het schrikwekkende, grote graf van het verleden verscheurd en aangetoond dat het een vriendelijke, verlichtende bijeenkomst en een ontmoetingsplaats voor de vrienden was.

En het geloof heeft met wetenschappelijke zekerheid de gedaante van de toekomst die door de bril van onwetendheid op een groot graf leek, veranderd in verleidelijke paleizen van eeuwig geluk, waar mensen het gastmaal van de Barmhartige bijwonen.

Het geloof heeft bovendien de vorm van de grafkist waar het heden op leek, veranderd in een winkel met de benodigdheden voor het hiernamaals en een versierde herberg van de Barmhartige.

En het geloof heeft met wetenschappelijke zekerheid aangetoond dat de enige vrucht aan de boom van het leven, dat door mijn onwetendheid op een lijk leek, geen lijk is, maar het verouderde huis van mijn ziel die onderweg is naar een eeuwig leven en een eeuwig geluk. De ziel verlaat zijn huis om tussen de sterren te reizen.

En het geloof heeft met het geheim van de overtuiging laten zien dat mijn botten samen met de grond, die de bron van mijn schepping is, geen waardeloze, verrotte en vertrapte botten zijn, maar een sluier voor de deur van Barmhartigheid en de salon van het paradijs.

En het geloof heeft door de geheimen uit de Qur'an de toestand van de wereld getoond die ronddraait in het niets, in de ongrijpbare duisternis achter mij. Het heeft laten zien dat de wereld bepaalde brieven van de Onafhankelijke en bladzijden van de kunstwerken van de Geprezene zijn, die hun opdracht hebben vervuld, hun betekenis hebben getoond en hun doel in het bestaan hebben achtergelaten. Het heeft met wetenschappelijke zekerheid laten weten wat

de taak van de wereld is.

En het geloof heeft het graf dat mij vanuit de verte met open ogen aankijkt met het licht van de Qur'an verlicht en de weg getoond die zich achter het graf naar de eeuwigheid uitstrekt. Waarna duidelijk werd dat het graf geen deur is naar een put, maar de deur naar de wereld van verlichting. En het heeft met volledige overtuiging aangetoond dat die weg niet lijdt naar het niets en naar verdoeming, maar naar het bestaan, naar het licht en naar het eeuwige geluk, waardoor het een medicijn voor mijn problemen werd.

Het geloof geeft de wil, die zelf alleen maar beschikt over een heel klein beetje uitvoeringsvermogen, een bewijs dat het eindeloze krachten ter beschikking heeft en aan ondenkbare barmhartigheid is onderworpen, waarmee het kan weerstaan tegen talloze vijanden en de duisternis. Misschien is het bewijs wel het geloof zelf. En het kleine beetje wil dat het wapen van de mens is, is zelf kort, zwak en gebrekkig. Maar net zoals een soldaat die zijn beetje kracht inzet voor de staat duizend maal meer werken verricht dan het op eigen houtje zou kunnen, zo ook kan een mens, wanneer hij zijn kleine wil in de naam van de Rechtvaardige en op Zijn weg gebruikt, een paradijs verdienen dat vijfhonderd jaar breed is.

Het geloof neemt de teugels van de eigen wil, die niets te zeggen heeft over het verleden en de toekomst, uit de handen van het lichaam en geeft het aan het hart en de ziel in bewaring. De ziel en het hart zijn niet zoals het lichaam gebonden aan het heden. Zij kunnen vele jaren uit het verleden en vele jaren in de toekomst omvatten. Hierdoor treedt de wil uit zijn kleine omgeving en krijgt zo een grotere omvattendheid. Met de kracht die uit het geloof voortkomt, kan hij naar de diepste uithoeken van het verleden gaan om de duisternis van zijn verdriet op te heffen en met de verlichting van zijn geloof kan hij de hoogste bergen beklimmen om zijn angst te bedwingen.

Mijn oude broeders en zusters die zoals ik de last van de ouderdom dragen! Wij zijn elhamdoelillah[9] gelovig en in het geloof is veel verlichting, voldoening, plezier en fijne rijkdom te vinden; onze ouderdom richt onze aandacht veel meer naar die schatten. Dan moeten wij gelovigen niet klagen over onze ouderdom, maar duizenden keren dankbaarheid uitdrukken...

[9] Alle lof aan God.

ACHTSTE HOOP

Toen mijn haren als teken van ouderdom grijs begonnen te worden, kwam ik erachter dat de Eerste Wereldoorlog en de chaotische krijgsgevangenschap mij in mijn jeugd in een diepe slaap hadden gebracht. De eer, de welwillendheid en de complimenten die de studenten, de heersers, de sjeik van de Islam tot aan de hoofdcommandant mij na de terugkeer in Istanboel hadden getoond, gaven mij een gevoel van vurige jeugd. Ik kwam in een geestelijke toestand terecht die mij zo diep in slaap bracht dat het leek alsof de wereld eeuwig was en ik in een vreemde, onsterfelijk toestand aan deze wereld was gebonden...

In die tijd ging ik tijdens de eervolle vastenmaand in de gezegende "Bayezid" moskee van Istanboel, naar de oprechte hâfız[10] luisteren. De Qur'an, waarvan de verkondiging een wonder is, gaf via de stem van de hâfız, met een verheven, hemels vers

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ [29:57]

op een sterke, overtuigende manier boodschap van het einde van de mensheid en de dood van de levende schepsels. Het kwam via mijn oor in het diepste van mijn hart terecht, waardoor het die diepe slaap van onoplettendheid en de verschillende stadiums van roes helemaal vernielde. Daarna ging ik naar buiten en moest enkele dagen bijkomen van de verwardheid van de oude slaap, die zich sinds langere tijd in mijn hoofd nestelde en in mijn hoofd had gezorgd voor een storm, een vuur met veel rook en mij had misleidt. Ik was als een schip dat van zijn koers was afgedwaald. Ik keek in de spiegel naar mijn haren. Mijn grijze haren zeiden dat ik op moest passen. Met de komst van die grijze haren is mij duidelijk geworden dat de jeugd waarop

---

[10] Dat is iemand die de Qur'an van buiten heeft geleerd.

ik volledig vertrouwde en die zo aantrekkelijk leek, mij in de steek laat. Het wereldse leven begon te doven. En de wereld waarbij ik erg betrokken en zelfs verliefd op was, zei "tot ziens" tegen mij en wees mij erop dat ik binnenkort deze herberg zal verlaten. De wereld zelf zei ook: "Tot ziens" en bereide zich voor om weg te gaan. Het vers in de Qur'an

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ [29:57]

waarvan de verkondiging een wonder is, uitte zich in mijn hart in de volgende betekenis: "De mensheid is een ziel en zal sterven om te herrijzen. De aardbol is ook een ziel en zal sterven om een eeuwige gedaante aan te nemen en het bestaan is een ziel die zal sterven om zich te veranderen in het hiernamaals"...

Ik bekeek mijzelf in deze toestand en zag dat de jeugd, de bron voor genot, voorbij gaat en de ouderdom, de bron van verdriet, ervoor in de plaats kwam. Het erg stralende en verlichtende leven loopt ten einde en de ogenschijnlijke duistere en beangstigende dood bereidt zich voor om zijn plaats in te nemen. De wereld die zo vriendelijk is en waarvan men denkt dat het altijd zo zal blijven rent snel naar haar einde.

Om mezelf te misleiden en om mijn hoofd weer in onoplettendheid te steken, bekeek ik het plezier van de mensen in Istanboel. Ik heb dit plezier in overvloed geproefd, maar het gaf mij geen nut. Al hun aandacht, complimentjes en troost reikten alleen maar tot de deur van het graf dat zich naast mij bevond. Daar doofde het. Ik begreep dat er achter het versierde gordijn van de mensen die in de belangstelling willen komen en roem en eer willen krijgen een verstikkende huichelarij, een koude verwaandheid en een voorbijgaande dwaasheid heerst. Hierdoor begreep ik dat deze bezigheden die mij tot nu toe hebben bedrogen, he-

lemaal geen troost kunnen geven en dat zij helemaal geen verlichting zijn...

Om opnieuw volledig te ontwaken luisterde ik nog eens naar de hâfız[11] in de "Bayezid" moskee zodat ik iets kon leren van de hemelse lessen uit de Qur'an. Ik hoorde toen van de hemelse lessen een deel van het volgende vers وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا [2:25] Ik begreep dat het gezegende berichten en vreugde brengende boodschappen waren. Met de voldoening uit de Qur'an zocht ik niet naar een troost buiten de situaties die mij beangstigend, gewelddadig en gemoedloos over kwam, maar ik zocht de troost, hoop en verlichting juist in deze situaties. Honderdduizend dank aan God, Die mij in de kwaal de medicijn heeft getoond, in de duisternis het licht en in de beangstigende situaties hoop heeft gegeven.

Ik keek eerst in het gezicht van de dood die iedereen bang maakt en die door de mensen het meest wordt gevreesd... Ik zag met het licht van de Qur'an dat de sluier van de dood er ogenschijnlijk donker, zwart en vies uitziet, maar voor de gelovigen het eigenlijke gezicht mooi en verlichtend is. Wij hebben deze werkelijkheid op een overtuigende manier in vele uiteenzettingen aangetoond. Zoals wij in "het achtste woord", "de twintigste brief" en in veel andere uiteenzettingen hebben verklaard: **de dood is geen vernietiging of scheiding, maar het begin van een eeuwig leven en een ontslag voor de verplichtingen in deze wereld. Het is een verandering van woonplaats en het verenigt je met jouw vrienden die al naar de tussenwereld zijn verhuisd. En ga zo maar door...** Door deze werkelijkheden zag ik het echte, mooie gezicht van de dood. Ik keek niet meer met angst in mijn hart naar

[11] Dat is iemand die de hele Qur'an van buiten heeft geleerd.

het gezicht van de dood, maar met een klein verlangen. Ik begreep wat het geheim van de gedachtenis aan de dood inhield.

Daarna keek ik naar het verleden, naar mijn jeugd. Door zijn scheiding laat de jeugd iedereen huilen. Voor iedereen is de jeugd aantrekkelijk en verleidelijk, maar door velen wordt de jeugd doorgebracht in zonden en onoplettendheid. Ik zag in zijn mooi en versierd gewaad een erg lelijk, dronken en dwaas gezicht. Als ik zijn oorsprong niet had geweten, zou het mij enkele jaren hypnotiseren en mijn gelach veranderen in een gehuil dat net zo lang duurt als mijn leven. Zo zei iemand huilend tegen mij:

لَيْتَ الشَّبَابَ يَعُودُ يَوْمًا فَأُخْبِرَهُ بِمَا فَعَلَ الْمَشِيبُ

Oftewel: "Ik zou graag willen dat ik voor één dag weer jong kon zijn, dan zou ik mezelf vertellen hoeveel bedroevende situaties de jeugd mij in mijn ouderdom heeft opgeleverd en zou ik mezelf beklagen."

Jazeker, net zoals deze persoon zijn er veel ouderen die de betekenis van hun jeugd niet hebben begrepen en nu verdrietig en berouwvol huilen... Hiertegen is de jeugd van gelovigen die luisteren naar hun harten en hun innerlijke vrede en die hun verstand en hun hart op hun plaats hebben en hun jeugd gebruiken voor het verrichten van godsdienstoefeningen, vrome zaken en zaken voor het hiernamaals de krachtigste oorzaak voor een goede handel, een mooi en fijn middel voor het verrichten van goede zaken. De jeugd is voor degene die hun verplichtingen van het geloof kennen en deze niet misbruiken, een waardevol en genotvol Goddelijk geschenk. Maar wanneer rechtleiding, kuisheid en Godvrezendheid niet samen aanwezig zijn, loopt men veel gevaar op. Door zijn overvloedige energie brengt hij zijn eeuwig geluk en zijn leven in het hiernamaals in gevaar. Het zal zelfs zijn wereldse leven overhoop gooien. Door één of twee jaar bevrediging van de lusten in zijn

jeugd, zal hij in zijn ouderdom vele jaren verdriet en smart ondergaan.

Voor de meeste mensen is de jeugd nu eenmaal een gevaar, dan moeten wij ouderen God dankbaar zijn dat Hij ons van het gevaar en verlies in de jeugd heeft gered. Zoals bij alles zal ook het genot die de jeugd met zich meebrengt voorbijgaan. Wanneer de jeugd voor Godsdienstoefeningen en goede daden is gebruikt, zal het eeuwige vruchten achterlaten en zal die persoon in het oneindige leven een eeuwige jeugd verdienen.

Daarna keek ik naar de wereld die de meeste mensen believen en beminnen. Ik zag met het licht van de Qur'an dat er drie omvattende werelden in elkaar aanwezig zijn:

- Het eerste gezicht kijkt naar de schone namen van God. Het is een spiegel voor deze namen

- Het tweede gezicht van deze wereld kijkt naar het hiernamaals. Deze wereld is de akker waar alles voor het hiernamaals gezaaid wordt.

- Het derde gezicht kijkt naar degenen die zich alleen maar met deze wereld bezighouden. Deze wereld is voor hen en voor de onoplettenden niets meer dan een speelpaleis.

Tevens heeft iedereen op deze wereld een erg grote en persoonlijke wereld. Het is net alsof er zoveel werelden in elkaar aanwezig zijn als er mensen bestaan. Maar de pilaar van ieders persoonlijke wereld is zijn eigen leven. Wanneer het lichaam in elkaar stort, valt de wereld boven hem op zijn hoofd en begint zijn ondergang. Omdat de onoplettenden niet in de gaten hebben dat hun eigen wereldje zo snel in kan storten en ervan uitgaan dat het net als deze wereld blijft voortbestaan, binden ze zich met heel hun hart aan deze wereld. "Ik heb zelf ook een eigen wereldje dat net zoals de werelden van anderen snel in zal storten en zal vergaan.

"Wat voor nut heeft mijn wereldje terwijl ikzelf zo kort te leven heb?", vroeg ik mijzelf af. Met het licht van de Qur'an

zag ik toen doordat deze wereld voor iedereen een tijdelijke veiling is, een herberg die elke dag wordt gevuld en geleegd, een winkel die op de weg van de reizigers voor hun benodigdheden is opgesteld, een schrift dat in absolute wijsheid telkens met de veranderlijke kunstwerken van de Oereeuwige wordt beschreven en uitgewist, een met goud geschreven brief die elke lente zichtbaar wordt en in de zomer verandert in een goed geordend gedicht. Deze wereld is tevens een spiegel van de Kunstenaar in Zijn volkomenheid waarop Hij Zijn heilige namen vernieuwt en toont, een tuin waar de stekjes voor het hiernamaals worden gekweekt, een rozengarde van de Goddelijke barmhartigheid en een tijdelijke fabriek om de opnamen te verzamelen, die in het hiernamaals getoond zullen worden. Ik dankte mijn Verheven Schepper honderdduizenden keren dat Hij deze wereld op deze manier heeft geschapen.

Ik begreep hieruit dat de mens een gevoel van liefde heeft gekregen om van de gezichten te houden die in deze wereld betrekking hebben op het hiernamaals en de Goddelijke heilige namen, maar dat de mens deze liefde verkeerd gebruikt en besteed aan het sterfelijke, lelijke, gevaarlijke en onoplettend gezicht, waardoor ze worden onderworpen aan het geheim van de overlevering

حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ.

O ouderen en bejaarden! Het licht van de alwijze Quran, de waarschuwing van mijn ouderdom en het geloof hebben mijn ogen geopend, waardoor ik deze werkelijkheid heb waargenomen. Bovendien heb ik dit feit in vele uiteenzettingen met onweerlegbare bewijzen aangetoond. Ik zag het voor mijzelf als een echte troost, een belangrijke hoop en een helder licht, waarna ik mijn Heer dankbaar was voor mijn ouderdom en blij was dat de jeugd voorbij is gegaan. Jullie moeten ook niet huilen, maar dankbaar zijn. We zijn nu eenmaal gelovigen en de werkelijkheid is nu eenmaal

niet anders. Laat de roekelozen en de verdwaalden maar huilen...

De zesde vraagstelling

Dit is een korte aanwijzing en een enkel bewijs van de duizenden alles omvattende bewijzen over het geloof in God. Op veel plaatsen in de Risale-i Nur is het geloof in God met talloze, onweerlegbare bewijzen verklaard en uitgelegd.

In Kastamonu kwamen enkele leerlingen van het lyceum naar mij toe. Ze zeiden: "Vertel ons over onze Schepper; onze leraren vertellen helemaal niets over Hem". Ik antwoordde hierop: "Elk onderdeel van de wetenschappen die jullie bestuderen, vertelt onophoudelijk in haar eigen taal over Allah. Ze leren ons wie de Schepper is. Hiervoor moeten jullie niet naar jullie leraren luisteren, maar naar deze wetenschappen.

Bijvoorbeeld in een prachtige apotheek met talloze medicijnen zijn levengevende zalfjes en drankjes te vinden die met precieze en nauwkeurige hoeveelheden zijn samengesteld. Dit verwijst zonder twijfels naar een erg bekwame, scheikundige en wijze apotheker. Zo ook zijn er in de apotheek van deze wereld vierhonderdduizend soorten planten- en dierenpotjes te vinden die elk een met absolute nauwkeurigheid gemengd, levendig zalfje of drankje voorstelt. In welk opzicht deze apotheek beter en groter is dan de apotheek die in jullie stad te vinden is kunnen jullie begrijpen door het te vergelijken met de wetenschap van de medicijnen die jullie bestuderen. De Alwijze in Zijn verhevenheid, Die de Apotheker van deze grote apotheek is, wordt zo zelfs aan de blinden getoond.

Of bijvoorbeeld een buitengewone fabriek die duizenden soorten textiel uit eenvoudige grondstoffen weeft verwijst zonder twijfel naar een fabrikant en een bekwame machi-

nist. Zo ook verwijst deze reizende machine die op honderdduizend verschillende plaatsen in deze wereld een vestiging heeft zitten waar honderdduizenden perfecte textielfabrieken zijn gemaakt, naar God. Met de wetenschap van de textiel die jullie volgen kunnen jullie vergelijken in welk opzicht deze fabriek groter en beter is dan die van de mens, waardoor duidelijk wordt dat deze fabriek ons voorstelt aan de Eigenaar en Vakman van deze wereldbol.

Of bijvoorbeeld een grote opslagplaats, magazijn of winkel waar duizenden soorten levensmiddelen uit de omgeving worden verzameld, gesorteerd, opgeslagen en opgesteld geeft zonder twijfels kennis van een voortreffelijke magazijnbeheerder, eigenaar en ambtenaar. Op precies dezelfde manier is deze Barmhartige opslagplaats die we aarde noemen en die in één jaar een gebied van normaal vierentwintigduizend jaar probleemloos afreist, een Goddelijk schip, een opslagplaats en een Goddelijke supermarkt die duizend en één verschillende grondstoffen, goederen en conservenpakketten draagt. Het neemt verschillende groepen met allemaal verschillende levensbehoeften met zich mee, reist de verschillende seizoenen af en vult zich in de lente als een grote wagon met duizenden verschillende voedselpakketten en verspreidt deze weer onder de arme levende wezens die in de winter zonder voedsel komen te zitten. Met de wetenschap van de consumptiestroom die jullie bestuderen en nog zullen bestuderen, is te begrijpen hoe prachtig, groot en wonderbaarlijk deze fabriek is en met deze zekerheid toont het ook de Eigenaar, de Gebruiker en de Planner van deze wereldse voorraadkamer en leert ons om Hem te kennen en van Hem te houden.

Of bijvoorbeeld een wonderlijke commandant die het gezag heeft over vierhonderdduizend eenheden die elk verschillende levensbehoeften hebben, andere wapens gebruiken, verschillende kleding dragen, verschillende training krijgen en op verschillende tijden met verlof gaan. Wanneer deze commandant nu helemaal alleen alle verschillende

groepen in hun verschillende levensbehoeften, verschillende wapens, kleding en instrumenten voorziet, zonder zich te vergissen of er ook maar één te vergeten, dan toont dit openlijk en zonder twijfels dat hij een fantastische commandant is en wordt deze commandant door iedereen geprezen. Zo kun je ook de vierhonderdduizend verschillende planten- en diersoorten zien die het Goddelijk leger op de aardbodem zijn en elke lente opnieuw worden bewapend met steeds verschillende kleding, levensbehoeften, wapens, training en verlof. Deze zaken die door één enkele Almachtige Commandant zonder er ook maar een te vergeten of zich ergens in te vergissen, alsof het goed voorbereid is, laat uitvoeren door de lente, die het leger van deze aardbol is, toont zeker in hoeverre het groter en beter is dan het leger van de mensen. De wetenschap van het leger dat jullie zullen leren toont degene die opletten en hun verstand op zijn plaats hebben zitten, met verbazing en lofprijzing wat voor een Heilige Commandant de Eigenaar, de Planner en de Heerser over de aarde is. Zo laat Hij van zich houden en roept hiermee dankbaarheid en lofprijzing op.

Of als er bijvoorbeeld in een prachtige stad miljoenen elektrische lampen bewegen en overal heen reizen terwijl hun brandstof nooit opraakt. Dan toont dit zonder dat er nog twijfels over kunnen bestaan, de aanwezigheid van een wonderlijke vakman en een buitengewoon meesterlijke elektricien die deze elektrische lampen en fabrieken op een of andere manier leidt, de reizende lampen maakt, de fabriek heeft opgericht en voor de nodige brandstof zorgt. Zij zullen deze elektricien met verbazing en bewondering aan ons voorstellen en ervan laten houden. Op precies dezelfde manier, wanneer we naar het heelal kijken, dat ook een stad is, zien we de sterren die aan het plafond van dit wereldse paleis zijn bevestigd en waarvan een deel -als we naar de astrologen luisteren- duizend maal groter is dan deze aardbol en zeventig maal sneller bewegen dan een kanonskogel, zonder dat de ordening wordt verstoord. Ze

botsen niet tegen elkaar aan, gaan niet uit en hun brandstof raakt nooit op. Volgens de astrologie die jullie bestuderen, is er elke dag net zoveel petroleum nodig als er zeeën op deze wereld zijn en net zoveel kolen als er bergen zijn of een houtstapel die duizend maal zo groot is als deze wereld, zodat onze zon die meer dan een miljoen maal groter is dan onze aarde, langer dan een miljoen jaar bestaat en de lamp en kachel van dit gasthuis van de Barmhartige is, kan blijven branden. De elektrische lampen en de ordening van dit paleis in deze machtige stad van het heelal laten duidelijk een eindeloze kracht en macht zien die de zon en de verheven sterren zonder petroleum, hout of kolen laat branden, niet uit laat gaan en ze gezamenlijk, heel snel laat rondreizen zonder dat ze tegen elkaar aan botsen. Met de wetenschap van de elektriciteit die jullie leren of nog gaan leren, wordt duidelijk wie de Sultan van deze grote, machtige ruimte is. Deze wetenschap stelt ons voor aan de Verlichter, Planner en Kunstenaar. God stelt zichzelf voor door deze verlichte sterren te laten getuigen. Met hun lofprijzing en zegeningen stelt Hij Zichzelf voor en laat Hij de mensen van Zich houden.

Of als we bijvoorbeeld een boek hebben waarvan elke regel een klein boek omvat en in elk woord met een erg kleine pen een hoofdstuk uit de Qur'an is geschreven, die erg betekenisvol is en alle zaken bekrachtigen, dan toont dit vreemde werk een schrijver en auteur die buitengewoon talentvol en wijs is en zonder ook nog maar enige twijfel stelt het ons voor aan die erg talentvolle en vakbekwame schrijven en auteur. Deze auteur wordt zeker geprezen met uitspraken die Hem zegenen en heiligen. Op precies dezelfde manier zien we met onze eigen ogen de aardbodem die een enkele bladzijde uit dit grote boek is, de lente die de kleding van dit grote universum, dit grote boek is. En de driehonderdduizend planten en dieren die driehonderdduizend verschillende boeken zijn. De schrijver schrijft op een perfecte en ordelijke manier in een boom en in een pit het

volledige programma met een erg fijne pen, zonder dat de schrijver ze door elkaar haalt of zich vergist en zonder fouten of gebreken. De boom is voor hem een woord, een prijzend gedicht en de pit is de punt aan het einde van de zin. Met de wetenschap van de natuurkunde die jullie volgen en met de praktijklessen van de spraakkunst die jullie op school hebben geleerd en met de brede perspectieven van de schrijfkunst wordt duidelijk in hoeverre dit eindeloos en betekenisvol bestaan, dit vormgenomen, grote, wereldse Qur'an, die in elk woord veel wijsheden verborgen houdt, groter, prachtiger en betekenisvoller is dan het boek uit het bovengenoemde voorbeeld. Het wordt ons duidelijk dat dit bestaan ons voorstelt aan de Kunstenaar en Schrijver van dit boek, dit universum en geeft boodschap van de eindeloze perfectie van deze Schrijver. Met de uitspraak: "Allah is de grootste" vertelt het ons dat Hij bestaat. Met de verheerlijking: “Allah is heilig” wordt Hij omschreven en met "Alle lof aan God" zorgt het bestaan ervoor dat wij van Hem gaan houden.

Met de voorbeelden van deze wetenschappen wordt duidelijk dat elk deel van de honderden wetenschappen op een breed vlak, elk met een eigen spiegel, verrekijker en leerrijke visie boodschap geven van de Schepper in Zijn Verhevenheid en Zijn mooi namen. En het leert ons Zijn perfecties en eigenschappen.

Ik zei toen tegen die studenten: "Het is dus vanwege de bovengenoemde, stralende tekenen, die elk een bewijs van Zijn eenheid zijn, dat de Qur'an, waarvan de verkondiging een wonder is, ons vele malen met verzen als

خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ [25:59]en

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ [26:24]

telkens weer voorstelt aan de Schepper." De studenten accepteerden het volledig en bevestigden het met de woorden: "Eindeloze dank aan onze Heer. We hebben een be-

langrijke les genoten die volledig met de werkelijkheid overeenstemt. Moge Allah tevreden zijn met jou!" Ik zei hierna:

"De mens is een levende machine die door duizenden smart verdrietig wordt en door duizenden soorten plezier geluk vindt. Hij is een machteloos schepsel dat met talloze materiele en geestelijke vijanden wordt geconfronteerd. Hij heeft een eindeloze armoede, talloze uiterlijke en innerlijke behoeften en wordt voortdurend geslagen door de scheiding van zijn dierbaren en het ten einde lopen van zijn plezier. Door geloof en Godsdienstoefeningen wordt er een band gelegd met de Sultan in Zijn verhevenheid, waardoor de mens een steun vindt tegen al zijn vijanden, een hulp vindt voor al zijn behoeften en zich kan prijzen met de eer en rang van zijn Heer, Die iedereen geschapen heeft. Wanneer de mens nu door geloof in een Almachtige en Barmhartige Sultan een band met Hem aangaat en met Godsdienstoefening zich in Zijn dienst stelt en zo de verkondiging van de dood dat hij zal worden geëxecuteerd, voor zichzelf verandert in een ontslag van zijn diensten (om naar het geluk te reizen), dan kun je wel begrijpen hoe blij en dankbaar hij is en hoe dankbaar hij zijn Heer lofprijst."

Zoals ik het tegen die studenten had gezegd, zeg ik het nog eens tegen de veroordeelde gevangenen: "Degene die Hem kent en Hem gehoorzaamt, ook al bevindt hij zich in een kerker, dan nog is hij gelukkig. Degene die Hem vergeet, ook al bevindt hij zich in een paleis, dan nog is het voor hem een kerker en is hij ongelukkig." Zelfs toen een gelukkige onderdrukte werd opgehangen, zei hij tegen de ongelukkige tirannen: "Ik word niet vermoord. Ik ga mijn ontslag halen om naar het geluk te reizen, maar omdat ik zie dat jullie met de eeuwige verdoemenis veroordeeld zullen worden, zal ik zo mijn vergelding krijgen.", waarna hij "La ilaha illallah", zei en in vrede zijn ziel terug gaf aan zijn Schepper.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ [2:32]

(Het eerste deel van een belangrijk aanhangsel van het tiende woord.)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تُصْبِحُونَ ۝ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا
وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۝ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ
۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَا اَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ
اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ
وَاَلْوَانِكُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ
مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْاَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝
وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهِ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِ اِذَا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ۝ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

In de negende straal zal een belangrijk punt en een groot bewijs van dit hemelse, grote vers uitgelegd worden. Dit vers toont een uiterste van het geloof en verklaart met deze heilige, overweldigende bewijzen, het hiernamaals.

Dertig jaar geleden wilde de oude Said de uiteenzetting "Oordelen" -inleiding tot Qur'an commentaar schrijven en begon met “Het tweede doel: twee verzen uit de Qur'an die getuigen van het hiernamaals, zullen worden becommentarieerd en uitgelegd.”

نَحْوُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Maar hij kwam niet verder dan het bovengenoemde vers.

Net zoveel dank en lof aan mijn Barmhartige Schepper als er bewijzen en tekenen van het hiernamaals zijn. Het was een aangename Goddelijke gunst dat Hij mij na dertig jaar deze uiteenzetting schonk. Jazeker, negen of tien jaar terug werd mij het eerste vers van de twee verzen:

فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثَارِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِى الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِى الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ [30:50]

, die twee stralende en erg krachtige bewijzen en tekenen van de Goddelijke verkondiging bevatten, in de vorm van "het tiende woord" en "het negenentwintigste woord" geschonken. Deze uiteenzettingen brachten de loochenaars van het hiernamaals tot zwijgen.

Naast de uitleg van het bovenstaande vers werd het tweede vers in deze uiteenzetting uitgelegd. Samen met het eerste vers vormt deze uiteenzetting een onverwoestbare vesting van het geloof in het hiernamaals. Deze "negende straal" bestaat uit "negen verheven treden" en een belangrijke "inleiding". Het bovengenoemde vers verwijst ernaar.

INLEIDING

Hier volgen in het kort twee punten. Deze punten verklaren vele geestelijke voordelen en een enkel omvattend doel over het geloof in het hiernamaals. Ze laten zien hoe nodig en belangrijk geloof in het hiernamaals is voor het leven van de mens en vooral voor de maatschappij. Deze twee punten tonen samenvattend enkele grote, omvattende bewijzen van de vele bewijzen over het geloof in het hiernamaals en ze tonen hoe open en twijfelloos het geloof in het hiernamaals is.

Het eerste punt: dat het geloof in het hiernamaals de belangrijkste peiler voor het maatschappelijke en persoonlijke leven is en dat het de oorzaak voor geluk en volmaaktheid in deze wereld is, zullen we aantonen met vier van de honderden voorbeelden.

Het eerste voorbeeld: kinderen die ongeveer de helft van de mensheid vertegenwoordigen, kunnen de gestorven mensen en de dood alleen verdragen door aan het paradijs te denken. De dood ziet er voor hen beangstigend uit en maakt ze aan het huilen. Met de gedachtenis aan het paradijs vinden ze in hun zwak en gevoelig lichaam een geestelijke kracht waardoor ze gelukkig kunnen leven. Zo vinden ze een hoop in hun ziel die toch al zo weinig weerstand kan bieden en al snel door vele oorzaken begint te huilen.

Door de gedachte aan het paradijs zegt het kind: "Mijn kleine broer of vriend is doodgegaan en is nu een vogel in het paradijs. Hij vliegt nu rond in het paradijs en leeft veel beter dan wij." Wanneer deze kinderen niet in het hiernamaals geloven zal de dood van kinderen zoals hijzelf en volwassenen om zich heen de bezorgde aandacht van deze zwakke schepselen trekken en zal het hun weerstand en hun geest helemaal overhoop halen. De kinderen zullen met

hun ogen, ziel, hart, verstand en al hun gevoelens zo erg huilen dat ze uiteindelijk ineenstorten of een gek en ongelukkig beest worden.

Het tweede voorbeeld: de ouderen die ongeveer de helft van de bevolking vertegenwoordigen kunnen het graf, waar ze zich dicht bij bevinden, alleen verdragen door geloof in het leven na de dood. Ze zien dat hun leven op het punt staat te doven terwijl ze er nog nauw mee verbonden zijn. Ze zien dat hun mooie wereld op het punt staat om zich voor hen te sluiten. De enige troost die ze hebben is de gedachte aan het leven na de dood. Hun zwakke ziel en onverdraagzaamheid die te vergelijken is met dat van een kind, kan de verschrikkelijke en pijnlijke hopeloosheid die de dood en de scheiding oproept alleen maar verdragen door hoop in het eeuwige leven. Zonder deze hoop zullen deze waardevolle, bezorgde vaders en moeders, die veel behoefte hebben aan liefde en erg behoeftig zijn aan innerlijke rust, een zodanige geestelijke onrust en verstoord hart krijgen dat deze wereld voor hen een wrede kerker en het leven een strenge bestraffing wordt.

Het derde voorbeeld: jongeren die de motor van de maatschappij zijn, kunnen de drang van hun gevoelens en hun buitensporige ego en lusten alleen maar afremmen door aan de hel te denken. Hierdoor kunnen ze zich weerhouden van wreed gedrag, vandalisme en mensenrechtenschending, waardoor de rust in de maatschappij gehandhaafd blijft. Zonder de angst voor de hel in hun harten te dragen, zullen deze jongeren met het principe "de sterkste heeft de macht" achter hun dolle lusten aanrennen en de wereld van de arme zwakkeren en behoeftigen veranderen in een hel. Ze zullen de verheven mensheid verlagen in een laaghartig beest.

Het vierde voorbeeld: het familieleven is voor de mensheid het belangrijkste streven op deze wereld. Het is de meest originele drijfveer en een paradijs, een toevluchtsoord, een veilige zone voor het wereldse geluk. Elk huis is een kleine wereld voor het gezin. En het geluk en leven van deze familie is alleen mogelijk door hechte, serieuze en oprechte eerbied en echte, liefdevolle en opofferingsgezinde barmhartigheid. En dit oprechte respect en hechte barmhartigheid is alleen mogelijk met onderlinge relaties als eeuwige vriendschap, eindeloze verbondenheid en een eeuwig samenzijn in een eindeloze tijd, een grenzeloos leven en met onderlinge relaties als vader, kind, broer en vriend.

Hij zegt bijvoorbeeld: "Mijn vrouw zal in een eeuwige wereld, in een eeuwig leven voor altijd mijn levenspartner zijn. Ook al is ze oud en lelijk geworden, dat maakt niets uit. Want ze zal een eeuwig en beeldschoon uiterlijk krijgen. En voor een dergelijk eeuwige verbondenheid zal ik elk opofferingsbereidheid en barmhartigheid accepteren." Hierdoor zal hij zijn oude vrouw als een beeldschone vrouw van het paradijs met liefde, eerbied en barmhartigheid behandelen. Zoniet dan zal de vriendschap na een korte, schijnbare liefde uitlopen op een eeuwige scheiding en afzondering. Het zal zeker niets meer inhouden dan een uiterlijk, voorbijgaand en betekenisloze dierlijke behoefte om met iemand samen te zijn en het zal niets meer teweegbrengen dan een valse barmhartigheid en een onnatuurlijk respect. Zoals bij de dieren kunnen andere belangen en andere overheersende gevoelens deze schijnbare barmhartigheid en respect overwinnen waardoor zijn wereldse paradijs verandert in een hel.

Kijk! Een van de honderden invloeden van het geloof in het hiernamaals heeft betrekking op het sociale leven van de mens. Wanneer je nu de honderden resultaten en voordelen van de andere invloeden bekijkt zoals wij de vier bovengenoemde voorbeelden hebben bekeken, begrijp je dat

de waarheid en de aanwezigheid van het hiernamaals net zo waar is als de aanwezigheid van de mens en zijn omvattende behoeften. Het is zelfs nog duidelijker dan dat de aanwezigheid van de menselijke behoefte in zijn maag getuigt van de aanwezigheid van voedsel. Het geeft veel meer kennis van deze waarheid. Wanneer de werkelijkheid van het hiernamaals geen invloed meer uitoefent op de mens bewijst het dat de erg belangrijke, verheven en levendige essentie van de mens zich zal verlagen in een stuk vuil, besmet en bedorven vlees. Laat de oren maar suizen van de sociologen, politici en psychiaters die erg betrokken zijn bij het besturen van de mensheid, hun karakter en sociale leven! Laat ze maar komen. Waarmee kunnen ze deze leegte vullen? Waarmee kunnen ze deze diepe wonden genezen?

Het tweede punt: In de feiten van de andere peilers van het geloof is een bewijs te vinden die tevens een bewijs voor de talloze bewijzen van de werkelijkheid van het hiernamaals is. We zullen het op een korte manier verklaren. Het is als volgt:

Alle wonderen die naar de boodschap van de gezegende profeet Mohammed (met wie vrede en zegeningen zij) verwijzen en alle bewijzen voor zijn profeetschap en alle voorbeelden van zijn rechtvaardigheid wijzen allemaal tegelijk naar de waarheid van het hiernamaals en bevestigen deze. De boodschap van de profeet richtte zich zijn hele leven op de eenheid van God en het hiernamaals. En alle wonderen en bewijzen die de taak van de profeten bevestigen en andere overhalen om deze profeten ook te bevestigen, bewijzen dezelfde werkelijkheid. En de getuigenis van de woorden in de Qur'an "en in Zijn profeten" dat vanzelfsprekend wordt gevolgd door "en in Zijn boeken" toont dezelfde werkelijkheid. Het is als volgt:

Ten eerste bevestigen en getuigen alle wonderen, bewijzen en werkelijkheden die de waarheid van de Qur'an aantonen, wiens overlevering een wonder is, tegelijkertijd de

waarheid en de komst van het hiernamaals. Want ongeveer een derde deel van de Qur'an gaat over deze opstanding. Vooral aan het begin van de meeste kleine hoofdstukken zijn erg krachtige tekenen van de opstanding te vinden. Met duizenden verzen wordt dezelfde werkelijkheid soms openlijk en soms versluierd aangetoond, bewezen of verkondigd. Bijvoorbeeld het vers

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ

إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۞ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۞

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۞ إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۞ عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

۞ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۞

[81:01-22:01-99:01-82:01-84:01-78:01-88:01]

aan het begin van dertig of veertig hoofdstukken doet met volledige overtuiging aantonen dat de opstanding de belangrijkste en meest nodige werkelijkheid van het bestaan is. Andere verzen tonen ook verschillende overtuigende bewijzen van deze werkelijkheid.

Wanneer een enkel teken van één enkel vers in de Islamitische wetenschap verschillende wetenschappelijke werkelijkheden en feiten over de schepping tonen, is het dan überhaupt mogelijk dat een boek met duizenden van zulke tekenen en beweringen, die ons het geloof in de opstanding zo helder tonen als de zon, onwerkelijk is. Is het mogelijk om de zon te verloochenen of het bestaan te ontkennen? Is het niet honderd maal onacceptabel en belachelijk? Wanneer een koning soms een heel leger laat oprukken en laat vechten om een enkel woord van zichzelf te laten bevestigen, is het dan überhaupt mogelijk dat de duizenden woorden, beloftes en bedreigingen in de Qur'an van die serieuze en vereerde Koning leugens zijn en dat het niet waar is?

Ondanks dat een enkel teken van Deze geestelijke, hoog geprezen Koning genoeg is om een dergelijke werkelijkheid dertien eeuwen onophoudelijk aan talloze zielen, verstanden, harten en lichamen in werkelijkheid en gerechtigheid te onderwijzen, laat Hij ons desondanks duizenden, openlijke bewijzen van de opstanding zien. Wanneer Hij het bestaan en de noodzaak van het hiernamaals op een dergelijke manier heeft bewezen en een dom, eigenwijs mens ziet deze werkelijkheid niet, is het dan niet nodig dat die persoon in de hel wordt gestraft? Is dit geen gerechtigheid?

En bovendien vertellen de hemelse openbaringen en heilige boeken, die voor een bepaalde tijd of voor een bepaalde periode gestuurd zijn, over de opstanding. Afhankelijk van de eeuwen en de tijd waarin ze overleverd zijn, verkondigen ze deze werkelijkheid zonder uitgebreide details, gesluierd en op een korte manier met overtuigende beweringen en bewijzen. Zo bevestigen deze openbaringen met duizenden handtekeningen de opstanding waarvan de Qur'an, die gestuurd is voor de toekomst en voor alle eeuwen, met herhalende verklaringen gedetailleerd over bericht.

Met betrekking tot dit onderwerp wordt op het eind van de uiteenzetting "Münâcât" het geloof in het hiernamaals

إِيمَانٌ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ

samen met andere essentiële fundamenten zoals de verklaring van de profeten en de boeken, in de vorm van een smeekgebed verkondigd. Dit erg krachtig en samenvattende bewijs van de opstanding die alle twijfels wegneemt, nemen we precies over. In het smeekgebed (Münâcât) werd gezegd:

O barmhartige Heer, met de lessen van de vrijgevige boodschapper en de lering van de wijze Qur'an heb ik begrepen dat de Qur'an, de vrijgevige profeet Mohammed en alle heilige boeken en profeten overal in deze wereld voor-

beelden van uw namen weerspiegelen die betrekking hebben op Uw grootheid en Uw schoonheid en dat deze namen nog stralender zullen zijn in het eeuwige leven. Ze weerspiegelen gezamenlijk en bewijzen bovendien dat de voorbeelden en tekenen van Uw vrijgevigheid en erbarmen, die in dit voorbijgaande leven te zien zijn, op een nog mooiere manier in het land van eeuwig geluk door zullen gaan en dat de willigen die in dit korte, wereldse leven deze met voldoening en met liefde hebben aanschouwd, in het eeuwige land samen aanwezig zullen zijn.

En tevens geeft op de eerste plaats de vrijgevige profeet Mohammed, steunend op honderden duidelijke wonderen, duidelijke tekenen, de Alwijze Qur'an, de mensheid bericht over het eeuwige geluk van alle profeten met hun verlichtende zielen, de heiligen die de pioniers van alle verlichtende harten zijn, de rechtgeleiden die de motor voor alle scherpzinnige en verlichte verstanden zijn en alle neergezonde bladzijden en alle heilige boeken waarin U steeds herhalend duizenden maal beloftes aflegt en dreigementen doet en Uw heilige eigenschappen en kenmerken als kracht, barmhartigheid, zegen, wijsheid, eindeloze grootheid en schoonheid die het hiernamaals noodzakelijk maken en tevens Uw eervolle grootheid en Uw koninklijke heerschappij en de talloze ontdekkingen en aanschouwingen die sporen en tekenen van het hiernamaals tonen en het geloof en de overtuigingen met wetenschappelijke en ogenschijnlijke zekerheid geven allemaal tekenen van het hiernamaals. Ze vertellen en verkondigen dat er voor de dwalenden de hel en voor de rechtgeleiden het paradijs te wachten staat. Dit geloven ze en bevestigen ze met volledige overtuiging. O almachtige Wijze! O barmhartige Erbarmer! O Edelmoedige Die Zich aan Zijn beloftes houdt! O almachtige Wreker die eer, roem en macht bezit! Om zoveel oprechte vrienden, zoveel beloftes en zoveel eigenschappen en kenmerken te verloochenen en te verwerpen en om de plichten van het Goddelijk koninkrijk te verloochenen en na te laten en de talloze smeekbeden en

eisen die op het hiernamaals betrekking hebben van Uw ontelbare, geaccepteerde dienaren waarvan U houdt en die met gehoorzaamheid en bevestiging Uw liefde willen verdienen, te verwerpen en er niet naar te luisteren om hiermee het ongeloof van de dwalenden en de ongelovigen te bevestigen die met hun ongeloof opstandig zijn en Uw beloftes verloochenen, Uw grootheid schenden en zich schuldig maken aan majesteitsschennis, zich bemoeien met de Goddelijke eer en de liefde van Uw heerschappij beledigen, past absoluut niet bij Uw verhevenheid. U bent hier eindeloos van verwijderd en staat erboven. Uw eindeloze rechtvaardigheid, oneindigende schoonheid en talloze barmhartigheid laten een dergelijk onrechtvaardigheid en lelijkheid niet toe. En we geloven met al onze krachten dat de bevestiging van de honderdduizend oprechte afgezanten en de talloze waarachtige profeten, heiligen en geleerden bewijzen, waarheid en werkelijkheid zijn van Uw koninkrijk. Want door waarneming met de zintuigen, ogenschijnlijke zekerheid en wetenschappelijke zekerheid hebben zij uw schatten van barmhartigheid in het hiernamaals, de schatten van Uw vrijgevigheid in de eeuwige wereld en de fantastische, mooie stralen van Uw schone namen, die in het land van geluk volledig te zien zullen zijn, waargenomen. En Hun aanwijzingen kloppen en zijn aanvaardbaar. En hun goede nieuws bestaat en is correct. En zij accepteren dat deze werkelijkheid van de grote opstanding de grootste straal is van Uw naam "HAK" (De Waarheid) die de zon, de bron en de bescherming van alle werkelijkheden is, en met uw bevel geven ze Uw dienaren op dit gebied les en onderwijzen ze dat het de werkelijkheid is.

O Heer! Geef ons en de studenten van de Risale-i Nur omwille van de waarheid en de eer van hun lessen en leringen een perfecte overtuiging, geloof en een mooie scheiding van deze wereld. En laat ons behoren tot degene die dankzij hen vrijspraak krijgen, Amen...

Zoals alle bewijzen en teken de waarachtigheid van de Qur'an en de hemelse boeken aantonen en alle wonderen

en bewijzen van de geliefde profeet van God, Mohammed, en alle andere profeten hiermee hun profeetschap aantonen, verwijzen ze tevens naar hun belangrijke bewering, de aanwezigheid van het hiernamaals. Op precies dezelfde manier zoals de meeste bewijzen en tekenen getuigen van het bestaan van de Noodzakelijk Aanwezige en Zijn eenheid, bewijst het tevens dat het vanwege Zijn Heerschappij en Zijn Goddelijkheid noodzakelijk is en het het grootste doel is om de plaats van geluk en de eeuwige wereld te openen. Want zoals in de volgende delen uitgelegd en aangetoond zal worden, is het bestaan van alle schepselen van de Noodzakelijk Aanwezige God, al Zijn eigenschappen, de meeste namen van Hem en de hoedanigheid en kenmerken als Heer, God, Barmhartigheid, Genade, Wijsheid, Rechtvaardigheid etc. genoeg om het hiernamaals noodzakelijk te laten zijn. Het kweekt erg veel verlangen naar een eeuwige wereld en het maakt het nodig dat er voor de beloning en de bestraffing van de wezens op dit bestaan een ondergang en een opstanding plaats vindt. Jazeker, het is nu eenmaal zo dat er een eeuwige en tijdloze God bestaat, dan zal ook zeker het hiernamaals bestaan dat een onontbeerlijk gevolg van Zijn Goddelijke Heerschappij is.

En in dit bestaan en bij de levende wezens is nu eenmaal een erg duidelijke majestueuze, wijze en liefdevolle, absolute Heerschappij waar te nemen, dan zal er zeker ook een eeuwige plaats van geluk aanwezig zijn, waar men naartoe gaat zodat Zijn Majestueuze Heerschappij van verval, de wijsheid achter de schepping van nutteloosheid en Zijn mededogen van wreedheid worden gered.

En de talloze goddelijke giften, geschenken, gunsten, vrijgevigheid, zegeningen en barmhartigheid die met het oog te zien zijn, tonen aan verstanden die niet zijn gedoofd en aan harten die niet zijn gestorven dat er achter het gordijn van het verborgene een Barmhartig, Erbarmen Wezen aanwezig is. Voorzeker zal er in een eeuwige wereld een

eeuwig leven bestaan zodat Zijn vrijgevigheid van bespotting, Zijn schenkingen van oplichting, Zijn genade van vijandschap, Zijn barmhartigheid van wreedheid en Zijn goedgunstigheid en edelmoedigheid van ontrouwheid worden gered.

En bovendien is er voor onze ogen te zien dat er in de lente op het smalle blad van de grond door een pen van kracht honderdduizend boeken zonder fouten en zonder moeite in elkaar worden geschreven. En de eigenaar van die pen heeft honderdduizend maal toegezegd en belooft dat Hij op een brede plaats een mooi en onsterfelijk boek zal schrijven dat voor Hem makkelijker is dan het boek van de lente die op deze enge plaats door elkaar en in elkaar is geschreven, waarna Hij het ons zal voorlezen. In al Zijn boodschappen bericht Hij over dat boek. Zonder twijfels is dit boek al geschreven en zal met de ondergang en de opstanding de laatste voetnoten ook geschreven worden en alle schriften met onze daden zullen daarin worden opgenomen.

En deze wereld heeft vanwege het grote aantal schepselen en de honderdduizenden soorten levende wezens die telkens veranderen de eer dat zij voor de ziellijken een verblijf, een oorsprong, een fabriek, een tentoonstelling en een bijeenkomst is en als hart, centrum, samenvatting, resultaat van dit heelal en doel van de schepping fungeert, waardoor het een dusdanige belangrijke waarde heeft dat zij ondanks haar geringe omvang gelijk wordt gesteld met het grote heelal. Er wordt in de hemelse openbaring telkens

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ [26:24]

gezegd.

Deze toestand overheerst overal op de aarde. Ze helpt de meeste schepselen, weet de aandacht van de meeste levende wezens te trekken en wordt volgens de wil van de meeste schepselen en afhankelijk van hun behoeften erg mooi geordend, ingericht en versierd. Als een lijst van vele

vreemde soorten wordt ze op verschillende plaatsen erg mooi verzameld en versierd dat het niet alleen de aandacht van de mens en de geest trekt, maar ook de aandacht van de wezens in de hemel en de aandacht en waardering van de hemel en de prijzende aandacht van de Eigenaar van het bestaan, waardoor het een groot belang en een grote waarde krijgt. Vanwege deze waarde, deze wijsheid achter de schepping van het bestaan, dit belangrijke resultaat, deze waardevolle vrucht en vanwege de mensen die met hun kennis en kunstwerken laten zien dat ze de leiders op deze wereld zijn, die de wonderlijke kunstwerken van de Kunstenaar van de wereld erg mooi tentoonstellen en ordenen, zijn er nakomelingen van Adam die ondanks hun opstanding en ongeloof op deze wereld verblijven en waarvan hun straf wordt uitgesteld en omwille van deze werken vrijstelling krijgen en succesvol zijn.

En de nakomelingen van Adam zijn vanuit hun oorsprong en vanuit hun schepping erg zwak en behoeftig en vanwege deze behoeftigheid en armoede heeft hij eindeloos verdriet en heeft hij talloze dingen nodig. Volledig buiten de krachten en wil van de mens om is er een erg krachtige, wijze en liefdevolle Inrichter die voor deze mensen van de wereldbol een opslagplaats heeft gemaakt met alle soorten nuttige grondstoffen voor de mens. Het is een voorraadkamer voor alle soorten voedsel en een winkel met alle soorten spullen die de mens mooi vindt. Hij onderhoudt deze mensen, voedt ze en geeft aan de mensen wat ze willen.

Een Heer die een dergelijke wezenlijkheid heeft, houdt van de mens en laat de mens van Zichzelf houden, is eeuwig, heeft eeuwige werelden, verricht elke daad met gerechtigheid en doet alles met wijsheid. In dit kort wereldse leven, in het korte leven van de mens en op dit voorbijgaande en sterfelijke aardoppervlak is niet genoeg plaats voor de omvangrijke heerschappij en de eindeloze regering van de oereeuwige Leider. De erge onderdrukking en opstanding

en de verloochening, het verraad en gevloek tegen de weldoener, Hij die de mens met liefde onderhoud, is in strijd met de ordening, gerechtigheid, evenwichtigheid en schoonheid van het bestaan, hij blijft in deze wereld ongestraft. Een wrede tiran leeft in vrede en een arme onderdrukte leeft met veel problemen. De essentie van de Absoluut Rechtvaardige, Wiens tekenen in het hele bestaan zijn waar te nemen, zal om deze reden niet toelaten dat er geen opstanding komt. Want hierdoor zou er na de dood van deze wrede tirannen en arme onderdrukten geen onderscheid tussen hen zijn. Dit is volledig in strijd met Zijn rechtvaardigheid. Hij kan dit niet verdragen en zal het niet toelaten!

En de eigenaar van het bestaan heeft nu eenmaal de aarde verkozen boven het heelal en de mensheid boven de aarde, waarna Hij de mens een erg hoge rang en positie gaf. Zo ook heeft hij tussen de mensheid de profeten, heiligen en vromen gekozen die het doel van de Heer verkondigen en door geloof en overgave zichzelf bij God geliefd maken waarna God hun wonderen en zegeningen schenkt en hun vijanden met hemelse klappen kwelt. Uit deze waardevolle en liefelijke vrienden verkiest Hij Mohammed (v.z.m.h) die hun geestelijke leider en roem is, waarna God een belangrijke helft van de wereld en eenvijfde deel van de mensheid lange eeuwen met Zijn licht verlicht. Alsof dit bestaan voor de profeet Mohammed (v.z.m.h) is geschapen toont God met zijn geloof de Qur'an en met de Qur'an al Zijn doeleinden. Ondanks dat Mohammed recht had op en geschikt was voor een talloze beloning voor zijn daden die heel erg waardevol zijn en ervoor in de plaats miljoenen jaren zouden moeten krijgen, heeft Mohammed een erg kort leven van drieënzestig jaar in veel moeilijkheden en strijd gekregen. Is het nu überhaupt mogelijk, denkbaar en voorstelbaar dat deze persoon niet samen met al zijn soortgenoten en vrienden samen zou opstaan? Of nu niet geestelijk leeft en aanwezig is? Dat ze door een eeuwige ver-

doeming zijn opgeslokt? Absoluut niet! Dit is honderdduizend maal onmogelijk en absurd!

Jazeker, hij pleit ervoor dat het hele bestaan en de wereld zal opstaan en vraagt dit leven aan de Eigenaar van het bestaan...

En in de zevende lichtstraal "Het grootste teken" zijn in drieëndertig uiteenzettingen die elk zo krachtig zijn als een berg, bewezen dat dit bestaan door één hand is geschapen en het eigendom is van één enkel Wezen. En het bestaan toont openlijk de eenheid en allesomvattendheid die een gevolg van de volmaaktheid van Allah zijn. En door deze eenheid en allesomvattendheid worden alle schepselen trouwe soldaten en onderdanige ambtenaren van dit Wezen die enkel is. En met de komst van het hiernamaals wordt Zijn volmaaktheid van verval, Zijn absolute rechtvaardigheid van plagende, absolute ongerechtigheid, Zijn alles overkoepelende Wijsheid van egoïstische nutteloosheid, Zijn gulle barmhartigheid van wreedheid en Zijn waardevolle kracht van laaghartige machteloosheid gered en krijgt het een heilige waarde.

Voorzeker en zonder twijfels zal omwille van de werkelijkheden in de bovengenoemde zes paragrafen, zes van de honderden voorbeelden voor het geloof in God, de opstanding, de herrijzing en de “dag des oordeels” plaats vinden en zal de plaats voor beloning en bestraffing geopend worden, zodat het bovengenoemde belang van de wereld, de centrale positie die het inneemt, het doel van de mensheid en zijn waarde vervolmaakt worden. Waarna de bovengenoemde rechtvaardigheid, wijsheid, barmhartigheid en het koninkrijk van de Alwijze Maker die de Schepper en Heer van de wereld en de mens is, een hoge graad van perfectie bereikt. Zodat de bovengenoemde trouwe vrienden en willigen van de Eeuwige Heer van eindeloze verdoeming worden gered en Zijn beste en waardevolste vriend (de profeet

Mohammed) de beloning van zijn heilige werken, die het hele bestaan tevreden en dankbaar hebben gemaakt, te zien krijgt. De volmaaktheid van de Eeuwige Sultan zal van tekorten en fouten, Zijn kracht van zwakheid, Zijn wijsheid van ondoordacht plezier en Zijn rechtvaardigheid van onderdrukking worden gered. Hij plaatst zich erboven en komt er niet mee in aanraking.

Samenvattend: God bestaat nu eenmaal, dan bestaat ook zonder twijfels het hiernamaals... En zoals de bovengenoemde drie zuilen van het geloof met al hun bewijzen getuigen en verwijzen naar het hiernamaals zo ook maken de twee zuilen van het geloof

وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهٖ وَشَرِّهٖ مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰى

de wederopstanding nodig en verwijzen en getuigen ze op een krachtige manier naar de eeuwige wereld. Het is als volgt: alle bewijzen, de talloze getuigenissen en de dialogen die het bestaan van de engelen en hun opdracht tot Godsdienstoefeningen aantonen, verwijzen daarmee ook naar de wereld van de geesten, de wereld van het verborgene, de eeuwige wereld, de wereld van het hiernamaals, de plaats van geluk en het bestaan van de hemel en de hel die in de toekomst met mensen en geesten zal worden versierd. Want de engelen kunnen die werelden met de toestemming van God zien en betreden. En alle grote engelen zoals de heilige aartsengel Gabriël, die met de mensen in contact komt, verkondigen allemaal overeenstemmend het bestaan van de bovengenoemde werelden en dat ze in die werelden hebben rondgereisd. Net zoals we het bestaan van het continent Amerika twijfelloos aannemen van de mensen die er op vakantie zijn geweest, zo stevig moeten wij ook geloven in het bestaan van de eeuwige wereld, de plaats van het hiernamaals, de hemel en de hel waarover de engelen berichten met de kracht van honderd bewijzen. En zo geloven wij het ook.

En alle bewijzen in het zesentwintigste woord die de zuil van het geloof in het Lot bewijzen, verwijzen tegelijkertijd naar de opstanding, de publicatie van de bladzijden en het wegen van de daden op de grote weegschaal. Want voor onze ogen zien we dat het lot van alle dingen afgewogen en geordend wordt opgeslagen. Het levensverhaal van elk levend wezen wordt in de gedachten, pitten en ander gelijkend materiaal bewaard. De daden van alle ziellijke wezens en vooral van de mens wordt in het boek van de geschiedenis opgeslagen. Een dergelijk omvattend lot, wijze beschikking en nauwkeurige registratie waarin alles vastgelegd wordt, zal zeker gebruikt worden voor een grote rechtbank om na een open rechtszitting een eeuwige straf of beloning op te leggen. Zou dit niet zo zijn dan heeft die omvattende en nauwkeurige registratie en opname helemaal geen betekenis en is het nutteloos. Dit is strijdig met de wijsheid die erachter zit en in tegenstelling met de werkelijkheid. Als er geen opstanding plaatsvindt zullen alle werkelijke betekenissen van dit boek van het bestaan, dat met de pen van het Lot is geschreven, vervallen wat absoluut onmogelijk is. Dit standpunt is net zo absurd als het ontkennen van de aanwezigheid van het bestaan. Het is niet meer dan gezwam.

Tot slot: de vijf zuilen van het geloof verwijzen met alle bewijzen naar de ondergang en de opstanding en naar het bestaan en het openen van het hiernamaals en verlangen ernaar. Ze bewijzen het en vragen erna.

Het is vanwege de machtige en onweerlegbare bewijzen en zuilen die de werkelijkheid en grootheid van de "Dag des Oordeels" precies geschikt verklaren dat ongeveer eenderde deel van de Qur'an, waarvan de verkondiging een wonder is, bestaat uit verzen over de opstanding en het hiernamaals. En het maakt deze werkelijkheid een fundament en fundering voor alle werkelijkheden. Alles wordt hierop gebouwd...

(De inleiding is afgelopen)

Uiteenzetting over "Hu"

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Mijn lieve en oprechte broeders!

Mijn broeders, ik heb tijdens een denkbeeldige reis met mijn gedachten de lucht als materie bestudeerd. Een klein deel van de eenheid die tot uitdrukking komt in het woord هُوَ in de verzen:

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ [3:2] en قُلْ هُوَ اللّٰهُ [112:1]

werd mij ineens zichtbaar waardoor ik begreep dat de weg van het geloof eindeloos eenvoudige en op een erg noodzakelijke manier gemakkelijk is en de weg van polytheïsme en dwaling eindeloos moeilijk, onmogelijk en duizenden onmogelijkheden bevat. Met een erg korte aanwijzing zal ik deze omvattende en lange uiteenzetting uitleggen:

Jazeker, wanneer men een handjevol aarde, die in een bloempot om de beurt voor honderden bloemen een wieg is, toewijst aan de natuur of aan de oorzaken, dan is het nodig dat er in die bloempot honderden erg kleine of misschien wel net zoveel onzichtbare machines of fabrieken aanwezig zijn als het aantal bloemen. Elke molecuul in dat beetje grond moet weten hoe het al die verschillende bloemen met de verschillende eigenschappen levende instrumenten kan maken. Dan moet zij als een God eindeloze kennis en kracht hebben. Op precies dezelfde manier moet dan elk deeltje van de wind die een weerspiegeling van de opdracht en de wil van de Heer is, en de lucht die voor het

woord هُوَ gebruikt wordt en niet meer is dan een ademhaling of de lucht onder een nagel, in een erg kleine afmeting talloze verschillende centrales, centra, ontvangers en zenders hebben zodat ze alle talloze werken van de telefoons, telegrafen en radio's die er op de wereld zijn tegelijkertijd en op hetzelfde moment kunnen verrichten. Alle delen van de lucht in het woord هُوَ of misschien wel alle atomen van elk deeltje lucht moeten net zoveel geestelijke persoonlijkheden en bekwaamheden hebben als alle personen die telefoneren en verder alle telegrafen en sprekers op de radio en ze moeten al hun talen kennen en tegelijkertijd moeten ze deze ook aan andere atomen leren en doorgeven. Deze situatie is voor een gedeelte in de werken zelf te zien en elk deeltje van de lucht bezit deze bekwaamheid.

Kijk, de weg van verloochenaars, naturalisten en materialisten is niet alleen onmogelijk, er zijn duidelijk net zoveel hindernissen, moeilijkheden en onmogelijkheden te zien als het aantal atomen in de lucht.

Wanneer men de werken van de lucht toekent aan de Kunstenaar in Zijn verhevenheid wordt de lucht samen met alle atomen een trouwe soldaat. Met de wil en de kracht van de Schepper gebeuren deze talloze omvattende werken net zo gemakkelijk als een enkele fantastische opdracht van een enkel atoom. Door deze band en deze betrekking met de Schepper en met de verschijning van de kracht van de Kunstenaar gebeurt dit met de snelheid van een bliksemflits en net zo gemakkelijk als het uitspreken van هُوَ en het trillen van de lucht. Het wordt een bladzijde voor het eindeloze, prachtige en ordelijke schrift van de pen van kracht. De luchtdeeltjes worden de punt van die pen en de opdrachten van deze deeltjes is te vinden in een punt die met de pen van het Lot is geschreven. Het werkt net zo gemakkelijk als de beweging van een enkel luchtdeeltje.

Kijk toen ik op de reis in mijn gedachte in de verzen

قُلْ هُوَ اللّٰهُ en لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

de lucht bekeek en de bladzijde van die materie bestudeerde zag ik openlijk en gedetailleerd met ogenschijnlijke zekerheid deze werkelijkheid. Zoals in de lucht van het woord هُوَ zo'n stralend bewijs en flits van de eenheid aanwezig is, is er in zijn betekenis en zijn aanwijzingen een erg verlichtende straal van zijn allomvertegenwoordigheid en een krachtig teken van Zijn eenheid te vinden. En op de vraag "Naar welk wezen verwijst het woord هُوَ (Hij) openlijk en naar welk wezen verwijst het indirect?" is het een duidelijke aanwijzing dat het in dit bewijs te vinden is, waardoor de Qur'an, waarvan de verkondiging een wonder is, en de mensen van Godherdenking dit heilig woord op de plaats van de eenheid vele malen oplezen. Dit weet ik met wetenschappelijke zekerheid.

Wanneer men op een heel klein stukje papier twee of drie punten zet worden ze door elkaar gehaald en wanneer een persoon veel verschillende opdrachten tegelijkertijd uitvoert, komt hij in verwarring. Als men een klein levend wezen te veel last laat dragen zal hij eronder bezwijken en wanneer een oor naar vele woorden luistert en de tong tegelijkertijd vele woorden uitspreekt, zal het de ordening verstoren en verwarring zaaien. Desondanks zag ik met ogenschijnlijke zekerheid dat er in elk deeltje van de lucht of zelfs in iedere atoom, waarin ik met هُوَ als de sleutel en het kompas met mijn gedachte heb rondgereisd, duizenden verschillende punten, letters of woorden geplaatst worden of geplaatst kunnen worden zonder dat ze door elkaar worden gehaald of het de ordening verstoord. Ondanks dat ze erg veel verschillende opgaven verrichten wordt het uitgevoerd

zonder dat ze zich vergissen. En ondanks dat er op dat luchtdeeltje en op die atoom veel zware lasten liggen, draagt dit luchtdeeltje de last in ordening zonder zwakheid te tonen of achter te blijven. Duizenden verschillende woorden gaan op verschillende manieren met verschillende betekenissen met absolute ordening de kleine oren van deze luchtdeeltjes binnen, via de tong weer naar buiten en zonder iets te verwarren of te verstoren andere kleine oren binnen om daarna weer via het minuscule tongetje van deze atomen naar buiten te komen. Iedere atoom en elk deeltje zegt naast het uitvoeren van deze verbijsterende opgave in absolute vrijheid met de taal in zijn houding en met de getuigenis en de tong van de bovengenoemde werkelijkheid لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ en قُلْ هُوَ ٱللَّهُ en reist hier in rond. Ondanks stormen, bliksem en onweer, die de lucht laten trillen, wordt de ordening en de opdrachten van deze luchtdeeltjes niet verstoord of verward. De ene opdracht is geen hindernis voor een andere opdracht. Dit heb ik met ogenschijnlijke zekerheid gezien.

Zou de lucht de oorzaak voor deze werken zijn dan betekent dit dat elk luchtdeeltje en elk stukje lucht een eindeloze wijsheid, een eindeloze kennis en wil, een eindeloze kracht en macht en een absolute heerschappij over alle atomen moet bezitten. Dit is net zo absurd en onmogelijk als er atomen bestaan. Geen enkele duivel kan dit bedenken.

Vandaar dat deze bladzijde van de lucht duidelijk op een stage van waarneming met de zintuigen, ogenschijnlijke zekerheid en wetenschappelijke zekerheid de grenzeloze kennis van het Wezen in Verhevenheid toont. Het is een voortdurend veranderende bladzijde van het Lot, de pen van Zijn kracht die met wijsheid te werk wordt gesteld. Het is net een schrijfbord van het onzichtbare boek (levh-i mahfuz) dat God beschrijft en weer uitgeveegt. Een schrijfbord dat bewijzen toont in een wereld van veranderingen en voortdu-

rende aanpassingen.

Kijk zoals de lucht alleen al in het overbrengen van de stemmen de bovengenoemde verschijning van Zijn eenheid en Zijn andere verbazingwekkende zaken toont en zo de eindeloze absurdheid van de dwalenden laat zien, verricht de lucht naast de overdracht van de stemmen ook andere belangrijke opdrachten zoals het overbrengen van elektriciteit, aantrekkingskracht, afstotingskracht, licht en andere zaken. Hierbij vergist de lucht zich niet, maar doet dit in prachtige ordening. Op hetzelfde moment zorgt de lucht met absolute ordening voor benodigdheden zoals zuurstof en bestuiving die voor het leven van de planten en dieren nodig zijn. Dit maakt zonder twijfels duidelijk dat het een verschijning van de Goddelijke opdracht en de wil is. Het is absoluut onmogelijk en ondenkbaar dat stomme toeval, blinde krachten, dove natuur, verwarde, doelloze oorzaken en zwakke, levenloze en onwetende materie zich kunnen bemoeien met het beschrijven van de bladzijde van de lucht en de opdrachten die het verricht. Ik ben er volledig van overtuigd dat dit op een stage van ogenschijnlijke zekerheid is aangetoond.

Ik ben te weten gekomen dat elk luchtdeeltje en elk stukje lucht met de taal van hun daden

لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ   قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ

zeggen. En zoals ik met de sleutel van هُوَ deze verbazingwekkende zaken in het materiële aangezicht van de lucht heb gezien, werd هُوَ tevens een sleutel voor de wereld van het geestelijke (alem-i misal) en de wereld van de betekenis (alem-i mana). Ik zag dat in de geestelijke wereld talloze fotocamera's staan opgesteld en elke fotocamera fotografeert tegelijkertijd de eindeloze wereldse gebeurtenissen zonder ze door elkaar te halen. Ik begreep dat het een erg grote fotocamera is, een bioscoop van het hiernamaals

dat duizenden malen groter en breder is dan de bioscoopdoeken op deze wereld. Zij doen de voorbijgaande en ten einde lopende situaties, toestanden en vruchten van het voorbijgaande leven van de stervelingen opnemen om in de vorm van wereldse belevenissen en oude herinneringen in een eeuwige tentoonstelling aan de vrienden van het eeuwige geluk in het paradijs te laten zien[12].

Twee tekenen, twee kleine voorbeelden en twee punten van het bord dat alles registreert (levh-i mahfuz) en van de geestelijke wereld is te vinden in het hoofd van de mens. Het zintuig om dingen te onthouden en het zintuig om dingen te verbeelden kunnen, ondanks dat ze nog kleiner zijn dan een erwt, met absolute ordening zonder iets door elkaar te halen net zoveel kennis opslaan als een grote bibliotheek. Dit is zonder twijfels een machtig voorbeeld van het bestaan van een registratiebord en de geestelijke wereld.

Het is nu met wetenschappelijke zekerheid duidelijk geworden dat de materie van de lucht, het water en vooral het vocht in het sperma en de lucht veel belangrijker is dan de materie van de grond en dat het met veel meer wijsheid en wil met de pen van het lot en de kracht is geschreven en dat het honderd maal onmogelijk is dat toeval, blinde krachten, dove natuur en levenloze, doelloze oorzaken zich ermee bemoeien. Het is een pagina van de wijsheid van de Alwijze in Zijn Grootheid, dat met de pen van het lot wordt beschreven.

(De rest is nu niet geschreven.)
Duizenden salaam (=groet) aan iedereen.

---

[12] Maar de tijd, de plaats, mijn toestand en situatie gaven geen toestemming om dit met sterke bewijzen en tekenen zoals waarneembare werkelijkheden aan te tonen, waardoor het kort is gehouden.

HET TWEEDE HOOFDSTUK VAN HET ZEVENTIENDE WOORD

(voetnoot)*

Hou op met dat hopeloze geklaag. Stel na die ramp je vertrouwen in Hem.
Want geklaag maakt die ramp erger. Het veroorzaakt een ramp en dat is pas erg.

Als jij degene vindt die jou de ramp geeft; weet dan dat de ramp een groot geschenk, een goede tijd is.
Laat dat geschreeuw achterwege. Wees dankbaar. Het lijkt op een nachtegaal en lacht altijd van plezier zoals de rozen.

Wanneer je Hem niet vindt; weet dan dat de hele wereld een plaag, een vernietiging en een leegte is.
Waarom klaag je over een kleine plaag, terwijl er zoveel plaag op je wacht. Kom, vertrouw in God.

Lach met je vertrouwen in het gezicht van de plaag, zodat die jou ook toelacht.
Al lachend wordt het kleiner en verdwijnt het.

---

* De delen in dit tweede hoofdstuk lijken op gedichten, maar zijn dat niet. Ze zijn niet met opzet in poëzie geschreven. Ze hebben waarschijnlijk vanuit het gezichtspunt van de absolute ordening van deze werkelijkheden op een of andere manier de vorm van poëzie aangenomen.

Weet o egoïst; geluk in deze wereld vindt men door deze wereld achter je te laten.
Als je gelooft in God is dat genoeg, ook al heb jij je gezicht van alle dingen weggedraaid, dan nog staan ze allemaal aan jouw zijde.

Als je alleen in jezelf vertrouwt; dan is dat vernietiging. Wat je ook doet alles stelt zich tegen je.
Dit betekent dat je het achter je moet laten in beide situaties op deze wereld.

Achterlaten houdt in: kijken naar het bezit van Allah met Zijn wil en Zijn naam…
Wanneer je goede zaken wilt doen, dan doe je dat door dit voorbijgaande leven te veranderen in een eeuwige.

Wanneer je ego je verlangen is, is dat rot en zonder fundament…
Liggen je wensen voorbij de horizon; zie dan de stempel van sterfelijkheid erop gedrukt.

Dit betekent dat het waardeloos is om het te hebben. Alles is verrot in deze winkel.
Ga daarom verder… Goede spullen ligger erachter opgesteld…

EEN VRUCHT VAN DE ZWARTE MOERBEI-BOOM.

(De oude Said heeft het begin van de gezegende moerbei met de tong van de nieuwe Said gezegd.)

Het is niet Ziya Paşa die ik aanspreek, maar de minnaars van Europa.
Mijn ego is niet de spreker, maar mijn hart als student van de Qur'an.

De vorige woorden zijn werkelijkheid. Verhoede je om je te vergissen en overschrijd je grenzen niet.
Laat je niet verleiden door de mening van de vreemden. Dat is dwaling, beluister deze niet. Je zult het zeker berouwen.

Je ziet dat de verstandigste, de vaandeldrager in het verstand in verbaasdheid altijd zegt: "O jee! Wie moet ik over wie beklagen. Zelfs ik ben verward."

De Qur'an laat het zeggen en ik zeg het ook zonder me te weerhouden.
Ik beklaag me over mijn ego aan Hem en verwar het niet zoals jij.

Ik beklaag me over onrechtvaardigheid aan de Gerechtigheid en ga niet te ver zoals jij.
Van de aarde tot aan de hemel zet ik me in voor de Islam en loop niet weg zoals jij.

Doordat in de Qur'an alles van verlichting naar verlichting gaat, trek ik mij niet terug zoals jij.
Het is in de Qur'an waarheid en wijsheid. Ik kan het aantonen en de tegenpartij van filosofen interesseert mij geen cent.

Het is in de Qur'an de diamanten werkelijkheid. Ik accepteer het met heel mijn ziel en verkoop het niet zoals jij.
Ik reis van het volk naar de Gerechtigheid en dwaal niet af zoals jij.

Ik vlieg over de weg met doorns en trap er niet op zoals jij.
Ik toon mijn dank van de aarde tot aan de troon van God en verzuim het niet zoals jij.

Ik zie de dood, het laatste uur als een vriend en ben niet bang zoals jij.
Ik ga het graf lachend binnen en deins niet terug zoals jij.

Een mond van een draak, een bek van verschrikking en een keel van het niets. Ik zie het niet zoals jij.
Het brengt mij samen met mijn vrienden. Ik maak me niet boos over het graf en word niet kwaad zoals jij.

Deur van barmhartigheid, deur van verlichting, deur van gerechtigheid, ik vind het niet vervelend en trek me niet terug.

Ik zeg "bismillah" (in de naam van Allah) en klop aan. (voetnoot - [13]) Ik kijk niet achterom en wordt ook niet bang.

Ik zeg "elhamdoelillah" (alle lof aan Allah). Ik vind rust en zal gaan slapen. Ik krijg het niet moeilijk en bevind me niet in verschrikking.
Ik zal "allahoe akbar" (Allah is de grootste) zeggen, wanneer ik de roep van de opstanding hoor en sta dan op. (voetnoot - [14]) Ik trek me niet terug voor de grote samenkomst en de geweldige gebedsruimte.

Door de genade van God, het licht van de Qur'an en het zegen van het geloof voel ik me helemaal niet bezorgd.
Zonder stil te staan zal ik rennen en vliegen naar de schaduw onder de troon van de Barmhartige en zal me, met de wil van God, niet vergissen zoals jij.

---

[13] Ik zeg niet "O nee" en loop niet weg.

[14] Op de jonge morgen van de opstanding zal ik de roep van de engel Israfil horen, waarna ik Allahoe Akbar zeg en opsta. Ik weerhoud me niet van het grote gebed en deins niet terug voor de grote bijeenkomst.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Lieve en oprechte vrienden!

Ten eerste feliciteren wij alle studenten van de Risale-i Nur, de Risale-i Nur studenten die met de grote bedevaart bezig zijn en de pelgrims die aan de zijde van de Risale-i Nur staan met dit gezegende feest. Tijdens dit feest ontvingen wij tevens de goede boodschap dat India, die lange tijd militair onderdrukt zat en zijn onafhankelijkheid had verloren, zich nu net zoals Saoedi-Arabië in een Islamitische staat heeft verenigd. India een Islamitische staat van honderd miljoen, Java een islamitische staat van meer dan 50 miljoen en het bondgenootschap van vier of vijf staten in Saoedi-Arabië de Verenigde Arabische Emiraten hebben zich in de Islam verenigd. Wij feliciteren de Islamitische wereld met dit grote feest.

Ten tweede: volgens het schrijven van Re'fet Bey en Mustaffa Oruç zijn de Qur'an schriften

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۞ وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا [48:01,03]

op de voorgevel van de universiteit met marmeren stenen afgedekt en hebben ze de spirituele lichten verborgen. Vroeger zat in dit grote gebouw het hoofd van het leger en deed het Ministerie van Defensie het islamitische leger besturen.

Nu opnieuw de Qur'an een voorbeeld van toestemming is en een gevolg van het doel dat de Risale-i Nur nastreeft zijn er tekenen dat in de toekomst de universiteit een leshuis voor de Risale-i Nur zal worden. De Nur studenten in Denizli hebben een paragraaf uit het boek van Prins Bismark gehaald. Hij is de verstandigste en meest vooraanstaande sociale filosoof van de negentiende eeuw. De beroemde Bismark zegt in dit paragraaf: "Ik heb de Qur'an vanuit alle

gezichtspunten bestudeerd. In elk woord zag ik een grote wijsheid. Er is geen enkel boek en er kan geen enkel boek geschreven worden dat hierop lijkt en de samenleving zou kunnen besturen.", en over de profeet zegt hij: "O Mohammed! Ik ben erg verdrietig dat ik niet in jouw tijd heb geleefd. De mensheid heeft maar één keer een verheven kracht zoals jij gezien en zal het nu nooit meer zien. Desondanks buig ik mij in jouw nabijheid met absoluut respect."

Bismark

Waarna hij het zelf ondertekent(*)

Omdat hij de neergezonden boeken die herschreven en veranderd zijn erg bekritiseerde moeten deze zinnen niet worden geschreven. Dit heb ik ook opgemerkt.

Deze persoon is de meest geleerde en grootste filosoof van de negentiende eeuw en de belangrijkste persoon in de politiek en het socialisme van de mens. Het is een erg goed teken dat de Islamitische wereld hun vrijheid een beetje hebben terug gekregen, de buitenlandse regeringen de werkelijkheden van de Qur'an zoeken en in het Westen en het Noordwesten grote groepen aan de zijde van de Qur'an staan.

Tevens zei de beroemdste en bekendste filosoof van Amerika de heer Carlyle net zoals Bismark:

"Andere boeken kunnen op geen enkele manier de Qur'an evenaren. Het enige woord is aan hem. Wij moeten naar de Qur'an luisteren." en de heer Carlyle accepteerde dit zelf ook volledig(**)

(*) Zoals ik in de brief van de Ahmeds heb aangetoond, kan deze paragraaf samen met mijn brief in de Leidraad worden opgenomen.

(**) De Arabische Qur'an commentaar van de Risale-i Nur "İşârat-ül İ'caz" heeft dertig jaar geleden aanwijzingen gegeven van hetzelfde waardevolle en waarachtige oordeel.

In het buitenland zullen veel mensen zoals Bismark en Carlyle verschijnen. De tekenen wijzen hierop.

Dit overhandigden wij de Nur studenten als cadeau voor het feest en het paragraaf van Bismark voegen wij hierbij toe.

Aan iedereen Salaam…

اَلْبَاقِى هُوَ الْبَاقِى

Jullie broeder
Said Nursi

(De verkondiging van Bismark in de brief van de Ahmeds)

Onze vereerde leraar!

Wij overhandigen u de woorden die de bekende Duitse machtshebber Prins Bismark over de verschillende Godsdiensten en vooral over de Islam heeft geuit. Deze woorden laten zien in hoeverre de Islam zich in het Westen zal gaan verspreiden.

De verkondiging van Prins Bismark over de vorige godsdiensten die ik na een groot onderzoek in de maatschappij en vooral bij de overleden negentiende eeuwse afgezanten van de Koning ben tegengekomen:

"Ik heb alle neergedaalde hemelse boeken van de verschillende Godsdiensten die recht van spreken hadden, bestudeerd om over de mensheid in de verschillende tijden te kunnen regeren. Doordat ze allemaal zijn veranderd kon ik de wijsheid die ik zocht niet vinden. Hun wetten staan erg ver van de essentie die het geluk van de mens kunnen waarborgen. Maar de Qur'an van de Moslims is anders dan deze boeken. Ik heb de Qur'an vanuit elke visie en op alle gezichtspunten bestudeerd en ik zag in elk woord een grote wijsheid. Men beweert dat dit boek door de talenten van de gezegende Mohammed is geschreven, maar om te beweren dat een dergelijk fantastisch boek zou zijn ontstaan uit een menselijk verstand betekent dat men de ogen voor de werkelijkheid sluit en de veroorzaker is voor haat en wrok. Dit is in strijd met de wetenschap en de wijsheid. Ik beweer het volgende: de heilige Mohammed is een verheven kracht en dat er een zelfde, tweede persoon zou kunnen komen is absoluut uitgesloten.

O Mohammed! Dat ik niet in uw tijd heb kunnen leven maakt mij erg verdrietig. Dit boek waarvan jij de schrijver bent, is niet jouw boek. Het is zelfs belachelijk om te ont-

kennen dat het een Goddelijk boek is, net zoals het belachelijk zou zijn om te beweren dat de wetenschap nutteloos is. De mensheid heeft voor één maal een verheven kracht zoals jij gezien en zal het nu nooit meer meemaken. Ik buig mij in uw nabijheid met volledig respect."

Bismark

Het vijfde probleem: de wereld is nu eenmaal voorbijgaand en het leven is kort. En er zijn nu eenmaal zoveel belangrijke opdrachten. En het eeuwige leven moet men nu eenmaal hier verdienen. En de wereld kan nu eenmaal niet zonder eigenaar bestaan. En deze wereld, dit gasthuis, heeft nu eenmaal een erg Wijze en Vrijgevige Planner nodig. Nog het goede nog het slechte zal ongestraft blijven. En volgens het geheim van

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا [2:286]

wordt ons niets ondraaglijks opgelegd. In de plaats van een weg die vol gevaren zit, geeft men nu eenmaal de voorkeur aan een ongevaarlijke weg. En wereldse onderscheidingen en vrienden komen nu eenmaal alleen maar tot het graf met je mee.

Dan is de gelukkigste degene die zijn hiernamaals niet voor deze wereld vergeet, zijn hiernamaals niet opoffert voor deze wereld, zijn eeuwig leven niet vernietigd voor dit wereldse leven, zijn leven niet met nutteloze dingen voorbij laat gaan, zichzelf een gast weet en zich gedraagt volgens de wil van de gastheer zodat de deur van het graf opengaat en hij in vrede het eeuwige geluk binnen kan treden.

✸✸✸

Jullie zevende vraag:

خَيْرُ شَبَابِكُمْ مَنْ تَشَبَّهَ بِكُهُولِكُمْ وَشَرُّ كُهُولِكُمْ مَنْ تَشَبَّهَ بِشَبَابِكُمْ

Is dit een hadîs? Wat wordt hiermee bedoeld?

Antwoord: Ik heb gehoord dat het een hadîs is. En de bedoeling is als volgt: "De beste jongeren zijn zij die aan de dood denken zoals de ouderen en door te werken voor het hiernamaals zich niet door de lusten, die de jeugd met zich meebrengt, gevangen laten nemen en niet verdrinken in Godvergetenheid. En de slechtste onder de ouderen zijn degene die in Godvergetenheid met hun lusten op de jongeren willen lijken en zich als een kind laten verleiden door de lusten van hun ego."

De goede vorm van het tweede deel die jij zag, is als volgt: ik heb het boven mijn hoofd als een lijst van wijsheid opgehangen. Elke ochtend en avond kijk ik erna en neem ik de volgende les:

"*Als je een vriend wilt is God genoeg*". Jazeker, wanneer Hij je vriend is, is alles je vriend.

"*Als je hulp nodig hebt, is de Qur'an genoeg*". Jazeker, je ontmoet er in je gedachten de profeten en de engelen en je aanschouwt hun levensverhaal waardoor je een troost vindt.

"*Als je rijkdom wilt is tevredenheid genoeg*". Jazeker, degene die tevreden is, is zuinig en degene die zuinig is vindt zegeningen.

"*Zoek je een vijand dan is je ego genoeg*". Jazeker, degene die over zichzelf hoogmoedig is, vindt een ramp en krijgt het moeilijk. Degene die niet hoogmoedig is, vindt genoeg en krijgt barmhartigheid.

"*Wil je advies dan is de dood genoeg*". Jazeker, degene die aan de dood denkt, houdt niet van deze wereld en zal oprecht werken voor zijn hiernamaals.

✸✸✸

(Uit het boek "Flitsen")

Het vijfde medicijn. O zieke die verslaafd is aan zijn ziekte! Door mijn ervaring ben ik ervan overtuigd dat in deze tijd ziek zijn voor sommigen een Goddelijke gift is en een barmhartig geschenk. De laatste acht, negen jaar spraken enkele jongeren met mij en vroegen mij, ondanks dat ik mijzelf ongeschikt acht, om smeekbede voor hun ziektes. Ik hield deze jongeren een beetje in het oog en merkte dat welke zieke jongere ik ook zag hij, in tegenstelling tot de andere jongeren, zich serieus bezig begon te houden met het hiernamaals… Hij was niet dronken geworden door zijn jeugd en hij wist zich een beetje te redden van de dierlijke lusten die in Godvergetenheid schuilen. Toen ik dit zag, legde ik hem op dat de verdraagbare ziektes een Goddelijke gift zijn. Ik zei: "Mijn vriend, ik ben niet tegen jou ziekte. Jouw ziekte ontwaakt bij mij geen gevoel van medelijden waardoor ik smeekbeden zou verrichten. Probeer geduldig te zijn totdat deze ziekte jou volledig wakker schudt. Wanneer deze ziekte zijn taak heeft volbracht, zal de Barmhartige Schepper jou met Zijn wil beterschap geven."

Tevens zei ik: "Sommige jongeren zoals jij komen door de ramp van de gezondheid in Godvergetenheid terecht, laten het gebed na, vergeten het graf, vergeten God en laten hun eindeloos, eeuwige leven omwille van een uur ogenschijnlijk wereldse plezier schudden op hun grondvesten, breken het af en laten het misschien wel instorten. Door jouw ziekte zie je het graf waar je zonder twijfels naartoe gaat. Je ziet de hiernamaalse plaatsen die erachter liggen en je gedraagt je ook zo. Dus dit betekent dat voor jou de ziekte een medicijn is en gezondheid voor een aantal jongeren een ziekte…"

(Uit het boek "Flitsen")

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوٓءِ [12:53]

Dit is een uiteenzetting[15] van het vers: "Het ego is iets dat altijd aanzet tot slechte dingen"

اَعْدٰى عَدُوِّكَ نَفْسُكَ الَّتِى بَيْنَ جَنْبَيْكَ [25:43]

en de hadîs met de gezegende betekenis: "Jou gevaarlijkste vijand is je ego."

Wanneer men zijn ego niet onder controle heeft, is het zo dat een persoon die van zijn eigen ego houdt en zijn eigen ego lief heeft van niemand anders kan houden. Ook al lijkt het ogenschijnlijk zo dat hij van iemand houdt, dan nog kan hij niet oprecht van die persoon houden. Misschien houdt hij van het voordeel en het genot dat hij bij die persoon kan krijgen. Zo'n persoon probeert zich bij iedereen op te dringen en wil dat iedereen van hem houdt. Hij wil zijn fouten nooit zien en verdedigt zichzelf als een advocaat en spreekt zichzelf altijd vrij. Met opschepperij en leugens prijst hij zichzelf en door zich vroom voor te doen is het net alsof hij zichzelf verheiligt. Afhankelijk van hoever hij gaat, krijgt hij een klap zoals omschreven staat in het vers

مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ

Doordat hij zichzelf aanprijst en wil dat iedereen van hem houdt, gebeurt het tegenovergestelde en stoot hij mensen af

[15] Deze paragraaf is voor iedereen nuttig.

en houden de mensen niet van hem.

En in zijn daden voor het hiernamaals raakt hij zijn oprechtheid kwijt en vermengt het zich met pronkzucht. Hij zal worden overwonnen door zijn gevoelens en de egoïstische lusten die de gevolgen niet zien, niet stilstaan bij wat het teweeg brengt en verslaafd zijn aan de aanwezige lusten. Hij zal door de keuze van zijn verdwaalde gevoelens voor een uur plezier een jaar in de gevangenis terecht komen. Door een minuut wraakzucht of arrogantie krijgt hij een gevangenisstraf van tien jaar. Hij lijkt net op een onnozel kind dat zijn boekje met het hoofdstuk uit de Qur'an "De mededeling", die hij uit het hoofd aan het leren is, voor een snoepje verkoopt. Oftewel de beloning voor zijn goede daden, die net zoveel waard is als een diamant, geeft hij met plezier aan zijn ego om zo zijn gevoelens te strelen, zijn lusten te bevredigen en zijn begeerte tegemoet te komen. Terwijl dit niet meer waarde heeft dan een stukje glas. Daden die veel verdiensten opleveren leiden in zijn handen zelfs tot verlies.

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ شَرِّ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسَانِ

✸✸✸

(Uit het boek "Verlichte Uiteenzettingen")

Weet o mijn broeder! Ik val ook onder de poëzie van

وَعَيْنِي قَدْ نَامَتْ بِلَيْلِ شَبِيبَتِي ۞ وَلَمْ تَنْتَبِهْ إِلَّا بِصُبْحِ مَشِيبِ

wat betekent: "In mijn jeugd die als de nacht is, waren mijn ogen gesloten. Pas op de ochtend van mijn ouderdom werd ik wakker." Want ik dacht dat ik in mijn jeugd de hoogste berg van waakzaamheid had beklommen, maar nu begrijp ik dat die waakzaamheid geen waakzaamheid was. Het was niet meer dan een erg diepe slaap. Om die reden moet de waakzaamheid in mijn jeugd dezelfde soort waakzaamheid zijn als de opklarende waakzaamheid waar de beschaving met trots veel aandacht aan besteedt.

Hun probleem is het probleem van een slapende die droomt dat hij wakker wordt en de droom aan de mensen verteld. Maar de ontwaking in zijn droom wil zeggen dat het dunne gordijn in zijn slaap is overgegaan in een dik en ondoorzichtig gordijn. Zo'n slapende persoon is gelijk aan een gestorven persoon. Hoe kunnen zij nou de mensen die zich in een halve slaap bevinden waarschuwen?

O zij die denken dat ze wakker zijn terwijl ze slapen! Wat de opdrachten van het geloof betreft moeten jullie niet naar de nieuwe beschaving gaan om hun na te doen of op hun te lijken. Want tussen ons bevindt zich een erg diepe kloof. Jullie kunnen die niet vullen om te zorgen voor het contact. Jullie zullen je tot hun voegen of in dwaling terecht komen en verdrinken.

(Uit het boek "Verlichtende Uiteenzettingen")

Het derde teken. O mens! De vreemdste eigenschap die de Alwijze Schepper in jou lichaam heeft gestopt is het volgende: soms kun jij je niet plaatsen in deze wereld. Als een man die zich in een kerker verstikt voelt zeg je "puf… puf..!" En ondanks dat je een grotere plaats wilt dan deze wereld, nestel jij je voor een minuut in een kleinere bezigheid of een herinnering. Jouw hart en verstand die zich niet in deze wereld konden verenigen nestelen zich in die kleine korrel. Met je sterkste gevoelens reis je op dat moment in die korte gedachte rond.

In jou lichaam zitten geestelijke gevoelens en instrumenten die al zouden ze de hele wereld doorslikken nog niet genoeg kunnen krijgen. En sommige kunnen zelfs nog geen korreltje verdragen. Het hoofd kan een steen van zes kilo optillen, maar een oog kan nog geen haartje verdragen. Zo kunnen sommige fijne zintuigen het gewicht van een haartje, oftewel een kleine situatie die van Godvergetenheid en dwaling afkomt, niet verdragen. Soms doven ze zelfs en sterven ze af. Pas daarom goed op, zet je stappen met de nodige voorzichtigheid en wees bang dat je verdrinkt! Verdrink niet in een hap, een woord, een kogel, een flits, een teken of een kus! Laat niet al je eigenschappen verdrinken, die de hele wereld door zouden kunnen slikken! Want er zijn veel kleine dingen die op een of andere manier de erg grote dingen doorslikken. Zoals een klein spiegeltje de lucht samen met de sterren in zich opneemt en erin verdrinkt, zoals jouw geheugen, die net zo klein is als een mosterdzaadje, de meeste pagina's van jou daden en de meeste bladzijden van jouw leven opneemt, zo zijn er veel kleine dingen die op een of andere manier zulke grote dingen doorslikken en omvatten.

(Uit de brieven van Kastamonu)

Een jonge hafız[16] onder de Risale-i Nur studenten zei zoals vele anderen: "Ik begin steeds vergeetachtiger te worden. Wat kan ik ertegen doen?" Ik antwoordde hierop dat hij het moest vermijden om te kijken naar de meisjes die hem niet toevertrouwd zijn. Want er is een overlevering van de profeet die hierover gaat en Imam Şafii (moge God tevreden zijn met hem) zei hierover: "Kijken naar het verbodene veroorzaakt vergeetachtigheid."

Jazeker, wanneer in de Islam het kijken naar het verbodene toeneemt, worden de egoïstische lusten aangewakkerd, en neemt de verspilling in het lichaam toe. Hij moet dan een paar maal per week de volledige wassing (gusl) verrichten en medisch gezien verzwakt hierdoor zijn geheugen.

Jazeker, door blootheid in deze eeuw en vooral in de warme landen neemt het kijken naar het verbodene toe en dat zorgt voor een algemene ziekte van vergeetachtigheid. Iedereen klaagt hier min of meer over. Met het toenemen van deze algemene ziekte is de uitleg van de gezegende uitspraak van de profeet, die over deze verschrikking bericht, zichtbaar aan het worden. De hadîs verkondigt: "In de laatste tijd (voor de dag des oordeels) zal de Qur'an uit de borsten van de hafız worden genomen. Ze zullen de Qur'an vergeten." Dit houdt dus in dat deze ziekte zal toenemen en het een hindernis zal zijn om de Qur'an van buiten te leren. De verkondiging van de profeet zal zijn uitleg duidelijk maken.

[16] Een hafız is iemand die de Qur'an van buiten heeft geleerd.

(Deze brief is erg belangrijk)

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَآئِمًا

Lieve en oprechte broeders!

Vandaag zat ik te denken aan het nut van Godvrezendheid en het verrichten van goede daden die volgens de Alwijze Qur'an na de overtuiging van het geloof, het belangrijkste zijn. Godvrezendheid wil zeggen dat men zich ver houdt van het verbodene en van zonden. Goede daden houdt in dat men zich gedraagt zoals God het heeft opgelegd en dat men ijvert om een beloning te verdienen. Zoals altijd verdient het verrichten van goede daden de voorkeur boven het zich onthouden van het slechte, maar in deze vernietigende, verleidelijke en begeerlijke tijd waarin de mensen alleen maar hun lusten willen bevredigen heeft deze Godvrezendheid, wat inhoudt dat men het slechte verwerpt en zich verhoedt voor grote zonden, een hele belangrijke, overtreffende plaats ingenomen en is het het belangrijkste fundament. Omdat in deze tijd vernietiging en groeperingen met slechte intenties zijn toegenomen is Godvrezendheid het belangrijkste schild tegen deze afbraak. Degene die de verplichtingen verricht en zich onthoudt van de grote zonden zal gered worden. In deze tijd waar de verschrikkelijk grote zonden openlijk worden verricht, zijn er maar erg weinig die met oprechtheid slagen in de goede daden.

En een beetje goede daden is onder deze moeilijke omstandigheden erg belangrijk. Daarnaast is Godvrezendheid ook een goede daad. Want het is een plicht om iets wat verboden is te verwerpen. Het verrichten van je plicht is een verdienstelijke handeling die gelijk is aan de beloning die men verdient wanneer men de profeet in zijn gewoontes

volgt. In zulke tijden waar duizenden zonden op je afkomen, is een enkele verwerping van een dergelijke zonde om zo met een klein beetje inzet honderden verboden zaken te mijden, gelijk aan het verrichten van honderden plichten. Vanuit dit standpunt gezien is het een belangrijke goede daad wanneer je met de intentie, Godvrezendheid en met het doel je ver te houden van zonden deze Godsdienstoefening verricht.

Het is in deze tijd de belangrijkste opgaven van de studenten van de Risale-i Nur om zich met Godvrezendheid te beschermen tegen deze vernielingen en zonden. Aangezien elke minuut in het sociale leven van tegenwoordig honderden zonden op de mens afkomt, dan staat het gelijk -wanneer het wordt verricht met godvrezendheid en de intentie om zich ervan te weerhouden- aan honderden goede daden. Het is bekend dat een kasteel in één dag vernietigd kan worden door één persoon, terwijl het kasteel niet door twintig mensen in twintig dagen opgebouwd kan worden. Twintig mensen zijn er nodig om te herstellen wat één persoon heeft vernietigd. Het is wonderbaarlijk dat de Risale-i Nur de duizenden vernietigers zo goed kan weerstaan en zo veel indruk kan uitoefenen. Wanneer deze twee tegenstrijdige krachten precies gelijk zouden zijn zou men in het herstel wonderbaarlijke successen hebben en overwinningen behalen.

Samenvattend: Eer en barmhartigheid, de belangrijkste principes die het sociale leven beïnvloeden, zijn erg aangetast. Op sommige plaatsen heeft het erg pijnlijke en schrikbarende vormen aangenomen, vooral voor de arme bejaarde vaders en moeders. Veel dank aan God dat de Risale-i Nur, op de plaatsen waar de Risale-i Nur wordt gelezen, zich verzet tegen deze verschrikkelijke afbraak en de schade weer herstelt.

Zoals het Mongoolse volk met de vernietiging van de vesting van Zülkarneyn[17] verderf over de wereld wilde verspreiden, zo zijn de laaghartige terroristen en de ongelovigen door de wetten van de Islam af te breken op een nog ergere manier dan Gog en Magog bezig om het moreel en het leven te bederven en te vernietigen. Want deze wetten zijn de vesting van de Qur'an.

Tegenwoordig zullen de spirituele strijders onder de studenten van de Risale-i Nur met de wil van God, zoals in de tijd van de bondgenoten van de profeet, met weinig moeite een erg grote beloning verdienen en veel goede daden verrichten.

Mijn lieve broeders. In deze tijd met haar verschrikkelijke gebeurtenissen is, na oprechtheid, onze grootste kracht om volgens het principe van "gezamenlijk daden verrichten voor het hiernamaals" in elkaars boek van verrichtte daden de beloningen te schrijven en met de tong de burcht en de vesting van Godvrezendheid van iedereen bij te staan en kracht te geven. Vooral nu in deze drie gezegende maanden en de heilige nachten is het belangrijk om jullie arme en behoeftige vriend die in deze stormachtige tijden het doelwit is, bij te staan. Dit hoort ook tot het gedrag van helden, opofferingsgezinden en barmhartigen zoals jullie. Met mijn hele ziel vraag ik jullie om deze spirituele hulp. Ik zal de studenten van de Risale-i Nur, op voorwaarden dat ze geloven en opofferingsgezind zijn, vierentwintig uur in al mijn smeekbeden en mijn spirituele verdiensten volgens het principe van "gemeenschappelijke daden verrichten voor het hiernamaals" soms meer dan honderd keer als student van de Risale-i Nur, opnemen.

Said Nursi
(Uit de brieven van Kastamonu)

[17] Deze naam van een grote heerser komt in de Qur'an voor. Hij was Sultan van Jemen.

… Degene die mijn levensverhaal kennen weten het al. Vijfentwintig jaar geleden rond mijn twintigste, verbleef ik twee jaar in Bitlis in het huis van de onlangs overleden Gouverneur Ömer Paşa. Hij stond erg op dit bezoek en ik wilde zo zijn wijsheid eren. Ömer Paşa had zes dochters, drie jonge en drie oudere. Ondanks dat we twee jaar in hetzelfde huis hebben gewoond, wist ik de drie oudere dochters niet van elkaar te onderscheiden. Ik lette ook helemaal niet op ze. Het was zelfs zo dat een geleerde gast bij mij op bezoek kwam en in twee dagen tijd deze drie meisjes kende en van elkaar wist te onderscheiden. Iedereen stond verbaasd van mijn gedrag en vroeg: "Waarom kijk je niet naar hen?" Ik zei hierop: "Om mijn kennis te respecteren en te beschermen wordt ik tegengehouden om te kijken."

Veertig jaar geleden tijdens een speciale, feestelijke dag in Istanboel in het stadsdeel "Kağıthane" stonden er vanaf het begin van de brug tot aan het stadsdeel "Kağıthane" aan beide zijden van de baai duizenden open geklede Griekse, Armeense en Istanboelse vrouwen en meisjes. Ik stapte samen met parlementslid Molla Seyyid Taha en parlementslid Hacı İlyas op een kajak. De kajak ging langs die vrouwen af. Ik wist nergens iets van af maar Molla Taha en Hacı İlyas hadden besloten om mij op de proef te stellen en hielden mij om de beurt in het oog. Na een tocht van een uur bekenden ze dit en zeiden: "wij zijn erg verbaasd van jouw situatie. Je hebt niet een keer gekeken!" Ik zei: "Het gevolg van onnodig, voorbijgaand, verboden genot is verdriet en smart daarom wil ik niet kijken."

(Uit het boek "De geschiedenis van
het leven van Said Nursi")

(Uit het tweede hoofdstuk van het
Tweeëndertigste Woord)

Het tweede deel van het tweede punt

Toen de vertegenwoordiger van de dwalenden helemaal niets meer vond om zich aan vast te houden of om zijn dwaling mee te onderbouwen en verslagen was zei hij het volgende:

"Het wereldse geluk, levensvreugde, ontwikkeling van de maatschappij en het uiterste punt van perfectie zie ik gelegen in het niet denken aan het hiernamaals, het niet kennen van God, liefde voor deze wereld, vrijheid en egoïsme. Daarom stuurde ik, en doe dit nog steeds, de meeste mensen met de hulp van de duivel deze weg op."

Wij zeggen namens de Qur'an het volgende: O hopeloze mensen! Kom tot je verstand. Luister niet naar de vertegenwoordiger van de dwalenden. Als je naar hem luistert, zal je verlies zo groot zijn dat bij de gedachte eraan je ziel, verstand en hart huiveren. Er zijn twee wegen die je in kunt slaan: de eerste is de moeilijke weg die de vertegenwoordiger van de dwalenden heeft getoond. De tweede weg is de weg van geluk die de Alwijze Qur'an heeft getoond. Je hebt in de "Woorden" en vooral in "De korte woorden" veel afwegingen van deze twee wegen gezien en begrepen. Omdat het hier nodig is, tonen we weer een van de duizenden afwegingen. Bekijk het en begrijp het. Het is als volgt:

De weg van polytheïsme, dwaling, zonden en bevrediging van egoïstische lusten maakt de mens eindeloos laaghartig. Het legt in een eindeloos leed onweegbaar zware lasten op de zwakke en machteloze schouders van de mens. Want wanneer de mens de rechtvaardige Heer niet kent en niet op Hem vertrouwt, dan wordt de mens een verdrietig en leedvol sterfelijk dier die uitermate arm, zwak en machte-

loos is, eindeloze behoeftes heeft en aan talloze beproevingen wordt blootgesteld. Hij zal steeds de pijn proeven die ontstaat wanneer hij wordt gescheiden van al zijn vrienden en al zijn spullen waaraan hij was gebonden. Uiteindelijk zal hij ook zelf al zijn overgebleven vrienden in een pijnlijke scheiding achterlaten en in zijn eentje de duisternis van het graf binnengaan. En tevens zal de erg kleine wil, de beetje kracht, het korte leven, de beetje levensduur en zijn tekortschietend verstand, die hij tijdens zijn leven allemaal ter beschikking heeft, in eindeloze smart en leed zonder nut voorbijgaan. De talloze wensen en doelen waarvoor hij werkt zal geen vruchten afwerpen en zal voor niets geweest zijn. Terwijl hij de lasten van zijn eigen lichaam niet kan dragen, draagt hij de lasten van deze wereld op zijn zwakke rug en hoofd. Nog voordat hij de hel binnengaat, moet hij de straf van de hel zien te verdragen.

Jazeker, om dit pijnlijke leed en deze vreselijke, geestelijke ramp niet te voelen gaan de dwalende zich bezuipen in Godvergetenheid. Dit is alleen maar een soort uitschakeling van de gevoelens. Ze merken er zo tijdelijk niets van, maar wanneer hij het wel voelt, oftewel op het moment dat hij het graf nadert, voelt hij het ineens. Want wanneer hij geen echte dienaar van de Rechtvaardige God is, zal hij denken dat hij zichzelf bezit. Terwijl hij met zijn wil en zijn klein beetje kracht zijn eigen lichaam in deze stormachtige wereld niet eens kan onderhouden.

Hij ziet alle materie in zijn leven van gevaarlijke bacterien tot aan aardbevingen als duizenden soorten vijanden die het op zijn leven hebben gemunt. Hij zal altijd met vreselijke angst tegen de deur van het graf aankijken. En doordat hij met zijn hart met de mensheid en de wereld betrokken is en de wereld en de mensheid niet toekent aan een Alwijze, Alwetende, Almachtige, Barmhartige en Vrijgevig Wezen, maar aan toeval en natuur zal de toestand waarin de wereld en het volk zich bevindt hem voortdurend teisteren.

Samen met zijn eigen zorgen neemt hij ook de zorgen van de mensheid op zich. De aardbevingen, vreselijke ziektes, stormen, armoede, sterfelijkheid en ondergang van deze wereld zal hem als een erg teisterende en duistere straffing voorkomen en hem pijnigen.

En iemand die in zo'n situatie terecht is gekomen verdient geen medelijden en barmhartigheid. Want hij heeft er zelf voor gezorgd dat hij in deze verschrikkelijke situatie is beland. Zoals in het achtste woord, de vergelijking van de toestand van de twee vrienden die in een ravijn zijn gevallen, is gezegd: "Als iemand geen genoegen neemt met het reine, zoete, vrome, fijne en toegestane plezier in een mooie tuin, tijdens een gastmaal, tussen de vrienden, maar voor verboden en vies plezier kiest, vieze wijn drinkt, dronken raakt en denkt dat hij midden in een winter, op een vieze plaats tussen de beesten zit en hierdoor rilt en schreeuwt, verdient helemaal geen medelijden… Want zijn vrome en gezegende vrienden ziet hij als beesten en beledigt ze. De lekkere gerechten en schone borden op die gastmaal ziet hij als vuile en smerige borden en begint ze te breken. De belangrijke boeken en betekenisvolle brieven op die bijeenkomst ziet hij als betekenisloze, waardeloze handwerken die hij kapot scheurt en onder zijn voeten vertrapt en ga zo maar door… Zo'n persoon verdient geen medelijden, maar een pak slaag.

Zo ook verdient degene geen medelijden die zijn wil verkeerd gebruikt en met de dronkenschap van zijn ongeloof en zijn krankzinnige dwaling verbeeldt dat deze wereldse herberg van de Alwijze Kunstenaar het speelgoed is van toeval en natuur. Zich voorstelt dat de schepselen worden vernietigd, terwijl zij de verschijning van de Goddelijke namen telkens vernieuwen en na verloop van tijd wanneer hun opdracht voorbij is, naar de verborgen wereld vertrekken. Zich verbeeldt dat de stemmen van lofprijzing geschreeuw

van scheiding en voorbijgang is en de pagina's van dit bestaan, die brieven van de Onafhankelijke zijn, ziet als betekenisloos en verwarring. Het graf dat een weg opent naar de wereld van barmhartigheid ziet hij als een muil van duistere verdoeming en het uur van de dood, dat voor de echte vrienden een uitnodiging voor een reünie is, ziet hij als een portier die iedereen van zijn vrienden doet scheiden, waardoor hij in een erg pijnlijke kwelling terecht komt en omdat hij het bestaan, de namen van de Rechtvaardige in Zijn grootheid en Zijn brieven heeft ontkend, in waarde heeft verlaagd en beledigd verdient hij geen barmhartigheid en medelijden, maar een strenge straf. Hij is het absoluut niet waard barmhartigheid te krijgen.

Zie o ongelukkige mensen die dwalen en achter hun ego aanrennen om deze te bevredigen! Met welke volmaaktheid, welke beschaving en met welke vooruitgang kunnen jullie dit vreselijke verval en deze verpletterende hopeloosheid tegen houden? Waar kunnen jullie de echte troost vinden, die de ziel van de mens nodig heeft?

En welke natuur, welke oorzaken, welke polytheïsme, welke uitvindingen, welke volkeren, waarin jullie je vertrouwen stellen, waaraan jullie gehecht zijn en aan wie jullie de Goddelijke tekenen en Goddelijke giften toekennen kunnen jullie redden van de duisternis van de dood die volgens jullie een eeuwige verdoeming is? Welke van deze dingen heeft de macht om jullie via het graf, de tussenwereld, de plaats van de opstanding over de brug (naar het paradijs) te leiden en het eeuwige geluk te laten ervaren?

Het is echter zo dat jullie de deur van het graf niet hebben kunnen sluiten, waardoor jullie zonder twijfels de reizigers van deze weg zijn. Een dergelijk reiziger moet op iemand steunen die dit erg grote gebied en deze brede grenzen in zijn beheer heeft en erover beschikt.

En tevens o ongelukkige, dwalende Godvergetene! Volgens het geheim van de regel "Het gevolg van verboden liefde is een mededogenloze straf", is het zo dat jullie de gevoelens van liefde en ontdekking, die jullie oorspronkelijk hebben en moeten gebruiken om de wezenlijkheid, de hoedanigheid en de namen van de Geprezen Rechtvaardige te leren kennen, en de instrumenten dankbaarheid en Godsdienstoefeningen op een verboden manier aan jullie ego en de wereld hebben besteed, waardoor jullie door eigen schuld een straf moeten doorstaan.

Want de liefde die toebehoort aan Allah hebben jullie aan je ego gegeven. Jullie ondergaan de talloze rampen van jullie ego die jullie geliefde is. Jullie geven deze liefde niet aan de echte geliefde en Absoluut Almachtige in vertrouwen. Vandaar dat jullie onophoudelijke leed hebben. En jullie hebben de liefde die toebehoort aan de namen en eigenschappen van de Rechtvaardige in Zijn Grootheid aan de wereld gegeven en de tekenen van Zijn kunstwerken hebben jullie verdeeld over de wereldse oorzaken, waardoor jullie deze ramp hebben veroorzaakt. Want een deel van jullie talloze geliefden draait jullie de rug toe zonder vaarwel te zeggen en laat jullie alleen. Een deel ervan kent jullie nog niet eens en ook al kent het jullie wel, dan houdt het nog niet eens van jullie. Houdt het wel van jullie, dan geeft het jullie immers nog geen voordeel. De talloze scheidingen en het hopeloze teneinde lopen van iets wat niet meer terug komt, bezorgt jullie voortdurend een straf.

Kijk dit is de binnenkant en de werkelijkheid van wat de dwalenden "levensgeluk", "menselijke perfectie", "maatschappelijke schoonheid" en "genot van de vrijheid" noemen. Het bevredigen van egoïstische lusten en dronkenschap is een gordijn die je tijdelijk de werkelijkheid niet laat voelen. Zeg daarom: "Ik verwerp het geluk van deze mensen."

Maar de Qur'an geneest met de werkelijkheid van het geloof alle wonden die de dwalenden hebben opgelopen. De Qur'an verdrijft de duisternis van al die vorige wegen. Het sluit alle deuren tegen dwaling en vernietiging. Dit gebeurt als volgt: De Qur'an geneest de zwakheid, behoeftigheid en armoede door je vertrouwen te stellen in een Almachtige Barmhartige. Door je leven en de lasten van je lichaam aan de kracht en barmhartigheid van God in vertrouwen te geven, waardoor je rust vindt. De Qur'an laat ons weten dat wij geen "pratend dier" zijn, maar een echt mens en een geaccepteerde gast van de Barmhartige. De Qur'an laat ons zien dat de wereld een gasthuis van de Barmhartige is, de schepselen in deze wereld spiegels van de Goddelijke schone namen zijn en de kunstwerken op deze wereld brieven van de Alleenvolkomene. Hierdoor worden de wonden die de mens oploopt door zijn sterfelijkheid in deze wereld, het voorbijgaan van alle zaken en de liefde van alle sterflijken goed behandeld en wordt de mens van duistere inbeeldingen gered.

Verder laat de verlichte weg van de Qur'an de dood en het uur van de dood zien als het begin van een reis naar de tussenwereld en een ontmoeting en vereniging met de vrienden die in de eeuwige wereld zijn. Het geneest zo de wonden van de dood die de dwalende zien als een eeuwige scheiding van alle vrienden. Het toont aan dat die scheiding het begin van een ontmoeting is. En het toont ook nog aan dat het graf een deur is die opent naar een wereld van barmhartigheid, een plaats van geluk, paradijselijke tuinen en Barmhartige verlichting. Daarnaast neemt het de grootste angst van de mensheid weg en laat het zien dat de moeilijke, treurige en lastige reis naar de tussenwereld een fijne, vriendelijke en zorgeloze reis is. Het sluit de bek van de draak en opent de deur naar een mooie tuin. Dat wil zeggen dat het graf niet de bek van een draak

is, maar een deur die opent naar de tuinen van barmhartigheid.

Het zegt tegen elke gelovige: "Als je denkt dat je wil beperkt is, laat de werken dan over aan de omvattende wil van jouw eigen Meester. Als jouw kracht beperkt is, vertrouw dan op de kracht van de Absoluut Machtige. Wanneer jouw leven kort is, denk dan aan de Eeuwig Levende. Wanneer je nog weinig te leven hebt, denk er dan aan dat je een eeuwig leven wacht, maak je niet druk. Als je gedachten kort zijn, ga dan onder de zon van de Qur'an staan. Kijk met het licht van je geloof, dan zal elke Qur'anische vers jou verlichten als een ster. Je verstand is te vergelijken met een vuurvliegje. En wanneer je eindeloze verlangens en verdriet hebt, wacht jou een eindeloze beloning en onuitputtelijke zegen. En als je talloze dingen wilt en je vele doelstellingen hebt, wordt dan niet droevig door er steeds aan te denken. Zij passen toch niet allemaal in deze wereld. Hun plaats is ergens anders en Degene Die dat geeft is iemand anders."

En het zegt tevens: "O mens! Jij bent niet de eigenaar van jezelf. Jij bent het eigendom van een Almachtige die eindeloze macht heeft en een Barmhartige Heerser in verhevenheid die eindeloos genadevol is. Vandaar dat jij je niet moe moet maken door je eigen leven op je schouders te dragen, want Degene Die leven geeft en die het controleert is Hij.

En de wereld is ook niet zonder eigenaar. Vandaar dat jij de lasten van deze wereld niet op je moet nemen en je niet druk en bang moet maken over haar toestand. Want haar Eigenaar is Alwijs en Alwetend. Jij bent zelf maar een gast. Jij moet je niet teveel ermee bemoeien en het niet door elkaar halen.

En de mens is niet ongebonden zoals de dieren. Want de dieren zijn ambtenaren in functie en staan onder het toezicht van een Alwijze in Barmhartigheid. Jij moet je ziel

niet pijnigen door steeds aan hun pijn en problemen te denken. En je moet niet meer liefde en barmhartigheid willen tonen dan de barmhartigheid van hun Barmhartige Schepper.

En de teugels van alle dingen -van een bacterie tot aan de pest, van stormvloeden, hongersnood en schaarste tot aan aardbevingen- die zich vijandig tegen jou opstellen, bevinden zich allemaal in de hand van de Alwijze Barmhartige. Hij is Alwijs en zal niets doen wat nutteloos is. Hij is Barmhartig en heeft een overvloed aan barmhartigheid. In al zijn werken is wel een zegen te vinden.

En Hij zegt: "Deze wereld is weliswaar sterflijk, maar het voorziet in de behoeften die in het hiernamaals nodig zijn. Het is weliswaar voorbijgaand, het houdt ooit op, maar het geeft eeuwige vruchten. Het toont de eeuwige namen van een eeuwige Wezen. En het is zo dat er weinig plezier en veel leed op deze wereld zijn, maar de genade van de Barmhartige Erbarmer omvat eindeloos en werkelijk plezier. En vanwege de beloning die achter het leed verborgen zit, geeft het spirituele voldoening. Het toegestane gebied is nu eenmaal genoeg voor alle voldoening, plezier en genot van de ziel, het hart en het ego. Ga dan niet het verboden gebied binnen. Want een beetje genot in dat gebied zorgt soms voor duizend leed.

En het is er tevens de oorzaak voor dat je het echte en voortdurende genot aan de genade van de Barmhartige verliest.

Zoals we eerder hebben verteld verlaagt iemand die zich op de weg van de dwalenden bevindt tot een erg laaghartig mens. Geen enkele maatschappij en geen enkele filosoof hebben hier een oplossing voor kunnen vinden. Maar ondanks dat geen enkele menselijke vooruitgang en geen enkele volmaakte wetenschap de mens uit die diepe, duistere put heeft kunnen halen, verheft de wijze Qur'an de mens met geloof en vrome daden tot de hoogst verheven plaats. De Qur’an verkondigt dit met absolute bewijzen. Het vult

die diepe put met de treden van geestelijke vooruitgang en perfecties van de ziel.

En het vergemakkelijkt de lange, moeizame en lawaaierige reis van de mens naar de eeuwigheid. Het toont middelen waarmee de duizend of vijftigduizend jaar durende afstand in een dag kan worden afgelegd. Naast het machtige Wezen te tonen, die de Koning van het verleden en de eeuwigheid is, laat het de mens een houding aannemen waarin duidelijk wordt dat de mens een dienaar, een ambtenaar en een bezoeker is die enkele opdrachten moet vervullen. Het zorgt ervoor dat de mens in deze wereldse herberg, in de tussenwereld en in het hiernamaals in absolute vrede zijn reis kan voortzetten. Net zoals een trouwe ambtenaar van een Sultan in zijn land gemakkelijk met snelle middelen zoals een vliegtuig, of met een boot en trein naar alle provinciën reist en er rondtrekt, zo ook zal een mens die zich door geloof bindt aan de oereeuwige Sultan en Hem gehoorzaamt door vrome daden te verrichten met de snelheid van de bliksem en Burak[18] de verschillende plaatsen in deze wereldse herberg, de tussenwereld en de grote opstanding en natuurlijk de uiteinden van alle werelden die achter het graf liggen, voorbij reizen, om zo het paradijs te vinden. Het bewijst twijfelloos deze werkelijkheid en toont het aan de heilige en vromen. De werkelijkheid van de Qur'an zegt tevens: O gelovigen! Geef je eindeloze liefde niet aan je ego. Want die is lelijk, onvolledig, slecht en gevaarlijk voor jou. Maak het niet tot jouw geliefde en maak zijn lusten niet tot jouw afgod. Je moet die eindeloze aanzet om iets lief te hebben gebruiken om het wezen lief te hebben die een eindeloze liefde waard is. Je moet deze liefde geven aan iemand die jou oneindig kan belonen en jou in de toekomst eindeloos gelukkig zal maken. Het moet iemand zijn die alle personen waarmee jij betrokken bent en door wiens geluk jij ook blij wordt, met schenkingen tevreden maakt en

[18] Burak is een rijdier dat speciaal in het paradijs te vinden is.

die zelf een eindeloze volmaaktheid en een oneindige, heilige, verheven, reine, foutloze, gebrekenloze en onophoudelijke schoonheid bezit. Het moet iemand zijn wiens namen uiterst mooi zijn en in elke naam erg veel stralen van schoonheid en pracht heeft en met alle schoonheden en Goddelijke giften in het paradijs Zijn machtige Barmhartigheid toont. Alle schoonheid, pracht en praal en volmaaktheid in het bestaan die lief en liefelijk zijn, tonen Zijn schoonheid en volmaaktheid en geven tekenen en wijzen naar een Wezen van wie je moet houden en wie je moet aanbidden!"

Het zegt ook: "O mens! De gave om iets lief te hebben die aan Zijn namen en kenmerken toekomen, moet je niet aan andere sterflijke schepselen geven. Je moet het niet verspreiden onder nutteloze schepselen. Want de tekenen en schepselen zijn sterflijk, maar de verschijning en uitstraling van de Goddelijke schone namen die in die tekenen en schepselen te zien zijn, zijn eeuwig en oneindig. En in elke naam en eigenschap zijn duizenden stadiums van schenking en schoonheid en duizenden stadiums van perfectie en liefde te vinden. Kijk alleen maar naar Zijn naam "De Barmhartige". Het paradijs is hiervan een verschijning en het eeuwige geluk is hiervan een straal. Al het levensonderhoud en de goddelijke geschenken die op deze wereld aanwezig zijn, zijn niet meer dan een druppel van deze eigenschap."

Let op het vers

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

[95:4-6]

Dit vers verwijst naar het leven en de essentie in de opgaven van een dwalende en een gelovige en het vers

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ [44:29]

verwijst naar hun einde en hun afloop. Kijk hoe verheven en wonderlijk de vergelijking uitgelegd wordt die wij hebben gemaakt.

Het eerste vers: omdat in het elfde woord de werkelijkheid van dit vers wonderlijk retorisch en met weinig, maar betekenisvolle woorden gedetailleerd wordt verklaard, verwijzen wij naar dat woord.

Het tweede vers: met een korte aanduiding zullen we aantonen wat voor een verheven werkelijkheid dit vers verklaart. Dit vers zegt op een duidelijk te begrijpen wijze het volgende: "Wanneer de dwalenden sterven zal de hemel en de aarde er niet om huilen." Dit verwijst er dan ook duidelijk naar dat wanneer een gelovige deze wereld verlaat de hemel en de aarde hierom zullen huilen... De dwalenden verloochenen nu eenmaal de opdrachten van de hemel en de aarde, de dwalenden weten niet wat ze voor een betekenis hebben en verlagen hun waarde. Ze weten niet wie hun Kunstenaar is. Omdat de dwalenden de hemel en de aarde hebben beledigd en zich er vijandig tegen hebben opgesteld, zullen ze niet om de dwalenden huilen, maar zich van hun afkeren. Ze worden blij wanneer deze dwalenden sterven en daarom zegt de Qur'an: "De hemel en de aarde huilen wanneer een gelovige dood gaat." Want een gelovige begrijpt de opdrachten van de hemel en de aarde. Ze bevestigen de echte wekelijkheid en ze begrijpen door hun geloof de betekenissen die de hemel en de aarde uitdrukken. Ze zeggen: "Wat zijn de hemel en de aarde mooi geschapen en wat verrichten ze toch mooie werken." De gelovigen geven de hemel en de aarde de waarde en de eer die het verdient. Ze houden van de hemel en de aarde omwille van God en de Goddelijke namen die door de hemel en de aarde worden weerspiegeld. Vanwege dit geheim is het te begrijpen dat de hemel en de aarde verdrietig wordt wanneer een gelovige vertrekt. Het is net alsof ze erom huilen.

Een belangrijke vraag. U zegt: "Liefde is niet onderwor-

pen aan de wil. En vanwege mijn natuurlijke behoefte hou ik van lekkere gerechten en lekker fruit, van mijn vader, moeder en mijn kinderen, mijn levenspartner, vrienden en kennissen, de profeten en heiligen. En ik hou van mijn jeugd, mijn leven, de lente, mooie dingen en de wereld. Hoe moet ik van ze houden? Hoe kan ik al deze liefde aan de eigenschappen en namen van de Almachtige, de Gerechtigheid geven? Wat betekent dit?

Luister voor het antwoord naar "vier punten".

Het eerste punt: liefde is in feite niet onderworpen aan de wil, maar met je wil kun je het gezicht van de liefde verplaatsen van de ene geliefde naar de andere. Bijvoorbeeld door te laten zien hoe lelijk een geliefde is of door te laten zien dat het een sluier of een spiegel voor een andere geliefde is, die het werkelijk waard is om van te houden, kan het gezicht van de liefde worden weggedraaid van de schijnbare geliefde naar de echte geliefde.

Het tweede punt: wij zeggen niet dat jij niet moet houden van de dingen die je hebt opgenoemd. Wij bedoelen dat jij van deze dingen moet houden in de naam van de Almachtige Rechtvaardige en namens Zijn liefde. Door bijvoorbeeld van de lekkere gerechten en heerlijke vruchten te houden als een geschenk van de Almachtige Rechtvaardige en omdat het een liefdadigheid van Zijn erbarmelijke barmhartigheid is, betekent dat je van Zijn namen "de Barmhartige" en "de Welgever" houdt.

En wanneer je genoegen neemt met wat je in het toegestane gebied verdient en dit met dankbaarheid en bezinning nuttigt, is het tevens een geestelijke dankbaarheid. Het toont aan dat deze liefde niet vanwege het egoïsme is, maar dat het namens de Barmhartige gebeurt.

En om in naam van de Wijze en Barmhartige je vader en moeder, die veel liefde in hun hart dragen en jou met hun barmhartige handen opvoeden, te eerbiedigen en van ze te houden behoort ook tot de liefde van God. Het teken dat

die liefde, respect en barmhartigheid omwille van God wordt verricht, wordt duidelijk wanneer zij oud zijn geworden, zij helemaal niet meer van nut voor je zijn en jou alleen maar moeite en inspanning bezorgen, terwijl jij daarentegen nog meer liefde, barmhartigheid en respect toont.

Het vers

إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ

nodigt de kinderen uit om op vijf gebieden eerbied en liefde te tonen. Dit laat zien hoe belangrijk volgens de Qur'an de rechten van de ouders zijn en laat zien hoe lelijk het is dit recht niet te respecteren. Elke vader wil nu eenmaal dat niemand anders dan zijn zoon beter is dan hij zelf. Daarentegen kan een kind niets van zijn vader eisen. Dit betekent dus dat er vanuit nature geen enkele rede voor de ouders en kinderen onderling aanwezig is om ruzie te maken. Want een ruzie komt voort uit egoïsme of hebzucht. Een vader heeft dit gevoel niet bij zijn zoon. Een andere oorzaak voor ruzie is onrecht, maar een kind heeft geen recht om iets van zijn vader te eisen. Wanneer hij ziet dat zijn vader onrechtmatig handelt, kan hij zich niet opstandig tegen zijn vader gaan richten. Dit betekent dus dat iemand die zich opstandig opstelt tegen zijn vader en hem beledigt een onmenselijk beest is.

En omdat de kinderen een geschenk zijn van de Vrijgevige, Barmhartige Gerechtigheid hoort men in absolute liefde en barmhartigheid van ze te houden en ze te beschermen. Het teken dat aantoont dat jouw liefde omwille van de Almachtige Rechtvaardige gebeurt, is het tonen van dankbaarheid wanneer ze komen te overlijden en jij niet hopeloos gaat schreeuwen. En door te zeggen: "Het was een lief schepsel en helper die de Schepper mij in onderhoud had gegeven, maar de wijsheid vond het nodig dat het van mij werd weggenomen en naar een betere plaats werd gebracht. Als ik in dat schepsel een schijnbaar aandeel bezit, zijn duizend echte aandelen van Zijn Schepper."

Zeg daarom "El Hükmü lillah" en geef je over.

En wat de vrienden en kennissen betreft, wanneer zij door hun geloof en goede daden de vrienden van de Almachtige Rechtvaardige zijn, behoort deze vriendschap volgens het geheim van "iemand liefhebben omwille van Allah" ook toe aan de Rechtvaardige.

En hou tevens van je levenspartner en heb hem of haar lief als een fijn geschenk van de barmhartigheid van God. Maar bindt je liefde niet aan haar uiterlijke schoonheid want die gaat snel voorbij. De aantrekkelijkste en fijnste schoonheid van een vrouw is de innerlijke schoonheid die speciaal in de charmantheid en aard van een vrouw geschapen is.

En de waardevolste en fijnste schoonheid is haar verheven, serieuze, oprechte en verlichtende barmhartigheid. Deze mooie barmhartigheid en innerlijke schoonheid blijven doorgaan in het hiernamaals, het wordt zelfs alleen maar hechter. De geëerde rechten van dit zwak en gevoelig schepsel worden door deze liefde beschermd. Zo niet dan zal ze haar rechten verliezen wanneer de uiterlijke schoonheid voorbijgaat. Dit gebeurt in een tijd dat ze deze het hardst nodig heeft.

En om van de profeten en heiligen te houden als geacepteerde dienaren van de Almachtige Rechtvaardige betekent ook dat het in naam van de Almachtige Rechtvaardige en omwille van Hem gebeurt.

En wat je leven betreft is het de waardevolste schat die de Almachtige Rechtvaardige aan de mens en aan jou heeft gegeven. Je moet ervan houden als een rijkdom die alle middelen van een eeuwige perfectie bevat en het beschermen. Dit leven laat je het eeuwige leven verdienen en daarom moet je het tewerk stellen in dienst van de Almachtige Rechtvaardige en dus komt deze liefde op een of andere manier ook toe aan de Aanbedene.

En de schoonheid en aantrekkelijkheid van de jeugd moet je zien als een mooi, fijn en aardig geschenk van de Almachtige Rechtvaardige. Om op deze manier ervan te

houden, het mooi te vinden en het goed te gebruiken is een soort dankbare, toegestane liefde.

En om nadenkend van de lente te houden als zijnde een bladzijde van de fijnste en mooiste kunstwerken en de verlichtende schone namen van de verheven Rechtvaardige en de mooiste, wonderbaarlijkste tentoonstelling van de uitzonderlijke kunstwerken van de Alwijze Kunstenaar, betekent dat je van de namen van de Almachtige Rechtvaardige houdt.

En om van de wereld te houden als een akker voor het hiernamaals, een spiegel van de Goddelijke namen, een brief van de Almachtige Rechtvaardige en een tijdelijke herberg behoort ook, op voorwaarde dat het ego zich er niet mee bemoeit, toe aan de Alwijze Rechtvaardige.

Samenvattend: hou van de wereld en van de schepselen op deze wereld als letters die verwijzen naar de schrijver en hou niet van ze als woorden die je niet aan de schrijver herinneren. Zeg: "Wat is het mooi gemaakt!" En zeg niet: "Wat is het mooi." Zorg ervoor dat er geen andere liefde in je hart komt. Want het innerlijke van jouw hart is een spiegel van de Onafhankelijke en behoort Hem toe. Zeg

اللهم ارزقنا حبك وحب ما يقربنا إليك

Wanneer alle opgesomde soorten liefde op deze manier gebeuren, geeft het een smarteloos plezier en op een of andere manier een vereniging met je geliefde die niet voorbijgaat. Het zorgt dat je liefde voor Allah toeneemt. Het is een toegestane liefde. Een dankbaarheid die in dat plezier te vinden is. En een herdenking die in de liefde terug te vinden is.

Bijvoorbeeld: wanneer een machtige sultan[19] jou een appel cadeau geeft, zijn er twee soorten liefde en twee soorten genot in die appel te vinden.

Ten eerste hou je van de appel als zijnde een appel en geeft het een genot die bij die appel hoort. Dit genot duurt net zolang als je de appel aan het eten bent. Deze liefde komt niet toe aan de sultan. De persoon die in de nabijheid van de sultan de appel in zijn mond neemt, houdt niet van de sultan, maar van de appel en heeft zijn ego lief. Soms gebeurt het dat de sultan deze egoïstische liefde niet leuk vindt en het zelfs verafschuwt. En het genot aan de appel is ook beperkt en houdt na een tijdje op. Nadat de appel is opgegeten, gaat het genot voorbij en blijft er een verdriet over.

Ten tweede de in de appel aanwezige buitengewone complimenten die met die appel getoond worden. Iemand die deze appel ziet als een voorbeeld of een vormgenomen buitengewoon compliment laat zien dat hij van de sultan houdt. In deze vrucht die een symbool is van de complimenten, is een zodanige smaak aanwezig dat het de smaak van duizenden appels overtreft. Op deze manier genieten is gelijk aan dankbaarheid. Deze liefde is een eervolle liefde tegenover de sultan.

Precies zoals hierboven, wanneer je van alle giften en vruchten houdt omwille van de gift of vrucht en alleen het materiële genot proeft als een onwetende is dit liefde omwille van je ego. Dit genot is voorbijgaand en geeft alleen maar teleurstelling. Wanneer je ervan houdt als een barmhartige gift van de Almachtige Rechtvaardige en als een vrucht van zijn goedheid en wanneer je met grote lust de verschillende soorten giften en barmhartigheid prijst en ervan geniet is het een geestelijke dankbaarheid en een smarteloos genot.

---

[19] Een keer gingen twee leiders naar een sultan toe en gebeurde er hetzelfde als wat er nu verteld wordt.

Het derde punt: er zijn verschillende stadia in de liefde voor de schone namen van de Almachtige Rechtvaardige. Zoals we al hebben verklaard: soms houdt men van Zijn namen door van Zijn kunstwerk te houden. Soms houdt men van Zijn namen omdat het kenmerken van de Goddelijke perfecties zijn. Soms heeft de mens, vanwege de talloze behoeften die met zijn omvattende persoonlijkheid verband houden, behoeften aan Zijn namen en verlangt hij ernaar. En vanwege deze behoefte houdt de mens van Zijn namen. Bijvoorbeeld wanneer jij je machteloos voelt omdat al jouw kennissen die je lief hebt en alle armen, zwakken en behoeftige schepselen hulp nodig hebben en iemand komt plotseling ergens vandaan en zorgt voor hen op een manier zoals jij dat wenste, dan vindt jij het kenmerk van weldoener en de naam vrijgevige in deze persoon erg goed en hou jij van die persoon omwille van deze eigenschappen. Denk alleen maar aan de namen Barmhartigheid en Erbarmer van de Almachtige Rechtvaardige: alle gelovige vaders, opa's, kennissen en vrienden van wie jij houdt en die jij lief hebt, die in deze wereld verschillende giften en in het paradijs met veelsoortig plezier in het eeuwige geluk jou getoond wordt en hun gelukkig maakt door zichzelf aan hun te tonen, kun je vergelijken hoe de naam "Barmhartige" en de eigenschap "Erbarmer" het waard zijn om van te houden en hoe erg het menselijk ziel deze twee namen nodig heeft. En kun je begrijpen in hoeverre "alle lof aan Allah voor Zijn barmhartigheid en erbarmen" rechtvaardig is.

Als je oplet zul je merken hoe erg jouw ziel verlangt naar en hoe hard jij iemand nodig hebt met de naam "Alwijze" en de eigenschap "Opvoeder" die jou wereld en de schepselen die erin aanwezig zijn met absolute wijsheid ordent, beheert en opvoedt. Want het is min of meer jouw huis en daardoor ben je er erg bij betrokken en word je verdrietig wanneer deze wordt verwaarloosd. De wereld en de schepselen die erin aanwezig zijn, zijn de vrienden van jouw huis en voorzien jouw huis in alle behoeften. Zij vormen ook een schat-

tige versiering van jouw huis. En als je oplet zul je merken hoe erg jou ziel verlangt naar een wezen met de namen "Erfgenaam en Herschaper" en de eigenschappen "de eeuwige, vrijgevige, schepper en weldoener" die de mensen waarvan jij houdt en door wiens voorbijgaand leven je erg verdrietig wordt, tijdens hun dood van de duistere verdoemenis redt en deze mensen naar een plaats leidt die veel mooier is dan deze wereld.

Omdat de verheven persoonlijkheid van de mens oorspronkelijk bij alles betrokken is, heeft hij met zijn duizenden soorten behoeften vanuit zijn oorsprong de vele verschillende stadiums van elke naam van de duizend en één Goddelijke namen nodig. Hoognodige behoefte is verlangen, een groot verlangen is liefde en een sterke liefde houdt beminnen in. Voor de vervolmaking van de ziel doen de verschillende stadiums van lief hebben zich ontwikkelen volgens de verschillende stadiums van de Goddelijke namen. En tevens wanneer men alle namen lief heeft -want die namen zijn de eigenschappen en kenmerken van het Wezen in Zijn Verhevenheid- wendt die liefde zich naar Zijn wezenlijkheid. We zullen nu alleen als voorbeeld uit de duizend en één Goddelijke namen alleen maar één stadium van de vele stadiums van de namen "de Rechtvaardige, de Rechter, de Gerechtigheid en de Erbarmer" verklaren. Het is als volgt:

Wanneer jij de namen "Barmhartige Erbarmer" en "De Gerechtigheid" in wijsheid en rechtvaardigheid in een grote omvattendheid wilt zien, bekijk dan dit voorbeeld: als we ons voorstellen dat er in een leger vierhonderd verschillende bataljons zijn en elk bataljon heeft andere soorten kleding, wil verschillend voedsel, gebruikt verschillende wapens en hebben voor hun wonden verschillende medicijnen nodig. Wanneer nu deze vierhonderd verschillende bataljons allemaal verschillend gekleed zijn en allemaal door elkaar zitten, maar met een absolute liefde, barmhartigheid, fantastische kracht, wonderlijke kennis, omvattendheid, buiten-

gewone gerechtigheid en wijsheid door een enkele koning die niet één soldaat overslaat of vergeet, allemaal persoonlijk worden voorzien in verschillende kleding, voedsel, medicijnen en wapens zonder dat Hij de hulp nodig heeft van iemand anders, zul je begrijpen hoe machtig, liefdevol, gerechtig en vrijgevig deze koning is. Want wanneer in een afdeling soldaten van tien verschillende bataljons aanwezig zijn, is het erg moeilijk om ze verschillend te kleden en te voorzien in hun behoeften waardoor men ze noodgedwongen in één soort uitrusting voorziet.

Zo ook wanneer je in de wijsheid en rechtvaardigheid van de Almachtige Rechtvaardige stralen van Zijn namen "De Barmhartige Erbarmer" en "De Gerechtigheid" wilt zien, kijk dan in de lente naar het grote leger die uit vierhonderdduizend volkeren van planten en dieren is samengesteld en hun kampen over de aardbodem hebben opgesteld. Ondank dat al die soorten, al die groepen door elkaar zitten, is de kleding van elk van hun verschillend, is hun voedsel en hun wapens verschillend, is de manier van leven verschillend, zijn de lessen verschillend, en vindt het ontslag voor elk van hen op een andere manier plaats. Zelf hebben ze geen kracht om voor hun behoeften te zorgen en geen tong om hun wensen uit te drukken. Aanschouw op het gebied van wijsheid en rechtvaardigheid, met ordening en gewogenheid de namen "De Rechtvaardige en De Barmhartige, De Voorziener, De Erbarmer en De Vrijgevige", en zie zelf hoe Hij zonder zich ook maar een keer te vergissen, iets te vergeten of ze te misvormen opvoedt, begeleidt en beheerd. Is het mogelijk dat anderen een vinger kunnen uitsteken naar een werk dat met zoveel verbazingwekkende, allesomvattende ordening en afgewogenheid wordt verricht? Wie anders dan de Enige in Zijn Eenheid en de absolute Alwijze, de Machthebber over alle dingen kan Zijn hand uitsteken naar deze kunstwerken, deze planning en deze heerschappij? Welke oorzaak kan zich hiermee bemoeien?

Het vierde punt: je zegt: "Wanneer ik het eten, mijn ego, mijn vrouw, mijn ouders, mijn kinderen, mijn vrienden, de heiligen, de profeten, mooie dingen, de lente en andere verschillende wereldse dingen lief heb op een manier zoals de Qur'an het oplegt, wat zijn dan de gevolgen en de voordelen?

Antwoord: Om alle gevolgen uit te leggen is het nodig een groot boek te schrijven. We zullen nu alleen maar kort een of twee gevolgen verklaren. In het begin worden de directe gevolgen in deze wereld uitgelegd. Daarna de gevolgen die in het hiernamaals te zien zijn. Het is als volgt:

Het is al uitgelegd dat wanneer je van iets houdt omwille van het ego zoals de dwalenden en de aanbidders van deze wereld het de oorzaak is voor veel rampen, wereldse smart en moeite. Het levert weinig voorspoed, plezier en gemak op. Bijvoorbeeld: liefde voor je medemensen wordt vanwege je zwakheid een pijnlijke ramp. Liefde wordt vanwege de scheiding een klaaglijk verdriet. Genot wordt vanwege het voorbijgaande karakter een giftig gebak. Wat het hiernamaals betreft: omdat het niet omwille van God was, is het vruchteloos of levert het zelfs een straf op. (Wanneer men heeft gezondigd.)

Vraag: Hoe kan liefde voor de profeten en de heiligen nu nutteloos zijn?

Antwoord: Op precies dezelfde wijze als de christenen die in de drie eenheden geloven, de liefde voor Jezus en voor de Rafıza[20] de liefde voor de beroemde Ali, moge Allah tevreden zijn met hem, nutteloos is geweest.

Zou de liefde op een manier zijn zoals de Qur'an het ons heeft geleerd en zou het omwille van de Barmhartige Allah en in de naam van de liefde voor Allah zijn, dan heeft het goede gevolgen voor deze wereld en het hiernamaals.

---

[20]Zij die het leidingsschap van de beroemde Oemar en Eboe Bekir verwerpen.

Maar jou liefde voor lekkere gerechten en heerlijke vruchten in deze wereld is een smarteloos Goddelijk geschenk en een dank net zoals de behoefte erna een soort dank uitdrukt.

Liefde voor je ego houdt in dat je medelijden met hem hebt, dat je hem manieren leert en je hem gevaarlijke lusten verbied. Hierdoor zal je ego jou niet tot zijn slaaf maken, zal het je niet onderwerpen aan zijn lusten, maar zal jouw ego jou slaaf worden. Jij leidt hem dan niet naar de bevrediging van je lusten, maar naar God.

Liefde voor je vrouw: Zij heeft nu eenmaal de eigenschappen van een aantrekkelijk innerlijk en zij is nu eenmaal een bron van moederliefde en een cadeau van de Barmhartige, jij hoort jouw vrouw dan ook oprecht lief te hebben en barmhartig tegen haar te zijn. Zij zal dan ook oprecht eerbiedig zijn en van je houden. Wanneer jullie beide ouder worden zal deze band versterken en zullen jullie een gelukkig leven leiden. Maar als je vanuit je ego van haar lichaam houdt, zal deze liefde snel stuk gaan en zal de goede verstandhouding als man en vrouw er erg onder leiden.

De liefde tegenover je vader en moeder is ook een Godsdienstuitoefening omdat je omwille van God van ze houdt. Naarmate zij ouder worden ga je hen meer respecteren en liefde geven. Je gaat met een meest verheven gevoel en een doorzettende oprechtheid verlangen naar hun voortbestaan en bidden voor hun eeuwigheid. Met de intentie dat je door je vader en moeder meer beloning kunt verdienen, kus je met oprecht respect hun hand. Dit geeft een verheven geestelijk genot.

Maar wanneer deze liefde egoïstisch omwille van deze wereld gebeurt, zal jij ze tijdens hun ouderdom wanneer ze

meer van je gaan eisen, als een hindernis ervaren en met een laaghartig verlangen hun leven verwerpen. Je zult zelfs de dood wensen voor deze belangrijke ouders, die de oorzaak voor jou leven zijn. Dit is een beestachtige, betreurenswaardige, geestelijke kwelling.

Liefde voor je kinderen: Het is een fijne liefde en Goddelijke gift om van die lieve, nauw verbonden schepselen te houden die de Barmhartige Allah aan jou in vertrouwen heeft gegeven en waarvan God de opvoeding in jouw hand heeft gelegd. Ziektes en dergelijke ervaar je niet als een kwelling en bij hun dood schreeuw je niet als een gek. Want hun Schepper is Alwijs en Albarmhartig en hierdoor zeg je, zoals al eerder is vermeld, dat de dood voor de kinderen een geluk is. Jijzelf zal denken aan de barmhartigheid van het Wezen die deze kinderen aan jou heeft gegeven. Zo wordt je gered van de smart die deze scheiding teweeg brengt.

Wanneer de liefde voor je vrienden omwille van God is, is de scheiding van deze vrienden of zelfs de dood geen hindernis voor jullie vriendschap en jullie broederschap. Jij zal genieten van de spirituele vriendschap en de geestelijke band. Het genot wanneer jullie weer samenkomen, zal voort blijven duren. Maar wanneer het niet omwille van God is, zal een dag die je beleeft als je iemand na lange tijd weer ontmoet, tegelijkertijd de oorzaak zijn voor honderd dagen aan smart die de komende scheiding teweeg zal brengen.[21]

Liefde voor de profeten en heiligen: de tussenwereld die voor de onwetenden eruitziet als een donkere, gruwelijke plaats is door de aanwezigheid van deze personen verlicht

---

[21]Wanneer je iemand ontmoet omwille van Allah is een seconde gelijk aan een jaar. Als het omwille van deze wereld is, is een jaar gelijk aan een seconde.

en ziet er voor jou uit als de plaats van bestemming. Vandaar dat het jou geen gevoel van afkeer geeft maar echter jou wil en drang aanwakkert. Het verstoort jouw plezier op deze wereld niet.

Wanneer die liefde dezelfde liefde is als de soort van de mensen die zich alleen op de maatschappij richten en op die manier van de beroemde mensen houden, zal de gedachte dat deze volmaakte mensen naar het einde en het niets toegaan en zullen wegrotten in het grote graf die men het verleden noemt, een extra pijn toevoegen aan hun smartelijk leven. Hij zal tegen zichzelf zeggen dat hij ook het graf binnen zal gaan. Hij zal met veel zorgen naar het graf kijken en zuchten. Vanuit het vorige standpunt bekeken zal zo iemand met volledig gemak denken aan zijn verblijfsplaats en zijn lichaam uitkleden, in het verleden achter laten en zelf naar de tussenwereld gaan die de wachtkamer van de toekomst is. Het graf is voor hem een bekende plaats.

Jou liefde voor mooie dingen gebeurt ook omwille van de Kunstenaar. Je zegt bijvoorbeeld: "Wat is het mooi gemaakt". Naast dat deze liefde een fijne bezinning is, opent het een weg voor de minnaars van schoonheid en pracht die voor hun gevoel leidt naar een nog heiligere en duizenden malen mooiere verheven schoonheid. Want de aandacht wordt verlegd van deze mooie tekenen naar de schoonheid van de Goddelijke werken. Er wordt een weg naar het hart geopend die de aandacht van deze Goddelijke werken verlegt naar de schoonheid van Zijn schone namen en van hieruit gaat de aandacht naar de schoonheid van Zijn eigenschappen en van hieruit gaat de aandacht naar de Verhevene die in Zijn schoonheid geen gelijkenis heeft. Kijk als liefde op deze manier plaatsvindt, geeft het een genot, is het een godsdienstoefening en een bezinning…

Je jeugd heb je lief als een mooie, Goddelijke gift van de Grote Gerechtigheid. Je zult je jeugd dan ook doorbrengen in Godsdienstuitoefening. Je zult je jeugd zeker niet laten verdrinken en vermoorden door het in verboden genot te storten. De godsdienstuitoefening die je in je jeugd hebt volbracht, zullen de eeuwige vruchten van de voorbijgegane jeugd zijn. Naarmate je ouder wordt, zul je het goede van je jeugd, de eeuwige vruchten, hebben verdiend en zul je gered worden van gevaren en je overvloedige energie die de jeugd met zich mee brengt. Je zult erbij stilstaan dat in je oudere dagen je nog meer zult slagen in godsdienstuitoefening en dat je de barmhartigheid van God nog meer waard zult zijn. In de plaats van tien, vijftien jaar genot van je jeugd zul je niet hetzelfde zeggen zoals de onwetenden die na vijftig jaar: “verdorie, mijn jeugd is voorbij” zeggen en verdrietig huilen om hun jeugd. Zo zei iemand van hen:

لَيتَ ٱلشَّبَابَ يَعُودُ يَومًا فَأُخبِرَهُ بِمَا فَعَلَ ٱلمَشِيبُ

Dat betekent: “Ik zou willen dat mijn jeugd voor een dag terug kwam. Dan zou ik me beklagen over wat de jeugd mij in mijn ouderdom wel niet teweeg heeft gebracht.”

En je liefde voor mooie plaatsen zoals de lente is nu eenmaal om de Goddelijke kunstwerken te aanschouwen. Wanneer die lente voorbij gaat, zal het genot van die aanschouwing niet voorbijgaan. Want de betekenis die een gouden brief uitstraalt zoals de lente, kun je altijd bekijken. De tijd en jouw gedachten zorgen beide als een doek in de bioscoop ervoor dat het genot van de aanschouwing blijft voortduren en ververst voor jou de betekenissen en de schoonheden van de lente. Hierdoor zal je liefde geen smart, leed en verdriet met zich meebrengen, maar zal het plezier en voldoening achterlaten.

Liefde voor deze wereld behoort ook omwille van God te zijn. Hierdoor worden de angstaanjagende schepselen op

deze wereld een hechte vriend van je. Wanneer je van deze wereld houdt als een akker voor het hiernamaals kun je in alles een schat of een vrucht vinden die jou van nut zal zijn in het hiernamaals. Noch zullen rampen jou afschrikken en noch zullen scheidingen en het niets jou vervelen. In volledige rust wacht je in deze herberg op het einde van je verblijf.

Maar als je van deze wereld houdt zoals de onwetenden dan zal je zoals we jou al honderd keer hebben verteld, verdrinken en vergaan in een nutteloze liefde die je verveling geeft, jou verdrukt, verstikt en uiteindelijk teneinde loopt.

We hebben nu enkele soorten liefdes aangehaald en met een van de honderd schoonheden aangetoond dat deze liefdes worden beleefd op een manier zoals de Qur'an het ons heeft geleerd. En we hebben een van de honderd gevaren laten zien die je te wachten staat wanneer deze liefde niet volgens de leiding van de Qur'an plaatsvindt. Als je nu wilt luisteren naar wat het gevolg voor deze liefdes in het hiernamaals en de plaats van eeuwigheid is volgens de overleverde tekenen van de wijze Qur'an en als je het wilt begrijpen, zullen we voor deze soort van toegestane liefdes met een “voorwoord” en negen “tekenen” een van de honderd voordelen kort aantonen.

Voorwoord

De Grote Rechtvaardige heeft met Zijn verheven koningschap, mooie barmhartigheid, Zijn grote heerschappij, Zijn vrijgevige mededogen, almachtige krachten en fijne wijsheid het lichaam van de mens met zoveel gevoelens en emoties, zoveel rijkdom en elementen en met verscheidene lichaamsdelen en verschillende karakters en geesten in elkaar gezet en versierd, zodat de mens met verschillende eigenschappen tegelijk de eindeloos verschillende Goddelijke giften, de vele verschillende geschenken en de verschillende stadiums van Zijn barmhartigheid kan beleven, proeven, ermee kan kennismaken en te weten kan komen. Dit doet Hij zodat de mens met al deze eigenschappen alle eindeloos verschillende gezichtspunten van de duizenden-een schone namen te weten kan komen, kan afwegen en ervan kan houden.

En zoals elk van de vele eigenschappen en lichaamsdelen van de mens een eigen plicht en godsdienstuitoefening te vervullen heeft, heeft het ook een eigen genot, smart, opdracht en beloning.

Het oog aanschouwt bijvoorbeeld het mooie in alle vormen en beeldschone, wonderlijke krachten in de aanschouwbare wereld. Het is zijn opgave om met dit lerende blik zijn Kunstenaar te bedanken. Het genot en smart die met het oog verband houden zijn bekend en behoeven verder geen uitleg.

Het oor hoort alle verschillende stemmen, fijne geluiden en de fijne barmhartigheid van de Grote Gerechtigheid die in de wereld hoorbaar is. Het oor heeft ook een eigen Godsdienstuitoefening, een eigen genot en een eigen beloning.

De neus neemt de fijne barmhartigheid onder de verschillende geuren waar. Het heeft ook een passende opdracht als dankbaarheid en een eigen genot. Zo zal de neus

zeker ook een beloning krijgen.

De tong vervult met zijn smaakzintuigen ook een omvangrijke opdracht en een geestelijke dankbaarheid door alle verschillende smaken van het voedsel te onderscheiden, enzovoorts… Alle zintuigen en eigenschappen van de mens en alle belangrijke en waardevolle zintuigen zoals het hart, verstand en ziel hebben ook zulke verschillende opgaven en genot.

Voorzeker zal de Grote Gerechtigheid en de absoluut wijze God elk van deze zintuigen die Hij in dienst van de mens heeft gesteld een waardige beloning geven. De direct waarneembare gevolgen van de vele verschillende soorten liefdes die zijn uitgelegd, kan iedereen met zijn geweten beleven en zonder twijfels bevestigen. Met het overleverde vers

أَصْدَقُ الْكَلَامِ وَأَبْلَغُ النِّظَامِ كَلَامُ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْعَلَّامِ

uit de alwijze Qur'an is met volledige openheid, onweerlegbare zekerheid, duidelijke tekenen en verwijzingen -in het kort in de twaalfde werkelijkheid van het tiende woord en in de zes brede grondstellingen van het negenentwintigste woord- twijfelloos aangetoond en bevestigd wat de gevolgen voor het hiernamaals zijn. Het is niet nodig om nog meer bewijzen aan te dragen. In andere woorden en in het achtentwintigste woord dat gaat over het paradijs, het tweede hoofdstuk dat in het Arabisch is geschreven, en in het negenentwintigste woord zijn veel bewijzen aangedragen.

Het eerste teken: de gevolgen voor het hiernamaals wanneer je op een dankbare, toegestane manier houdt van lekkere gerechten en heerlijke vruchten is volgens overleveringen uit de Qur'an dat jou lekkere gerechten en heerlijke vruchten op een paradijselijke manier worden aangeboden en jij een verleidelijke liefde voor deze gerechten en vruchten zult dragen. Het is zelfs zo dat de vruchten die je hebt

gegeten en waarover je "Elhamdoelillah" (alle lof komt God toe) hebt uitgesproken, als een paradijselijke vrucht wordt herschapen en jou wordt aangeboden. Hier eet je de vruchten, daar eet je "Elhamdoelillah". Volgens de profeet, volgens tekenen van de Qur'an en vanwege de noodzaak voor de wijsheid en barmhartigheid van God is het zeker dat wanneer jij in de Goddelijke giften de gulle hand van God en Zijn barmhartige vrijgevigheid ziet, dit jou als een erg heerlijk gerecht in het paradijs aangeboden zal worden.

Het tweede teken: het op een toegestane manier je ego in deze wereld lief hebben. Dat wil zeggen niet de liefde die gebaseerd is op schoonheid, maar liefde die de tekorten onder ogen ziet en gebaseerd is op vervolmaking en tot doel heeft je ego aan te sporen om het goede te verrichten. Liefde die bij het ego past wordt in het paradijs gegeven. Wanneer het ego zijn lusten en verleidingen op een mooie manier op de weg van God gebruikt en zijn lichaam en gevoelens op een goede manier gebruikt, zal de Absoluut Vrijgevige hem als gevolg van de toegestane en Godsdienstige liefde op deze wereld, in het paradijs mooie paradijselijke vrouwen geven die zeventig verschillende schoonheden van het paradijs tonen en als voorbeeld voor schoonheid in zeventig verschillende paradijselijke kleding zijn aangekleed. Met dit alles en het lichaam van deze paradijselijke vrouwen die met zeventig verschillende schoonheden zijn aangekleed en die elk een klein, levend paradijs voorstellen, zullen alle gevoelens van het ego worden bevredigd. Dat deze paradijselijke vrouwen in het land van eeuwigheid gegeven zullen worden is met vele verzen bevestigd en aangetoond.

En de gevolgen voor je jeugd in deze wereld oftewel door de krachten van je jeugd in Godsdienstuitoefening te gebruiken wacht jou een eeuwige jeugd in het land van geluk.

Het derde teken: de beloning voor het op een toegestane manier van je levenspartner houden, oftewel je liefde te richten op haar liefde, fijne eigenschappen en goed karakter dat je levenspartner zichzelf niet boven je wil plaatsen en zich tegen zonden beschermt, is dat de absoluut Barmhartige je levenspartner op een nog mooiere manier, een nog sierlijkere vorm en een nog aantrekkelijkere manier dan de vrouwen van het paradijs haar in het land van eeuwig geluk aan jouw zal geven als een eeuwige levenspartner. Met haar zul je de goede tijden in deze wereld genietend overzien en met haar zal jij je herinneringen delen. Zo zal ze voor jou een zoete, fijne en eeuwige vriendin en geliefde zijn. Dit heeft Hij beloofd en Hij zal zeker Zijn belofte nakomen.

Het vierde teken: wanneer je op een toegestane manier van je ouders en je kinderen houdt, zal de Almachtige Barmhartige volgens de Qur'an dit gelukkig gezin, ook al zijn hun plaatsen in het paradijs verschillend, belonen met het genot van het samen zijn en samen praten in het land van eeuwigheid op een manier die bij het paradijs past. En de kinderen die nog geen vijftien zijn, dus de kinderen die nog niet door de pubertijd heen zijn en komen te overlijden, zullen zoals de Qur'an ze noemt

وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ [56:17]

heel mooi en erg schattig op een manier zoals die bij het paradijs past als paradijselijke kinderen worden geschapen. In het paradijs zullen deze kinderen opnieuw in de schoot van hun vader en moeder worden gegeven om zo het genot van het ouderschap te bevredigen. Hij zal ze dat gevoel en genot voor eeuwig geven. Wanneer de kinderen nog niet de leeftijd van verantwoordelijkheid hebben bereikt, zullen ze voor eeuwig een schattig en mooi kind blijven. Al het genot dat op deze wereld te vinden is, is in het paradijs op een nog perfectere manier aanwezig. Men dacht dat in het pa-

radijs het ouderschap, oftewel het genot om je kinderen lief te hebben en te knuffelen, niet aanwezig was, omdat het paradijs niet de plaats voor nakomelingen is, maar dit is op dezelfde manier aanwezig en zelfs op de fijnste en mooiste manier. Dus goed nieuws voor de kinderen die voor hun pubertijd overlijden!

Het vijfde teken: Het gevolg van liefde voor je oprechte vrienden op deze wereld volgens de regel van “liefde omwille van Allah” is zoals het in de Qur'an wordt omschreven

عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ [15:47]

Volgens overleveringen in de Qur'an zullen ze in het paradijs in paradijselijke stoelen tegenover elkaar zitten en elkaar hun wereldse gebeurtenissen en gedachten die tot ver in het verleden reiken, op een mooie, fijne en leuke wijze vertellen en zal God ze met elkaars vrienden in contact brengen zodat ze eindeloos en met een schone, broederlijke liefde en vriendschap met elkaar bezig zijn.

Het zesde teken: wanneer je van de profeten en de heiligen houdt zoals de Qur'an het heeft uitgelegd, zul je tegelijkertijd in de tussenwereld en het hiernamaals profiteren van hun bemiddeling en zul je meegenieten van hun verheven plaats die bij de profeten en heiligen past en zul je door deze liefde mee mogen genieten met hun weelde.

Jazeker, volgens het geheim van اَلْمَرْءُ مَعَ مَنْ اَحَبَّ kan een eenvoudige persoon op de hoogste plaats terecht komen doordat hij een verheven persoon volgt die hij lief heeft.

Het zevende teken: door een toegestane liefde voor mooie dingen en voor de lente, oftewel door dit alles te aanschouwen met de gedachten van “Wat is het mooi geschapen” komt de schoonheid en de ordening naar voren van de handelingen die erachter zitten en achter die ordelij-

ke handelingen zijn de stralen van de schone namen waar te nemen en achter die mooi namen zijn tekenen van Zijn eigenschappen te zien en ga zo maar door… Het gevolg van liefde op deze manier is dat je in het paradijs, in het land van eeuwigheid, de duizend maal mooiere tekenen van de schone namen en in die namen Zijn schoonheid en eigenschappen van de schepselen die je zo mooi vond mag aanschouwen.

Imam Rabbani, moge God tevreden zijn over hem, zei zelfs dat de schoonheden van het paradijs een weerspiegeling is van de stralen van Zijn schone namen. Ga snel vrome werken verrichten!…

Het achtste teken: wanneer je van deze wereld houdt als de akkers voor het hiernamaals en nadenkt over de twee gezichten die de spiegels voor de schone Goddelijke namen zijn, dan zal je beloning in het hiernamaals een paradijs ter grote van deze wereld zijn, maar niet zoals deze voorbijgaande wereld. En de Goddelijke namen die op deze wereld alleen maar een zwakke schaduw zijn, zullen in de spiegels van het paradijs op de meest prachtige manieren te zien zijn. Wanneer je van deze wereld houdt als de akkers voor het hiernamaals zal deze wereld voor jou in een tuinderij veranderen. In deze tuinderij zullen alleen maar kleine boompjes worden gekweekt. Daarna krijg je een paradijs waarin de verleidingen en gevoelens die de mens op deze wereld had, die te vergelijken zijn met deze kleine boompjes, in het paradijs op een mooiste manier zal ontbloeien en de eigenschappen van de mens, die net kleine zaadjes zijn, met verschillende soorten en perfecties zal ontkiemen en gaan bloeien. Dit behoort zo te zijn volgens de barmhartigheid en wijsheid en volgens de uitspraken van de profeet en de tekenen van de Qur'an.

Niet vanwege de moreel verworpen liefde die het begin is van alle fouten op deze wereld, maar vanwege de schone

namen en de twee gezichten die naar het hiernamaals kijken en vanwege de schone namen en het hiernamaals heeft hij van deze wereld gehouden en met de gedachten van Godsdienstuitoefening heeft hij deze manier van aanschouwing ontwikkeld alsof hij met zijn hele wereld Godsdienstuitoefeningen verricht. Het behoort zeker tot de barmhartigheid en wijsheid van God dat deze mensen een beloning krijgen die zo groot is als deze wereld. Hij heeft nu eenmaal met liefde voor het hiernamaals van Zijn akkers en met liefde voor de Grote Gerechtigheid van Zijn spiegelende Goddelijke namen gehouden, dan heeft hij een liefde nodig net zo groot als deze wereld en dat is een paradijs ter grootte van deze wereld.

Vraag: Wat heb je nu aan zo'n groot en leeg paradijs?

Antwoord: Als het mogelijk is om met de snelheid van je gedachte naar alle uiteinden van deze wereld en naar de meeste sterren te reizen, dan kun je zeggen: "De hele wereld is van mij". Dat er ook engelen, mensen en dieren aanwezig zijn, hindert jou voorstelling niet. Zo ook kun je wanneer dat paradijs vol is, nog zeggen: "Dit paradijs is van mij". Het geheim achter de uitspraak van de profeet: "Sommige inwoners van het paradijs zullen een paradijs krijgen ter grootte van vijfhonderd jaar." Is in het achtentwintigste woord uitgelegd.

Het negende teken: De vooruitziende en rechtgeleide heiligen zeggen over het gevolg van je geloof en liefde omwille van God: "een gelukkig leven van duizend jaar in deze wereld is niets vergeleken met een uur in het paradijs. En duizend jaar in het paradijs is niets vergeleken met een uur het aanschouwen van de gestalte van de heilige, zuivere schoonheid en perfectie van het Wezen in Zijn grootheid."[22]

---

[22]Volgens de uitspraken van de profeet staat die aanschouwing zo verheven boven het paradijselijke genot dat zelfs het paradijselijke genot wordt vergeten. En de schoonheid van de mensen die Allah hebben mogen aanschouwen zal zoveel toenemen dat

Dit is bewezen met twijfelloze uitspraken van de profeet en uitspraken van de Qur'an.

Iedereen voelt wel een drang in zich om de schoonheid van een volmaakte, gezegende en beroemde persoon zoals Salomo en de drang om de volmaakte en gezegende profeet Jozef, die een verbijsterende schoonheid schijnt uit te stralen, te mogen aanschouwen. Nu vraag ik me af hoe het wel niet zou zijn om de gestalte te mogen aanschouwen van een Wezen dat duizend maal verhevener is dan alle schoonheden en perfecties in deze wereld en Waarvan de schoonheden en perfecties in het paradijs niet meer is dan een straal van Zijn schoonheid en volmaaktheid. Als je nu kunt vergelijken hoe aantrekkelijk het is en hoeveel nieuwsgierigheid het opwekt en hoezeer men het Wezen wil aanschouwen, vergelijk het dan…

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا فِى الدُّنْيَا حُبَّكَ وَحُبَّ مَا يُقَرِّبُنَا اِلَيْكَ
وَالْاِسْتِقَامَةَ كَمَا اَمَرْتَ وَفِى الْاٰخِرَةِ رَحْمَتَكَ وَرُؤْيَتَكَ
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مَنْ اَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ
وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينَ اٰمِينَ

---

wanneer ze terugkeren hun familie in de kastelen ze met veel moeite zullen herkennen.

Het tweede hoofdstuk van
De Veertiende Flits

Dit hoofdstuk gaat over zes van de duizenden geheimen van “Bismillahirrahmanirrahim” (In de naam van God, de Barmhartige de Erbarmer)

Waarschuwing: Wat de barmhartigheid van de “besmele”[23] betreft, heeft mijn zwak verstand van veraf een stralende verlichting gezien. Ik wilde dit voor mijn eigen ego in een aantal punten opschrijven en ik had graag gewild dat ik de twintig tot dertig geheimen kon bevatten en kon innemen door een muur om die verlichting heen te maken, maar op dit moment was ik helaas niet in staat om mijn wil te vervullen. Van twintig tot dertig geheimen moest ik genoegen nemen met vijf tot zes geheimen.

Wanneer ik “O mensen” zeg, bedoel ik hiermee mijn ego. Ondanks dat deze les alleen voor mijn ego was bedoeld, heb ik het aan mijn oplettende vrienden overgelaten of het als tweede hoofdstuk van de veertiende flits moest worden opgenomen. Mijn intentie is dat andere personen die met mij meeleven en wiens ego nog oplettender en slimmer is dan mijn ego, er ook van kunnen profiteren. Deze les is meer gericht op het hart dan op het verstand en kijkt meer naar het genot, dan naar de bewijzen.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ قَالَتْ يَا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنّ۪ٓي اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتَابٌ
كَر۪يمٌ ۝ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

[27:29,30]

---

[23] Besmele is de uitspraak: “Bismillahirrahmanirrahim”

Op deze stage zullen enkele geheimen worden uitgelegd.

Het eerste geheim: ik heb een straal van “In de naam van God, de Barmhartige de Erbarmer” als volgt gezien. In het gezicht van het bestaan, de wereld en de mens zijn in elkaar drie stempels van de Goddelijke heerschappij aanwezig die ieder elkaars voorbeeld tonen.

De eerste: de grote zegel van Zijn Goddelijkheid die in de maatschappij van het bestaan door elkaar te helpen, te steunen, te ondersteunen en te beantwoorden zichtbaar wordt. “In de naam van God” heeft hierop betrekking.

De tweede: de grote zegel van Barmhartigheid in het gezicht van de wereld die tevoorschijn komt doordat er in de planning, opvoeding en leiding van de planten en dieren een gelijkenis, vergelijking, ordening, vrijgevigheid en barmhartigheid te zien is. “In de naam van God de Barmhartige” heeft hierop ook betrekking.

De derde: de verheven zegel van erbarmen die in de medelevende gevoelens, vergaande liefde en barmhartige, Goddelijke stralen in het gezicht van de omvangrijke, innerlijke wereld van de mens naar voren komen. Het woord “Erbarmer”, die in “In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer” naar voren komt heeft hierop betrekking. Dit betekent dus dat "In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer" de heilige eigenschappen zijn van drie zegels van eenheid die op de pagina van deze wereld een verlichtend gedeelte vertegenwoordigd. Het is een sterk touw en een stralend geschrift. Oftewel doordat "In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer" van bovenaf neer wordt gezonden heeft het een binding met de mens die de vrucht van het bestaan en een verkleind voorbeeld van de wereld is. Het verbindt deze plaats met de verhevenheid en het wordt een menselijke weg die naar die verhevenheid leidt.

Het tweede geheim: de Qur'an, waarvan de verkondiging een wonder is, laat in de eenheid, die in erg veel schepselen waar te nemen is, altijd een straal van Zijn alles omvattende vertegenwoordiging zien, zodat het verstand er niet in verdrinkt. Bijvoorbeeld de zon kan met zijn stralen een eindeloos aantal materie omvatten. Om in al die stralen de eigenlijke zon niet te vergeten, is een erg breed denkvermogen en een omvattend blikveld nodig en om de zon zelf niet te vergeten, is in elk blinkend ding de zon zelf, door middel van spiegeling, waar te nemen. En elk blinkend ding laat afhankelijk van zijn vermogen, samen met de zonnestralen, eigenschappen van de zon zien zoals licht en warmte. En zoals elk blinkend ding afhankelijk van zijn vermogen de zon met al haar eigenschappen laat zien, doen het licht en warmte van de zon en de zeven kleuren in dat licht elk alle zaken omvatten die ze tegenover zich zien staan.

Zo ook:

وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى [16:60]

-moge dit voorbeeld niet verkeerd begrepen worden- zoals de alles omvattende vertegenwoordiging en alleenvertegenwoordiging van God in elk ding vooral in levende zaken en vooral in de spiegel van het menselijk innerlijk met veel schone namen aanwezig is, doet zelfs elke naam die met de schepping verband houdt met betrekking tot de omvattendheid en alles omvattende vertegenwoordiging elk schepsel omvatten. Zodoende om het verstand niet in de alles omvattende vertegenwoordiging te laten verdrinken en het hart het heilige Wezen niet te laten vergeten, vestigt God de aandacht steeds op de stempels van eenheid die in de alles omvattende alleenvertegenwoordiging te vinden is. "In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer" toont de drie geheimen van die stempel.

Het derde geheim: het is duidelijk te zien dat barmhartigheid dit hele bestaan opfleurt. Barmhartigheid verlicht dit

donkere bestaan. En barmhartigheid zorgt er ook voor dat de schepselen die eindeloze behoeften hebben, worden onderhouden. En barmhartigheid zorgt ervoor dat net zoals een boom zich volledig op zijn vrucht richt, het hele bestaan zich op de mens richt en er overal op de mens wordt gelet en de mens overal wordt geholpen. En het is opnieuw barmhartigheid dat ervoor zorgt dat dit eindeloze heelal en deze grote wereld wordt gevuld, verlicht en versierd. Barmhartigheid zorgt er opnieuw voor dat deze sterfelijke mensen verlangen naar eeuwigheid en dat ze de aangesprokene en vriend van een eeuwig en oneindig Wezen worden.

O mensen! Barmhartigheid is nu eenmaal een zodanig sterke, aantrekkelijke, schattige en hulpvolle, geliefde werkelijkheid. Zeg daarom "In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer". Houd je vast aan de werkelijkheid en red je zo van het leed van de absolute onmenselijkheid en eindeloze behoeftigheid. Kom dichter bij het paleis van Die eeuwige Sultan en wordt vriend, gesprekspartner en kennis van Die Sultan met Zijn liefdevolle barmhartigheid en verlichting!

Jazeker, dat de verschillende zaken uit het bestaan zich met wijsheid om de mens verzamelen en de mens in al zijn behoefte met absolute ordening en genade voorziet, wijst zonder twijfels op een van de twee mogelijkheden:

Oftewel alles in dit bestaan kent uit zichzelf de mens, gehoorzaamt hem en helpt hem. Dit is honderd maal van het verstand verwijderd en het bevat veel onmogelijkheden. In de mens, die een erg zwak schepsel is, zou de kracht van de sterkste Sultan aanwezig moeten zijn.

Oftewel de hulp komt met de wijsheid van een absoluut Almachtige vanachter Zijn sluier in dit bestaan. Dus de verschillende schepselen in het bestaan kennen de mens niet, maar zij zijn een teken ervoor dat er een barmhartige Wezen is die de mens kent en weet.

O mensen! Kom weer bij zinnen. Is het überhaupt mogelijk dat het Wezen in Zijn grootheid Die jou het hele bestaan

te hulp laat schieten en het hele bestaan jou in je benodigdheden laat voorzien, jou niet weet, kent en ziet? Hij weet van je bestaan en maakt dit op een barmhartige manier kenbaar. Zodoende moet jij Hem ook kennen. Laat eervol weten dat je Hem kent en begrijp dat het de werkelijkheid van de barmhartigheid is die wijsheid, genade, kennis en kracht bevat en dit machtige bestaan in dienst stelt van een volkomen zwak, behoeftig, arm, sterfelijk en klein schepsel zoals jij om zo de mens tegemoet te komen in zijn zwakheid. Een dergelijke barmhartigheid eist van jou zeker een omvattende en oprechte dankbaarheid, en een echte en schone eerbied. Zeg daarom "In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer", want dat is de vertaling en titel van deze zuivere dankbaarheid en eerbied. Maak het de oorzaak voor barmhartigheid en een bemiddelaar aan de poort van de Barmhartige.

Jazeker, de aanwezigheid en verwerkelijking van barmhartigheid is net zo duidelijk te zien als de zon. Net zoals een mooie afbeelding in een Oosters tapijt ontstaat door de ordening en positie van alle draadjes en touwtjes die overal vandaan komen. Zo ook weven de verlichtende draden van de duizend en één schone namen van God die zich ver uitstrekken in het aanzicht van het bestaan, een stempel van erbarmen en liefde in de zegel van barmhartigheid. En ze weven een zodanige stempel van behulpzaamheid dat het zichzelf nog helderder aan het verstand toont dan de zon. De barmhartige in zijn volkomenheid heeft de zon en de maan, de elementen en grondstoffen, de planten en dieren als de draadjes van een grote weefmachine verbonden met de stralen van de duizend en één namen en Hij zorgt ervoor dat hun leven blijft voortbestaan. Hij laat zijn liefde zien door middel van de zoete en opofferingsgezinde liefde die alle moeders, of het nu planten of dieren zijn, bij zich dragen. En Hij stelt al het levende in dienst voor het leven van de mens, waardoor een erg mooi, fijn en grote volkomen-

heid van de Goddelijke heerschappij en het belang van de mens en de stralende Goddelijke barmhartigheid wordt getoond.

Hij heeft de barmhartigheid die Zijn absolute vrijgevigheid toont voor de levende wezens en de mens die absoluut behoeftig zijn, een acceptabele bemiddelaar gemaakt.

O mens! Als je een mens bent zeg je: "In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer" en vind je jouw bemiddelaar. Jazeker, het is twijfelloos en zelfs waarneembaar dat vanwege barmhartigheid vierhonderdduizend verschillende planten en dierensoorten op deze wereld, zonder er ook maar een te vergeten of zich te vergissen, precies op het goede moment, met volledige ordening, wijsheid, genade en leiding voedt en zo op het aangezicht van deze wereldbol de stempel van Zijn eenheid plaatst. En zoals de aanwezigheid van barmhartigheid net zo duidelijk is als de aanwezigheid van alle schepselen op het aangezicht van deze wereld, zo ook zijn al die schepselen tegelijkertijd een teken voor de realisatie van die barmhartigheid. Jazeker, net zoals er op de aardbodem een dergelijke stempel van barmhartigheid en zegel van eenheid te vinden is, is er in het gezicht van de mens ook een dergelijke zegel van barmhartigheid te zien. De zegel van barmhartigheid op deze aardbodem en de grote zegel van barmhartigheid in het aangezicht van de wereld staan op gelijke voet. Alsof het stralen van de duizend en één schone namen omvat.

O mens, is het überhaupt mogelijk dat Degene Die jou een dergelijk gezicht geeft en tegelijkertijd in dat gezicht de stempel van barmhartigheid en de zegel van eenheid plaatst, jou doelloos laat zijn, jou niet belangrijk vindt, niet oplet hoe jij handelt, het hele bestaan, dat op jou is gericht, zinloos is of de boom van de schepping een kapotte, onbelangrijke boom met verrotte vruchten laat zijn. En de barmhartigheid die net zo duidelijk als de zon te zien is en de wijsheid die zo duidelijk is, als zonlicht die samen op geen

enkele manier twijfels accepteren en op geen enkele manier tekort schieten, laat verloochenen… God verhoede!..

O mens! Weet dat er een hemelvaartreis is die reikt tot aan de verheven barmhartigheid. Die hemelvaartreis is: "In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer". En als je wilt weten hoe belangrijk deze hemelvaartreis is, dan moet je maar eens kijken naar het begin van de honderdveertien hoofdstukken in de Qur'an, wiens overlevering een wonder is, het begin van alle gezegende boeken en het begin van alle gezegende werken. En het belangrijkste bewijs voor de verheven grootheid van de "besmele" is als volgt: veel grote Islamitische voorgangers zoals "Imam Şafii" (moge God tevreden zijn over hem) zeiden: "Ondanks dat de "besmele" een enkel vers is, is het in de Qur'an 114 maal overlevert geworden".

Het vierde geheim: Door de verschijning van de allesomvattende alleenvertegenwoordiging onder de talloze schepselen zal de aanspreking إِيَّاكَ نَعْبُدُ [1:5] niet voor iedereen genoeg zijn. De aandacht wordt verspreid. Om het Wezen in Zijn eenheid achter deze omvattende eenheid te kunnen aanschouwen en إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ [1:5] te zeggen, is het nodig dat je een hart hebt zo groot als deze wereldbol. Vanwege dit geheim zoals Hij in elk ding duidelijk waarneembaar de zegel van Zijn allesomvattende alleenvertegenwoordiging laat zien, laat Hij in elke soort onder de schepselen de zegel van Zijn allesomvattende alleenvertegenwoordiging zien en om het Wezen in Zijn eenheid te kunnen ontdekken laat Hij in de zegel van Barmhartigheid een zegel van Zijn allesomvattende alleenvertegenwoordiging zien, zodat iedereen zonder moeite op elke stage إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ [1:5] kan zeggen en direct het heilige Wezen aanspreekt en zich naar Hem richt.

Om dit grote geheim uit te drukken begint de alwijze Qur-an eerst over iets groots in het bestaan, bijvoorbeeld over de schepping van de hemel en aarde, en gaat dan ineens verder over een heel klein gebied en over het kleinste ding, zodat op een duidelijke manier de zegel van Zijn allesomvattende alleenvertegenwoordiging duidelijk wordt. In de verzen over de schepping van de hemel en aarde gaat het ineens verder over de schepping van de mens en over zijn stem en over de precieze Goddelijke giften en de wijsheden van het gezicht van de mens. De bedoeling hierachter is dat de aandacht niet wordt verspreid, het hart niet verdrinkt en de ziel direct de Aanbedene vindt. Bijvoorbeeld het vers

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ

[30:22]

laat de bovengenoemde werkelijkheid op een wonderbaarlijke manier zien. Jazeker, de zegels van eenheid in de talloze schepselen en de eindeloze veelheid hebben, zoals steeds kleinere cirkels die in elkaar liggen, van de grootste tot aan de kleinste zegel verschillende stadiums en soorten. Maar die eenheid is niettemin een eenheid in veelheid. Het voorziet niet volledig in de echte aanspreking. Vandaar dat er achter de eenheid de zegel van Zijn allesomvattende alleenvertegenwoordiging aanwezig moet zijn, zodat men niet aan de veelheid wordt herinnerd, maar er direct een weg naar het hart wordt geopend voor het Heilige Wezen. Om de aandacht te vestigen op de zegel van allesomvattende eenheid en om het hart te veroveren heeft Hij op die zegel van allesomvattende alleenvertegenwoordiging een erg aantrekkelijke schoonheid, een sterk stralend licht, een erg fijne zoetigheid, een erg beminnelijke schoonheid, een stempel van barmhartigheid en een zegel van erbarmen geplaatst die samen een erg krachtige werkelijkheid zijn. Het is voorzeker de kracht van barmhartigheid die de aandacht weet te trekken van de verstandelijken, deze aandacht op zichzelf weet te richten en weet over te dragen op de

zegel van allesomvattende alleenvertegenwoordiging. Hij laat Zichzelf in Zijn eenheid ontdekken en omvat de mens met de echte aanspreking in

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ [1:5].

Omdat "In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer" de inhoudsopgave van het hoofdstuk “De opening” een korte samenvatting van de Qur'an is, is het de aanspreektitel en de vertaling van het bovengenoemde, grote geheim geworden. Wie deze titel in zijn hand heeft, kan in de verschillende stadiums van barmhartigheid rondreizen. En wie deze vertaling laat spreken, leert de geheimen van barmhartigheid en ziet de liefde en het licht van erbarmen.

Het vijfde geheim: een gezegende hadîs[24] zegt:

إِنَّ اللّٰهَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلٰى صُورَةِ الرَّحْمٰنِ

–zoals de profeet het gezegd zou hebben– Enkele volgelingen van een sekte hebben deze hadîs op een manier uitgelegd die niet past bij de fundamenten van het geloof. Enkele Godsgeliefden van hen houdt zelfs het geestelijke gezicht van de mens voor als een verschijning van Barmhartigheid. Omdat de meeste Godsgeliefden erin zijn opgegaan en deze fout begaan, zijn ze in hun verkeerde opvatting misschien wel gevrijwaard. Maar iemand die bij verstande is, kan met zijn verstand deze betekenis die in strijd is met de fundamenten, niet accepteren. Als hij het toch zo accepteert, begaat hij een fout. Jazeker, zoals het heilige Goddelijk Wezen dat het hele bestaan als een kasteel of een huis met volledige ordening beheert en de sterren als kleine deeltjes met wijsheid en gemak laat draaien en rond laat reizen en de atomen als gehoorzame ambtenaren tewerk stelt geen meerde, gelijkende, tegenstelling of tweeling heeft, kan er

[24] Een hadîs is een uitspraak die de profeet heeft gedaan, maar die niet tot de Qur'an behoort.

volgens het geheim van het vers

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ [42:11]

geen gelijkende vorm of gelijkend wezen bestaan. Maar met het geheim en het voorbeeld van

وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ [30:27]

kan men wel naar zijn daden, eigenschappen en schone namen kijken. Dus vanuit de Goddelijke daden gezien, zijn er wel vergelijkingen en voorbeelden te noemen.

Een van de vele bedoelingen van de bovengenoemde, gezegende hadîs is als volgt: de mens is zo geschapen dat het de naam "de Barmhartige" volledig uitstraalt. Zoals we al eerder uitgelegd hebben, is de naam "Barmhartige" door de duizend en één stralen van de schone namen in het aangezicht van het bestaan te zien. Tevens is de naam "Barmhartige" waar te nemen door de talloze verschijningen van de absolute Goddelijke heerschappij op deze aardbodem. Dus dat wil zeggen dat in de omvattende verschijning van de mens in meer of mindere mate zoals in het aangezicht van het bestaan en die van de aardbodem nog eens de volledige verschijning van de naam "Barmhartige" waar te nemen is.

Het is tevens een teken ervoor dat de levende wezens en de mens, die de bewijzen en spiegels zijn van het Barmhartige en Erbarmen Wezen, een zodanig twijfelloos, openlijk en duidelijk bewijs zijn voor het Wezen wiens bestaan noodzakelijk is, dat wanneer men een schone spiegel tegen het zonlicht houdt en op de zon richt en als open bewijs voor zijn weerspiegeling zegt: "die spiegel is de zon", zo kan men als teken van openlijk bewijs en als perfecte samenhang zeggen: "In de mens is een vorm van barmhartigheid aanwezig" en zo is het ook gezegd. Zo zei een gematigde groep van de volgelingen van de leerschool "de Enige in het bestaan" (Ehl-i vahdet-ül-vücûd) vanwege dit geheim, als

openlijk teken en als een titel van deze perfecte samenhang: "Er is geen ander Wezen dan Hij"

اَللّٰهُمَّ يَا رَحْمٰنُ يَا رَح۪يمُ بِحَقِّ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ اِرْحَمْنَا كَمَا يَل۪يقُ
بِرَح۪يمِيَّتِكَ وَفَهِّمْنَا اَسْرَارَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ كَمَا يَل۪يقُ
بِرَحْمَانِيَّتِكَ اٰم۪ينَ

Het zesde geheim: o arm mens dat in eindeloze zwakheid en armoede rond zwerft. Begrijp met het volgende dat barmhartigheid een erg waardevolle oorzaak en een geaccepteerde bemiddelaar is. Deze barmhartigheid komt van een Sultan in Zijn verhevenheid Wiens sterren samen met de atomen in absolute ordening en gehoorzaamheid aan Zijn leger deelnemen. En dat Wezen in verhevenheid en Die oereeuwige en oneindige Sultan is van niemand afhankelijk en totaal onafhankelijk van anderen.

Hij heeft een absolute rijkdom waardoor Hij totaal niet behoeftig is aan het bestaan en de schepselen. Het hele bestaan valt onder Zijn commando en heerschappij en is onderworpen aan Zijn grootheid en gehoorzaamt Hem in eervolle vrees en onder Zijn grootheid. Kijk, barmhartigheid laat jou, o mens, opreizen tot de nabijheid van de Absoluut Rijke en Oereeuwige Sultan en maakt jou Zijn vriend, Zijn gesprekspartner en brengt jou in een toestand van geliefde dienaar. Jij kunt niet bij de zon komen, want jij bent ver van de zon verwijderd, jij kunt op geen enkele manier dichter bij de zon komen. Desondanks wordt het licht, de weerspiegeling en de eigenschappen van de zon door middel van een spiegel in jou hand gegeven. Zo ook is Dat Heilig Wezen en de Oereeuwige en Oneindige Zon in principe eindeloos van ons verwijderd en kunnen wij Hem niet benaderen, maar Zijn stralen van barmhartigheid zorgen ervoor dat Hij dicht bij ons is.

O mens! Degene die deze barmhartigheid vindt, vindt een eeuwige, onuitputtelijke, verlichtende schat. De weg die naar die schat leidt, is het volgen van de vrijgevige profeet, met wie vrede en zegeningen zij, en zijn voorbeeld dat hij ons heeft getoond. In de Qur'an wordt hij beschreven als het mooiste voorbeeld en bewijs voor barmhartigheid en de mooiste vertaling van barmhartigheid. Hij kreeg de titel van "barmhartigheid voor de wereld".

De oorzaak voor de barmhartigheid van de wereld die een gestalte genomen barmhartigheid is, is het gebed voor de profeet Mohammed (vzmh). Jazeker, de betekenis van een dergelijk gebed is barmhartigheid. En het smeekgebed voor de profeet dat een gebed voor barmhartigheid is, is voor het vormgenomen, barmhartig levend wezen een oorzaak voor het bereiken van de barmhartigheid voor de wereld. Maak daarom voor jezelf het gebed voor de profeet de oorzaak voor "de barmhartige voor het bestaan" en laat hem de oorzaak zijn voor je acceptatie bij de Barmhartig Barmhartigheid.

Dat alle volgelingen van de profeet, die barmhartigheid voor de wereld zijn, met wie vrede en zegeningen zij, in talloze hoeveelheden in de betekenis van barmhartigheid smeekbede voor de profeet verrichten, bewijst op een stralende manier dat barmhartigheid een erg waardevolle Goddelijke geschenk is en dat het een erg omvangrijk iets is.

Tot slot: zoals Ahmed, met wie vrede en zegeningen zij, de waardevolste diamant en poortwachter voor de schatten van barmhartigheid is, is de belangrijkste sleutel "In de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer" en het smeekgebed voor de profeet.

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ اَسْرَارِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مَنْ اَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً
لِلْعَالَمِينَ كَمَا يَلِيقُ بِرَحْمَتِكَ وَبِحُرْمَتِهٖ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِينَ
وَارْحَمْنَا رَحْمَةً تُغْنِينَا بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ مِنْ خَلْقِكَ اٰمِينْ
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Het drieëntwintigste woord

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فٖٓى اَحْسَنِ تَقْوٖيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلٖينَ

اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

[95:4-6]

[Dit woord heeft twee hoofdstukken]

Het eerste hoofdstuk

Wij zullen vijf punten van de vele voordelen van het geloof verklaren.

Het eerste punt: de mens reikt met het licht van zijn geloof tot aan het hoogste niveau in het paradijs. Hij krijgt er een waarde door die hem geschikt maakt om het paradijs binnen te gaan. Met de duisternis van zijn ongeloof valt hij tot in het diepste der diepten. Hij zal in een toestand terecht komen die hem de hel binnen laat gaan.

Want het geloof brengt de mens dichter bij de Kunstenaar in Zijn Grootheid. Geloof is een verbondenheid. De Goddelijke kunstwerken en de prachtige schoonheden van de namen van de Heer worden door het geloof van de mens weerspiegeld en hierdoor krijgt de mens een waarde. Ongeloof verbreekt deze band waardoor de kunstwerken van de Heer verborgen raken. De waarde van de mens bestaat dan alleen nog maar uit zijn vlees en bloed. Wat zijn materiaal betreft is het niets meer dan een voorbijgaand, dierlijk leven dat zal sterven en teniet zal gaan. Zijn waarde is nihil.

Wij zullen dit geheim met een voorbeeld toelichten. Onder de kunstwerken die de mensen maken zit veel verschil in de waarde van het materiaal en de waarde van het kunstwerk zelf. Soms zijn ze gelijk, soms is de waarde van het materiaal waardevoller, maar soms is het ook zo dat een stuk ijzer van een paar cent voor een paar euro aan vakmanschap bezit. Ook is het soms zo dat het materiaal van een antiek kunstwerk, dat duizenden euro's waard is, nog geen vijf cent opbrengt. Wanneer men met een dergelijk antiek kunstwerk naar een antiekveiling gaat en het tentoonstelt zal er, afhankelijk van de kunst en het vakmanschap van de bekende kunstenaar, misschien wel honderdduizend euro voor worden gegeven. Wanneer men met dit kunstwerk naar een oud-ijzerhandelaar gaat, zal het ijzer misschien nog geen vijftig cent opbrengen.

De mens is ook een antiek kunstwerk van de Grote Rechtvaardige. Het is het prachtigste en waardevolste wonder van Zijn krachten dat Hij met al Zijn namen en al Zijn kunstwerken heeft bekleed. Het heeft de mens tevens als een spiegel van het bestaan geschapen. Wanneer het licht van geloof het lichaam binnenkomt, kunnen alle betekenisvolle schoonheden worden gelezen. Een gelovige leest deze schoonheden wijsvol en de relatie die hij met zijn Heer heeft zorgt er ook voor dat deze gelezen kunnen worden. Dit houdt in dat de kunstwerken van de Heer, die in de mens aanwezig zijn, met woorden als: "Ik ben een kunstwerk, een schepsel van de Kunstenaar in Zijn Grootheid en ik ondervind Zijn barmhartigheid en vrijgevigheid", naar voren komen. Dit betekent dus dat door het geloof alle kunstwerken die in de mens aanwezig zijn, worden getoond. De waarde van een mens wordt bepaald aan de hand van Goddelijke vakmanschap wat de spiegel van de Onafhankelijke is.

Vandaar dat door deze verhouding de onbelangrijke mens een schepsel is dat boven alle andere schepselen staat. Een schepsel dat wordt aangesproken door de Heer.

Hij is Zijn gast die het waard is om het paradijs binnen te gaan.

Wanneer de band wordt verbroken en ongeloof zich in het hart van de mens nestelt, vallen alle betekenisvolle Goddelijke namen in het duister en worden ze onleesbaar. Want wanneer de Kunstenaar wordt vergeten, zijn de geestelijke kanten die naar de Kunstenaar verwijzen, ook niet te begrijpen. Zo iemand valt als het ware met zijn gezicht op de grond. De meest betekenisvolle, prachtige kunstwerken en de geestelijke, hoogwaardige schoonheden zullen zich verbergen. Dat deel dat achterblijft en met het blote oog te zien is zal worden toegekend aan natuur, toeval en eenvoudige oorzaken. Hierdoor zal het uiteindelijk ook zwijgen. Terwijl elk kunstwerk een stralende diamant is, wordt het een dof stuk glas. Zijn waarde bestaat dan alleen uit het materiaal van een dier.

Wij vertelden al dat de vrucht, het doel van onze menselijkheid een leven is in een situatie waarin men het zwakste, behoeftigste en zieligste dier is dat alleen maar een kort, voorbijgaand en teneinde lopend leven leidt. Kijk! Ongeloof maakt de mens doelloos en verandert deze diamanten in kool.

Het tweede punt: geloof is verlichting. Hiermee kunnen de brieven van de Onafhankelijke gelezen worden. Het verlicht zelfs het bestaan en redt het verleden en de toekomst van duisternis. We zullen dit geheim toelichten met een voorbeeld, een gebeurtenis die ik in de Qur'anvers

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ

[2:257]

heb gezien. Het is als volgt.

In een denkbeeldig verhaal zag ik twee grote bergen die tegenover elkaar stonden. Van de ene naar de andere berg liep een machtige brug. Onder de brug lag een erg diep ravijn. Ik bevond mij op de brug. De wereld en alles erom heen was donker en een duisternis had alles bedekt. Ik keek naar rechts en zag een verschrikkelijk, in duisternis gehuld, groot graf, oftewel dat verbeeldde ik me. Ik keek naar links en het leek net alsof ik verschrikkelijke, duistere golven, grote stormen, lawaai en onheil zag. Ik keek onder de brug naar beneden en dacht een erg diep ravijn te zien. In deze verschrikkelijke duisternis had ik alleen maar een lantaarn, ik deed deze aan, keek met zijn beetje licht om mij heen en zag een erg beangstigende situatie. Voor mij, aan het begin van de brug en om de brug heen waren zulke schrikwekkende draken, leeuwen en wilde beesten te zien dat ik wenste dat ik deze lantaarn niet had zodat ik deze nachtmerrie niet zou zien. Waar ik de lantaarn ook naar toe hield, overal was een dergelijke verschrikking te zien. "Verschrikkelijk! Deze lantaarn veroorzaakt mijn moeilijkheden", zei ik en agressief gooide ik hem op de grond kapot. En het was net alsof ik door hem kapot te gooien op een elektrische schakelaar van een machtige lamp drukte die de hele wereld verlichtte, want opeens verdween die duisternis. Alles werd met het licht van die lamp gevuld en liet zijn werkelijk uiterlijk zien.

Ik zag dat de brug een pad was in een prachtig landschap, op een prachtige plaats en het grote graf dat ik rechts van mij zag was een mooie plaats met groene tuinen waar verlichte mensen in een trouwe heerschappij bijeenkomsten voor Godsdienstoefening, Godsbegrip, gezellig gesprek en Godherdenking hielden. En de ravijnen en bergtoppen links van mij, die ik voor storm en onheil hield, kwamen in mijn gedachten op als bergen waarachter versierde, vrolijke en verleidelijk grote gebieden liggen waar gastmalen worden aangeboden, prachtige zaken te zien zijn en waar overal van te genieten is. En de dieren die ik voor

verschrikkelijke beesten en draken hield, bleken tamme dieren te zijn zoals kamelen, koeien, schapen en geiten.

Ik zei:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى نُورِ الْاِيمَانِ

en las het Qur'an vers

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ

[2:257]

waarna ik uit die gebeurtenis verdween.

De twee bergen staan voor het begin en het einde van het leven. Oftewel zij stellen deze wereld en de wachtwereld voor (de wereld waarin de zielen van de overledenen wachten op de dag van de opstanding). De brug is de weg van het leven. De rechterzijde staat voor het verleden en de linkerzijde voor de toekomst. De lantaarn is het egoïstische, eigenwijze ego van de mens dat niet naar de hemelse openbaringen luistert. De dingen die als beesten voorkwamen zijn de rare gebeurtenissen van deze wereld en haar rare schepselen.

De persoon die zijn ego vertrouwt, in de duisternis van zijn onwetendheid valt, verzot is op de duisternis van zijn dwaling is te vergelijken met mijn eerste situatie in het verhaal. Hij ziet met zijn dwalende en gebrekkige kennis, die te vergelijken is met de lantaarn, het verleden als een groot graf en een duisternis die met non-existentie vermengd is. De toekomst is voor hem een stormachtige, gruwelijke plaats die van toevalligheden afhankelijk is. Terwijl elke gebeurtenis en elk schepsel een kleine ambtenaar van de Alwijze Barmhartige is, ziet hij ze als een gevaarlijk beest en komt in een situatie terecht die in het vers

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ

wordt uitgedrukt. Wanneer de Goddelijke rechtleiding te hulp komt, geloof het hart binnen stroomt, de koppigheid van zijn ego breekt en er naar het boek van God wordt geluisterd lijkt hij op mijn tweede situatie in het verhaal. In dit geval wordt het bestaan opeens helder en vervult zich met het Goddelijke licht. Het bestaan leest het vers

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ [24:35]

waardoor hij ziet dat het verleden geen groot graf is.

Met het oog van zijn hart ziet hij elke eeuw als een heerschappij van een profeet of heilige, in wie reine zielen hun opgaven om Allah te aanbidden, vervullen. Daarna eindigt hun opdracht in deze wereld en vliegen ze roepend: "Allah is groot", naar de plaats die hen staat te wachten. Achter de veranderingen van de tussenwereld en het hiernamaals ziet hij met het licht van zijn geloof in de verte links van hem een gastmaal van de Barmhartige die in de tuinen van het paradijs, in het paleis van geluk is opgesteld. Hij begrijpt nu dat gebeurtenissen zoals storm, aardbevingen en wervelwinden onderdanige ambtenaren zijn. En hij ziet dat gebeurtenissen in het begin van de lente zoals storm en regenbuien angstaanjagend lijken, maar in werkelijkheid erg plezierige opgaven vervullen. Zelfs de dood ziet hij als het begin van een eeuwig leven en het graf als de deur die er naartoe leidt. Andere punten kun je zelf vergelijken. Pas de werkelijkheid maar toe op het voorbeeld...

Het derde punt: geloof is licht en kracht. Voorzeker kan iemand die het echte geloof in handen heeft het hele bestaan uitdagen. En afhankelijk van de overtuiging in zijn geloof wordt hij van

kwellende gebeurtenissen gered. Hij zegt: “Ik vertrouw op Allah” en reist op het schip van deze wereld met absolute veiligheid op de golven van de gebeurtenissen. Hij geeft zijn hele last in de krachtige hand van de Absoluut Krachtige in vertrouwen en reist zonder moeite van deze wereld naar de tussenwereld, waar hij uitrust. Daarna vliegt hij naar het paradijs om het eeuwige geluk binnen te gaan. Maar als hij het werk niet toevertrouwt aan iemand anders, zal de last van deze wereld hem niet laten vliegen, maar hem naar de ondergang trekken. Dit betekent dus dat geloof eenheid, eenheid overgave, overgave toevertrouwen, toevertrouwen het dubbele geluk vereist. Maar begrijp dit niet verkeerd. Toevertrouwen betekent niet dat men de oorzaken helemaal buiten beschouwing moet laten. De wijsheid achter de oorzaken is dat we weten en erkennen dat deze een sluier voor de krachtige hand van God zijn. En dat we accepteren dat we door deze oorzaken te gebruiken met onze daden een smeekgebed verrichten. En dat we de oorzaken alleen maar van Allah wensen en het resultaat bij Allah ligt en wij Hem er dankbaar voor zijn.

Voorbeelden van degene die alles toevertrouwt en degene die dit niet doet lijken op dit verhaaltje: Er waren eens twee personen die op hun rug en op hun hoofd zware bagage droegen. Ze kochten een ticket voor een groot schip en gingen aan boord. Eén van hen legde meteen nadat hij aan boord was zijn zware lasten neer, ging erop zitten en genoot van het uitzicht. De andere persoon was dom en koppig en legde zijn spullen niet neer. Men zei tegen hem: “Leg je zware lasten op het schip neer en maak het jezelf gemakkelijk.” Hij zei echter: “Nee, ik zal het niet neerleggen. Misschien slaat het overboord. Ik ben sterk genoeg. Ik zal mijn spullen op mijn hoofd en op mijn rug beschermen.” Toen werd er tegen hem gezegd: “Dit veilige schip van de koning, dat ons en jou draagt, is veel sterker. Het beschermt jouw spullen veel beter. Misschien gaat dadelijk jouw hoofd draaien en val je met je spullen en al in zee. En hoe langer

jij je energie verspilt hoe slapper je wordt. Jouw gebogen rug en jouw verstandeloze hoofd zullen de kracht niet op kunnen brengen om die lasten, die alsmaar zwaarder lijken te worden, te blijven dragen. En als de kapitein je in deze situatie ziet zal hij je wegjagen omdat hij denkt dat je gek bent, of hij zal jou in de gevangenis laten gooien omdat je zijn schip niet vertrouwt en jij hem ontrouw bent. En tevens sta je zo voor gek. Want volgens de goed oplettende personen maak je van jezelf een dwaas door op te scheppen en zo je zwakte te tonen, door eigenwijs te zijn en zo je behoeftigheid duidelijk te maken en met je onecht gedrag je laaghartigheid en onechtheid te tonen. Iedereen zal je uitlachen." Hierna kreeg deze zielige man zijn verstand terug, legde zijn lasten neer en ging erop zitten. "Oh!.. Moge Allah tevreden zijn met je. Ik ben gered van de moeite, de gevangenis en het belachelijke gedrag."

Zie, mens zonder vertrouwen! Gebruik je verstand ook zoals deze persoon en stel je vertrouwen in Allah. Hierdoor word je gered van bedelarij in het bestaan en de angst van elke gebeurtenis en je eigen ego en het schandelijke gedrag en de straf in het hiernamaals en de kwellingen van de gevangenis van deze wereld...

Het vierde punt: geloof maakt van de mens een mens. En maakt van een mens zelfs een koning. Vandaar dat het de oorspronkelijke opdracht van de mens is om te geloven en smeekbeden te verrichten. Ongeloof maakt van een mens een erg machteloos beest.

Van de duizenden bewijzen voor dit feit is het verschil tussen een mens en een dier een open bewijsstuk en een onweerlegbaar feit. Ja, dat een mens alleen maar mens is door het geloof wordt duidelijk in het verschil tussen de komst naar deze wereld van een mens en die van een dier. Want wanneer een dier naar deze wereld komt is het net alsof dat dier in een andere wereld lessen heeft gevolgd en precies in overeenstemming met zijn taak naar deze wereld

komt, oftewel ze worden naar deze wereld gestuurd. In twee uur of in twee dagen of in twee maanden leert dat dier alles wat het in zijn leven nodig heeft, wat zijn verband met het bestaan is en welke rechten dat dier in zijn leven heeft en komt met deze vaardigheid naar de wereld. De vaardigheid in zijn doen en de levenskracht die een mens in twintig jaar opdoet, leert een bij of een mus in twintig dagen, dat wil zeggen het wordt hun ingegeven. Hieruit blijkt dus dat het niet de oorspronkelijke opdracht van een dier is om zichzelf te ontplooien met studie, met wetenschap zichzelf te ontwikkelen, of door het tonen van zijn machteloosheid hulp te wensen en smeekbeden te verrichten. Misschien bestaat hun opdracht wel uit het verrichten van de taak waarvoor het dier geschapen is, een Godsdienstuitoefening in daden.

Maar wanneer een mens naar deze wereld komt moet hij alles nog leren en weet hij niets af van de gedragsregels in het leven. Hij kan in geen twintig jaar de wetten van het leven volledig leren. Hij moet zelfs tot aan het einde van zijn leven door blijven leren. Hij wordt als een zwak en zielig persoon naar deze wereld gestuurd en kan in één of twee jaar nog maar net op zijn benen blijven staan. In vijftien jaar kan hij nog maar net onderscheid maken tussen goed en slecht. Met de hulp van zijn menselijkheid kan hij maar net profiteren van het goede en met veel moeite zichzelf beschermen tegen het slechte. Dit bewijst dus dat het vanuit de oorsprong de opdracht van de mens is om met wetenschap zichzelf te ontwikkelen en met smeekbeden zich tot God te richten. Oftewel zich af te vragen: "Door wiens barmhartigheid word ik met zoveel wijsheid onderhouden? Met wiens vrijgevigheid word ik zo liefdevol opgevoed? Waarom word ik zo verwend, gevoed en onderhouden?" En zo naar de duizend dingen die buiten zijn bereik liggen en waarnaar hij erg behoeftig is, met de taal van zijn zwakheid en armoede te smeken en deze van Degene Die alle wensen kan vervullen te verlangen en aan Hem smeekbeden te verrichten. Dus met de vleugels van zijn zwakheid en ar-

moede naar de verheven plaats van de Godsdienst te vliegen.

Dit houdt dus in dat de mens naar deze wereld is gestuurd om zich met wetenschap en smeekbeden te ontwikkelen. Wat oorsprong en begrip van zaken betreft is het allemaal met wetenschap verbonden. En de bron, de oorsprong, het licht en de ziel van alle wetenschappen is het kennen van God, en het meest verheven hierin is het geloven in Hem.

En omdat de mens met zijn grenzeloze zwakheid aan talloze rampen wordt onderworpen en door eindeloze vijanden wordt aangevallen en een oneindige armoede, talloze behoeften en talloze wensen heeft, is het zijn natuurlijke en oorspronkelijke opdracht om eerst te geloven en daarna smeekgebeden te verrichten. Smeekbeden zijn de essentie van de Godsdienst.

Net zoals een kind door te huilen of te vragen erin slaagt om het snoepje te krijgen dat ze niet kan pakken, dat kind doet dus in daden of met woorden, met de taal van haar armoede een smeekbede, zo ook is de mens in de grote wereld van levende wezens een arm, verwend en zielig kind. Hij moet daarom aan de poort van de Barmhartige, de Erbarmer met de tranen van zijn zwakheid aankloppen of met zijn armoede en behoeftigheid smeekbeden verrichten, totdat zijn wil wordt verhoord of de dank voor zijn verlangen wordt voltooid. Want het is in strijd met het oorspronkelijk karakter van de mens om als een dom en ondeugend kind dat bang is voor een vlieg, te zeggen: "Ik leid met mijn eigen kracht deze vreemde dingen", die hij niet kan leiden en die duizend maal krachtiger zijn dan hemzelf. "Met mijn wil en kunnen laat ik ze naar mij luisteren." Op deze manier verloochent hij het Goddelijk geschenk en zorgt ervoor dat hij een flinke straf krijgt.

Het vijfde punt: voor het geloof zijn smeekbeden een noodzakelijkheid en ook de natuur van de mens verlangt ernaar. Zo ook bericht Allah hiervan in het vers

قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ [25:77]

met de uitleg: "Als jullie geen smeekbeden verrichten, wat is dan jullie betekenis." En hij beveelt de mens smeekbeden te verrichten met het vers

اُدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ [40:60]

Als je nu zegt: "Wij doen zo vaak een smeekgebed, maar het wordt niet geaccepteerd, terwijl dit vers voor iedereen geldt. Dit vers zegt dat elk smeekgebed beantwoord wordt."

Het antwoord: beantwoorden is iets anders, accepteren is ook iets anders. Elk smeekgebed wordt beantwoord, maar of het wordt geaccepteerd en of dan ook nog hetzelfde wordt gegeven wat jij wilde, is afhankelijk van de wijsheid van de Grote Rechtvaardige. Bijvoorbeeld: een ziek kind roept: "Oh dokter! Kijk naar mij." Waarop de dokter zegt: "Hier ben ik. Wat wil je?" Het kind antwoordt: "Geef mij dat medicijn." Nu zal de dokter hetzelfde medicijn geven als wat dat kind wilde of hij geeft iets anders wat veel beter voor de genezing is of hij geeft het kind helemaal niets omdat hij weet dat het voor deze ziekte veel te gevaarlijk is.

Zo ook is de Grote Rechtvaardige met Zijn Absolute wijsheid altijd en overal aanwezig en beantwoordt het smeekgebed van Zijn dienaar. Zijn aanwezigheid en Zijn antwoorden veranderen verschrikking en eenzaamheid in vriendschap. Hij geeft je met de wijsheid van Zijn heerschappij dat wat jij wenste of Hij geeft iets dat beter is of Hij geeft helemaal niets. Maar Hij geeft niet wat het begerige en lustige ego van de mens wil.

Het smeekgebed is tevens een Godsdienstuitoefening. Wat de Godsdienstuitoefening betreft geeft zij haar vruchten in het hiernamaals. Gebeurtenissen in deze wereld geven alleen maar de tijden aan voor dat soort smeekgebed en

Godsdienstuitoefening. Die gebeurtenissen zijn niet het doel van ons streven. Bijvoorbeeld het regengebed en smeekgebed zijn een Godsdienstuitoefening. Een strenge droogte is de tijd voor dit gebed. Het is dus niet zo dat dit smeekgebed en deze Godsdienstuitoefening verricht worden omdat het moet gaan regenen. Als het alleen maar met deze intentie wordt gedaan, is dit smeekgebed, deze godsdienstuitoefening, omdat het niet oprecht werd verricht, niet waard om geaccepteerd te worden. Net zoals de ondergang van de zon de tijd van het avondgebed aanduidt, en de zon- en maansverduistering de tijd van twee speciale gebeden aanduiden, dus omdat de schitterende nacht en de dag worden versluierd en dit een manier is om de grootheid van Allah te verkondigen, nodigt de Grote Rechtvaardige Zijn dienaren uit om op dat tijdstip dit soort Godsdienstuitoefening te verrichten. Dit gebed is dus niet om de maan en de zon (waarvan de astronomen vooraf al weten wanneer het voorbij is en hoe lang het gaat duren) van hun verduistering te laten ontsluieren. Zo ook is droogte de tijd van het regengebed. En soms zijn tegenslagen en gevaarlijke situaties de tijden van speciale gebeden. De mens begrijpt op dat moment zijn zwakheid en richt zich met zijn smeekbeden tot de Absoluut Almachtige om Zijn hulp te vragen. Wanneer de rampen ondanks vele smeekbeden niet ophouden, moet men niet zeggen: "Het smeekgebed is niet geaccepteerd." Men moet zeggen: "De tijd waarop het smeekgebed wordt geaccepteerd is nog niet aangebroken." Wanneer de grote Rechtvaardige met Zijn liefde en vrijgevigheid de tegenspoed laat ophouden is dat prachtig... Dan pas is de tijd van dat smeekgebed voorbij. Het smeekgebed is dus een geheim van de Godsdienstuitoefening.

Godsdienstuitoefeningen moeten alleen maar worden verricht om Gods welbehagen te verdienen. Door je zwakheid te tonen kun je met smeekbeden om Zijn hulp vragen. Je moet je niet met Zijn heerschappij bemoeien. Zijn maatregelen moet je aan Hem overlaten. Je moet op Zijn wijsheid

vertrouwen. Je moet Zijn barmhartigheid niet verloochenen. Ja, het is in werkelijkheid volgens de uitleg van de verzen zeker dat het hele bestaan met een eigen Godherdenking en een eigen Godsdienstuitoefening bezig is en zich op hun eigen manier neerwerpen. Het hele bestaan verricht dus smeekbeden aan de Heer. Dit doen ze met de tong van hun kenmerken. (Zoals de smeekbeden van alle planten, want zij vragen aan de Absolute Gever met de taal van hun kenmerken om een gedaante aan te kunnen nemen en om aan Zijn schone namen te worden onderworpen om zo zichzelf te kunnen tonen.) Of met de taal van hun behoeften. (Bijvoorbeeld de smeekbeden van de levende wezens omwille van hun noodzakelijke behoeften die buiten hun bereik liggen. Want elk wezen wil met de taal van die oorspronkelijke noodzakelijkheid als een soort levensonderhoud enkele dingen van de Absolute Schenker om zijn leven te kunnen voortzetten.) Ofwel met de taal van de machteloosheid. (Want elk wezen met een ziel, dat in het nauw is gedreven, verricht met volledige overgave smeekbeden en vraagt een verborgen beschermer om hulp... Misschien richt die zich wel naar de Barmhartige Heerser.) Deze drie soorten smeekbeden worden, als er geen belemmering aanwezig is, altijd geaccepteerd.

De vierde soort, de bekendste, is ons eigen smeekgebed. Hiervan zijn twee soorten: de ene is met daden en doen en de andere is met je hart en tong, bijvoorbeeld door gebruik te maken van de oorzaken verricht men een smeekgebed in daden. Het samenkomen van oorzaken gebeurt niet om daarmee iets te maken, maar met je daden neem je een welwillende houding aan waarmee je de oorzaken van de Grote Rechtvaardige wenst. Zelfs landbouw betekent figuurlijk kloppen op de deur van de barmhartige schatten. Dit soort in daden uitgedrukt smeekgebed is in de meeste gevallen acceptabel want het kijkt naar de namen en eigenschappen van de Absolute Schenker. De andere soort is dus met je tong en met je hart smeekbeden verrichten. Het wil-

len vervullen van de verlangens die wij met onze hand niet kunnen bereiken. De belangrijkste reden, het mooiste doel, de zoetste vrucht is dat **de persoon die dit smeekgebed verricht, begrijpt dat er iemand is die de gedachten van zijn hart hoort, alles kan doen en elke wens kan vervullen... Hij is het die zijn armoede met hulp en zijn zwakheid met erbarmen tegemoet komt.**

Begrijp dus zwak en arm mens! Het smeekgebed dat de sleutel van de barmhartige schatten en de onuitputtelijke bron van kracht is, moet je niet voorbij laten schieten. Grijp het goed vast en verhef je daarmee naar de verheven plaats voor de mensheid. Omvat net als een koning alle smeekbeden van het bestaan in jouw smeekgebed. Zeg net zoals een allesomvattende dienaar en een vertegenwoordiger

إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ [1:5]

en wordt een mooi voorbeeld voor het bestaan!

Het tweede hoofdstuk

Dit hoofdstuk bestaat uit vijf punten die over het geluk en het ongeluk van de mens gaan.

Omdat de mens voor de hoogste plaats van het bestaan is geschapen en omdat aan de mens een veel omvattende eigenschap is gegeven kan hij klimmen of vallen op de treden, plaatsen, graden en ravijnen die van het diepste der diepe tot aan de hoogst verhevene, van de hemel tot aan de aarde en van de atomen tot aan de zon reiken. **Hij is in een testgebied terecht gekomen, waar twee wegen voor hem zijn opengegaan. De ene leidt naar een eindeloze diepte de andere naar een grenzeloze verhevenheid.** Hij is naar deze wereld gestuurd als een krachtig wonder, het doel van de schepping en een vreemd kunstwerk. De geheimen van deze schrikwekkende stijging of val van de mens zullen wij in vijf punten uiteenzetten.

Het eerste punt: de mens is betrokken bij de meeste dingen in het bestaan en hij heeft ze ook nodig. Zijn behoeften zijn over de hele wereld verspreid en zijn wensen reiken tot aan het oneindige. Zoals hij een bloem wil, wil hij ook de grote lente. Zoals hij een tuin wenst, wenst hij ook het oneindige paradijs. Net zoals hij een vriend zou willen ontmoeten, wil hij de Verheven Schoonheid ook zien. Net zoals het nodig is de deur open te doen om iemand te bezoeken die in een andere plaats zit en van wie hij houdt, zo moet hij ook om 99 procent van zijn vrienden die naar de tussenwereld zijn verhuisd, te bezoeken en om zichzelf van eeuwige isolatie te redden, de hulp inroepen van een Absoluut Almachtige Die de deur van deze wereld dicht kan doen en de poort van het hiernamaals, die de grote Dag des Oordeels is, kan openen. Iemand Die deze wereld kan

opheffen en het hiernamaals ervoor in de plaats kan scheppen. In deze situatie kan alleen maar Diegene voor de mens waardig zijn aanbeden te worden Die alle teugels in handen heeft, alle schatten naast Zich heeft, bij alles tegelijkertijd aanwezig is, Zich op elke plaats bevindt, niet aan een plaats is gebonden, geen zwakke punten heeft, geen fouten maakt, en een Verheven Almachtige, een Verheven Barmhartige en een Alwijze in Zijn Volmaaktheid is Die geen gebreken heeft. Want alleen iemand met een eindeloze kracht en alles omvattende wijsheid kan aan de talloze behoeften van de mens gehoor geven. Dus alleen Hij is het waard aanbeden te worden.

Vandaar o mens! Wanneer jij Zijn dienaar wordt verdien je een verheven plaats boven de hele schepping. Wanneer jij je ver van de Godsdienstoefeningen houdt word je alleen maar een lage dienaar van de zwakke schepping. Wanneer jij alleen maar naar je ego luistert en op je eigen krachten vertrouwt, het smeekgebed niet verricht en je vertrouwen niet in Hem stelt en ook nog afdwaalt naar je hoogmoed en eigen idealen, zal je wat goedheid en schepping betreft lager vallen dan een bij en een mier en zwakker worden dan een spin en een vlieg. Met kwaad en vernietiging word je zwaarder dan een berg en gevaarlijker dan de pest.

Jazeker o mens! Jij hebt twee gezichten. Het ene gezicht toont schepping, bestaan, goedheid, aanvaardbaarheid en daden. Het andere gezicht toont vernietiging, niet bestaan, kwaad, afwending en luiheid. Wat het eerste gezicht betreft val je lager dan een mus of een bij en ben je zwakker dan een vlieg of een spin. Met je tweede gezicht rijk je nog verder dan de aarde, de bergen en de lucht. Jij draagt een last waar zij zich van verwijderd hielden en waarbij zij hun zwakheid toonden. Jij overlapt een veel breder en veel groter gebied dan zij. Want wanneer jij iets goeds doet, iets goeds maakt, kun jij dat alleen maar doen tot voor zover je er de gelegenheid voor krijgt en tot voor zover je met je hand kunt reiken en genoeg krachten hebt, maar op het

moment dat jij iets slechts doet en iets kapot maakt, zal jouw slechtheid en jouw vernietiging zich verspreiden.

Bijvoorbeeld: ongeloof is slecht, een vernietiging en het ontbreken van acceptatie, maar met die ene slechte daad beledig je het hele bestaan en alle namen van Allah en breng je de hele mensheid tot schande. Want de mensen die als een dergelijk verheven schepsel zijn geschapen, hebben zeker ook een belangrijke opdracht te vervullen. Zij zijn de brief van de Heer en de spiegel van de Heilige. Zij zijn de ambtenaren van Allah. Ongeloof verwerpt hen van deze positie en maakt van hen een nutteloos stuk speelgoed dat overgelaten is aan toeval. Het maakt hen niet meer dan een stervend ding dat door de scheiding en ondergang snel zal worden vernietigd en veranderd. Het maakt hen waardeloos en nutteloos. Tevens schenden ze met hun ongeloof de schoonheid, stralen en kunsten van de schone namen van Allah die in de hele wereld en in de spiegels van het bestaan te zien zijn. Hierdoor doen ze afstand van hun menselijkheid die een gedicht vol wijsheid is. Tevens draaien ze zo hun rug naar alle gezichten van de heilige, schone namen van Allah. Dit terwijl de mens te vergelijken is met een zaadje dat alles heeft om uit te groeien tot een mooie boom. En hij een rijk wonder van de kracht van God is die door het aanvaarden van het grote toevertrouwen de aarde, de hemel en de bergen overtreft en zo boven de engelen een plaats verdiend. Ze gooien door dit ongeluk de taak van oppasser op deze wereld in een ravijn waardoor ze nog lager, zwakker, hulpelozer en armer worden dan een beest dat geboren wordt en weer sterft. De mens verlaagt zich zo tot een betekenisloos, verward, snel kapotgaand, simpel schrijfbord.

Tot slot: ons slechte ego kan wat kwaad en vernietiging betreft eindeloze vernielingen aanrichten, maar voor goedheid en schepping heeft het maar weinig of beperkte krachten. Jazeker, het ego kan in één dag een huis vernietigen, maar in geen honderd dagen opbouwen. Maar wanneer hij

van zijn ego afziet, het goede en het bestaan van God aanvaard, Die de beste Leider is, van kwaad, vernietiging en van het vertrouwen in zijn ego afziet, vergeving vraagt en een echte dienaar wordt, dan valt hij onder het geheim van het vers

يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ [25:70]

Zijn bekwaamheid tot oneindig kwaad verandert dan in een bekwaamheid tot oneindige rechtschapenheid. Hij maakt zich waardig voor de verheven plaats en verhoogt zichzelf naar die plaats.

Zodoende o dwaas mens! Kijk naar de goedhartigheid en vrijgevigheid van Allah! Terwijl Hij het recht heeft om één enkele slechte daad als duizend slechte daden te tellen en goede daden als één of helemaal niet te tellen, noteert Hij een slechte daad als één en een goede daad als tien, soms zeventig, soms zevenhonderd of soms zelfs zevenduizend keer een goede daad. Begrijp vanuit dit standpunt dat wanneer je die verschrikkelijke hel binnengaat, dit een terechte straf voor je daden is. Maar wanneer je het paradijs binnen gaat, dit vanwege Zijn goedheid gebeurt.

Het tweede punt: er zijn twee personages in de mens. Ten eerste het ego dat al zijn aandacht op dit aardse leven richt. Ten tweede zijn hart die op het eeuwige leven is gericht.

Wat het eerste personage betreft is de mens erg zielig. Zijn rijkdom is alleen maar een heel klein ding dat zijn eigen wil voorstelt en aan kracht bezit hij een klein vermogen om iets te doen en op deze wereld is hij een vlam die snel dooft, in zijn leven is hij een klein moment dat snel voorbij gaat en in het bestaan een klein lichaam dat snel vergaat. Samen met deze situatie is hij ook een zwakke, behoeftige enkeling van de talloze verschillende volkeren die over de wereld zijn verspreid.

Wat zijn tweede personage betreft en vooral de kant van zijn behoefte en zwakte die met Godsdienstoefeningen te maken hebben, heeft hij een grote rijkdom. In dit opzicht neemt hij een belangrijke plaats in. Want de Schepper in wijsheid heeft in het spirituele van de mens een eindeloze grote behoefte en een grenzeloze grote armoede geplaatst. Dit heeft Hij gedaan met de bedoeling dat de mens een grote spiegel kan zijn die alle eindeloze eigenschappen van de Almachtige Barmhartige met Zijn eindeloze krachten en de Vrijgevige Rijke met Zijn eindeloze schatten in zich kunnen bevatten.

Jazeker, de mens lijkt op een zaadje. Elk zaadje heeft een kracht en belangrijke, spirituele mogelijkheden en van het Lot een nauwkeurig en waardevol programma gekregen. De bedoeling hiervan is dat het uit de grond vanonder die beklemmende wereld komt, de wijde hemelse wereld binnen treedt en met de tong van zijn kunnen de Schepper vraagt om een boom te worden om zo een perfectie te bereiken die bij het zaadje past. Wanneer dit zaadje de spirituele mogelijkheden die hem gegeven zijn gebruikt om gevaarlijke stoffen aan te trekken, zal het in die beklemmende plaats na korte tijd wegrotten. Als dit zaadje zijn spirituele werktuigen volgens het commando van het scheppingsvers

فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى [6:95]

gebruikt en goed benut, zal het uit dat beklemmende wereldje oprijzen en zal het een vruchtdragende grote boom worden en zal zijn kleine omvang en spirituele ziel een grote omvattende vorm aannemen.

Zo ook heeft de mens belangrijke werktuigen van de Kracht en belangrijke programma's van zijn lot in bewaring gekregen. Wanneer de mens op deze beklemmende wereld op de grond van het aardse leven zijn spirituele mogelijkheden voor de lusten van zijn ego gebruikt, zal hij als een rottend zaadje omwille van een beetje lusten in dit korte le-

ven, in een beklemmende plaats en in een benauwde toestand vergaan, verspreiden, de spirituele verantwoordelijkheid op de schouders van zijn ongelukkige ziel leggen en deze wereld verlaten.
Wanneer dit begaafde zaadje met het water van de Islam, het licht van het geloof en in de grond van Godsdienstoefeningen wordt gevoed, een voorbeeld neemt aan de geboden van de Qur'an en zijn spirituele mogelijkheden voor de oorspronkelijke doeleinden gebruikt, zal het een gedaante aannemen dat alles heeft voor een eeuwige boom en een eeuwige werkelijkheid. Het zal een mooie voorziening, een verlichte en gezegende vrucht van deze wereldboom worden en het zal zich in deze wereld en in de tussenwereld vertakken en de oorzaak zijn voor perfecties en gunsten in het hiernamaals en in het paradijs.

Jazeker, echte vooruitgang bereikt de mens door het gezicht van zijn hart, de verborgen gedachten in zijn hart, ziel en verstand, zelfs zijn gedachten en andere zintuigen op het eeuwige leven te richten en ieder zintuig met een eigen, bij deze zintuig passende Godsdienstoefening bezig te laten zijn. Want wat de misleiden denken dat vooruitgang is, alles doen wat in dit aardse leven mogelijk is en alle soorten plezier en genot, zelfs het laagste dat er is, te willen ervaren en zijn hart, verstand en al zijn eigenschappen te onderwerpen aan zijn ego dat alles wil wat slecht is, is geen vooruitgang maar een verval.

Deze werkelijkheid heb ik in mijn gedachten waargenomen. Het voorbeeld is als volgt.

Ik ging een grote stad binnen, keek om mij heen en zag dat er in die stad grote paleizen stonden. Ik keek door de poorten van sommige paleizen, Ze trokken mijn aandacht alsof ze mooie, verlichte theaters waren. Het was aantrekkelijk omdat iedereen zich daarbinnen vermaakten. Ik werd nieuwsgierig en lette goed op. Ik zag dat de Heer van het paleis naar de poort was gekomen en met de hond speelde

en zo een speelkameraad voor de hond werd. De dames praatten opgewonden met vreemde knapen. Volwassen dochters hielpen de kinderen bij hun spel en de portier deed zich voor alsof hij een commandant was. Op dat moment begreep ik dat er in het paleis helemaal niemand aanwezig was. Alle hoffelijke verplichtingen werden nagelaten. Door zich zo voor de poort te gedragen was hun moraal vervallen.

Hierna ging ik verder en kwam bij een ander groot paleis. Ik zag voor de deur een trouwe hond liggen. Een grove, stevige, roerloze portier hield de wacht. Er hing een serieuze sfeer. Ik vroeg mij af hoe het kwam dat dit paleis zo was en dat andere paleis niet. Ik ging naar binnen en zag dat het er binnen goed uitzag. Het paleis had verschillende verdiepingen en de bewoners van het paleis waren allemaal met hun eigen plichten bezig. De personen op de eerste verdieping van het paleis waren bezig met het onderhoud en het beheer van het paleis. Op de verdieping erboven kregen de meisjes en kinderen les. Nog een verdieping hoger waren vrouwen bezig met mooie kunstwerken en borduurwerken. Op de bovenste verdieping was de heer met de koning in gesprek. Hij zorgde voor de rust van zijn volk en was voor zijn eigen welzijn en vooruitgang bezig met speciale en verheven opdrachten. Omdat ze mij niet konden zien zeiden ze niet dat het verboden was en kon ik vrij rondkijken. Hierna verliet ik het paleis en zag dat er in de hele stad dezelfde soort paleizen stonden. Ik vroeg me af waarom dit zo was en kreeg als antwoord: "De paleizen waar voor de poort een vrolijke sfeer hangt zijn van de vooraanstaande ongelovigen en van hen die misleid zijn. De andere paleizen zijn van de oprechte vooraanstaande moslims." Hierna kwam ik op een hoek een paleis tegen waarop ik de naam "SAID" zag. Ik werd nieuwsgierig en lette beter op. Toen leek het net alsof ik mijn gedaante zag. Ik schreeuwde van verbazing en kwam weer tot mezelf. Ik zal deze denkbeeldige gebeurtenis uitleggen. Moge Allah deze zegenen.

De stad is het sociale leven en de beschaving van de mens. Elk paleis stelt een mens voor. De bewoners van het paleis zijn de zintuigen zoals de ogen, de oren, het hart, de verborgen geheimen in het hart, het verstand, de ziel, het leven, de wil, de drang tot voldoening en de drift. Alle zintuigen van de mens hebben verschillende, opgelegde Godsdienstoefeningen. Elk zintuig heeft zijn eigen plezier en leed. Zijn ego en zijn wil, de drang tot genot en zijn drift zijn als de hond en de portier. Om nu die verheven zintuigen te onderwerpen aan het ego en de lusten waardoor de eigenlijke opdrachten van deze zintuigen wordt vergeten, is zeker een verval en geen vooruitgang. Andere punten kun je er zelf uit opmaken.

Het derde punt: de mens is wat zijn daden, zijn kunnen en zijn werken betreft een krachteloos beest en een arm schepsel. Het gebied dat hij op dit punt bestrijkt en zijn vermogen zijn zo beperkt dat hij met een uitgestrekte arm deze kan vastpakken. Zelfs de tamme dieren waarvan de verantwoordelijkheid bij de mens rust, hebben de zwakte, de armoede en de luiheid van de mens overgenomen. Wanneer je de tamme dieren vergelijkt met hun wilde soortgenoten zal je een groot verschil zien. (zoals tamme geiten en ossen en wilde geiten en ossen) Maar de mens is wat verdriet, acceptatie, smeekbeden en vragen betreft een eervolle reiziger in de herberg van deze wereld. Hij is de gast van een Vrijgevige waardoor eindeloze, barmhartige schatten voor hem zijn opengegaan. Talloze unieke schepselen en dienaren zijn voor hem tewerk gesteld. En er is voor de reis, het uitzicht en het voordeel van de bezoeker een grote plaats geopend en geschapen. Vanuit het centrum naar de uiterste punt gezien is het zo groot en breed als het oog kan zien of waar je met je gedachten kunt reiken.

Dus wanneer een mens vertrouwt op zijn ego, dit wereldse leven als het doel voorstelt, met zijn zorgen voor levensonderhoud werkt voor zijn eigen voorbijgaand genot, zal hij in een heel smal gebied verdringen en verdwalen. Alle appa-

raten, zintuigen en gereedschappen die hem zijn gegeven, zullen over hem klagen en bij de dag van de opstanding aanklager worden en tegen hem getuigen. Wanneer hij beseft dat hij een bezoeker is en de schatten van zijn leven gebruikt op een manier die door het Vrijgevige Wezen toegestaan is, zal hij op grote schaal goed werk verrichten voor het eeuwige leven en zal daar rustig ademen en uitrusten. Daarna kan hij naar de hoogste verhevenheid gaan.

Tevens zullen alle eigenschappen en zintuigen die aan de mens zijn gegeven tevreden zijn over hem en op de Dag des Oordelen voor hem getuigen. Voorzeker zijn deze eigenaardige zintuigen niet aan de mens gegeven voor deze wereld, maar voor een erg belangrijk, eeuwig leven. Want wanneer wij de mensen met de dieren vergelijken zien wij dat de mensen erg rijke eigenschappen en zintuigen hebben. Hiermee overtreft hij honderdmaal een dier. Maar wat zijn vermaak in deze wereld en zijn leefpatroon betreft, valt hij honderd keer lager dan een dier. Dit komt omdat in al het vermaak sporen van verdriet aanwezig zijn. De smart van het verleden, de angst voor de toekomst en het leed door het verloren gaan van elk vermaak bederft zijn plezier en laat in elk plezier een spoor achter. Maar dit is niet het geval bij de dieren. Zij beleven een smarteloos genot en plezier. Zij trekken zich niets aan van het leed uit het verleden en zij laten zich niet afschrikken door de toekomst. Zij leven in vrede, slapen in vrede en bedanken hun Schepper voor alles.

Dit houdt dus in dat wanneer de mens zich met al zijn krachten op deze wereld richt hij desondanks honderd maal lager valt dan een mus. Al is de mens honderd maal rijker dan dat dier en ook al is hij voor de meest verheven plaats in het bestaan geschapen. Deze werkelijkheid heb ik op een andere plaats met een voorbeeld duidelijk gemaakt, maar het komt nu ook ter sprake dus zal ik het voorbeeld nog een keer aanhalen. Het is als volgt:

Een Heer geeft zijn dienaar tien goudstukken en beveelt

hem om van speciale stof een kostuum te laten maken. Aan zijn andere dienaar geeft hij duizend goudstukken en schrijft op een papiertje bepaalde dingen waarna hij het papiertje in zijn zak stopt en hem naar de markt stuurt. Zijn eerste dienaar koopt van die tien goudstukken een kostuum dat van prachtige stof gemaakt is. Maar zijn tweede dienaar beging een stommiteit. Hij keek naar de eerste dienaar en zonder verder aandacht te schenken aan het briefje dat in zijn zak was gestopt gaf hij duizend goudstukken uit voor een kostuum. De oneerlijke verkoper gaf een kostuum van de slechtste stof. Daarna ging deze dienaar naar zijn Heer, kreeg daar een flinke berisping en moest een zware straf uitzitten.

Kijk! Iedereen die een beetje verstand heeft begrijpt dat die duizend goudstukken die aan die tweede dienaar werden gegeven niet bedoeld waren om een kostuum te kopen. Zij waren bedoeld om er belangrijke handel mee te verrichten.

Zo moeten we onze spirituele zintuigen en menselijke eigenschappen ook zien. In vergelijking met een dier zijn we honderd maal rijker. Wat stelt bijvoorbeeld het zintuig van een dier voor dat maar op één of twee gebieden de mens overtreft in vergelijking met eigenschappen en zintuigen zoals het menselijke oog dat alle stadia van de schoonheid kan onderscheiden en de tong die van alle verschillende gerechten de speciale en eigen, kenmerkende smaak kan onderscheiden en het menselijke verstand dat de fijnste punten van de werkelijkheid kan bevatten en het menselijke hart dat behoefte heeft aan alle vormen van perfectie? Er is alleen maar één verschil: een dier is in een voor haar noodzakelijke handeling (alleen maar één speciaal zintuig dat zij hard nodig hebben) verder ontwikkeld dan de mens. Maar die ontwikkeling heeft alleen op dat dier betrekking.

Het geheim waarom een mens zo rijk is aan zintuigen ligt in zijn verstand. Door zijn hersenen en zijn verstand hebben de eigenschappen en zintuigen zich veel meer kunnen ont-

wikkelen. En door de vele verscheidene behoeften van de mens hebben zich verschillende gevoelens ontwikkeld en zijn hun eigenschappen zich gaan opsplitsen. En door de oorspronkelijke betrokkenheid met alles zijn er voor vele doelen verschillende verlangens opgeroepen en doordat de mens veel natuurlijke taken heeft, hebben zijn organen en zintuigen zich veel beter weten te ontwikkelen. Hij is oorspronkelijk geschapen met het vermogen om alle soorten Godsdienstoefeningen te verrichten en hij heeft een vermogen gekregen dat de zaadjes van alle soorten perfecties bevat. Nu kun je wel begrijpen dat zoveel rijkdom aan eigenschappen en een dergelijk groot kapitaal zeker niet is gegeven voor studie in dit gebrekkige, voorbijgaande, aardse leven. Het is gegeven om de oorspronkelijke opdracht van de mens te vervullen en tegemoet te komen aan de opdrachten die betrekking hebben op talloze doelstellingen en om in de vorm van zijn Godsdienst zijn behoefte, zwakte en fouten te verkondigen en om met zijn omvattend gezichtsvermogen de lofprijzingen van het bestaan te zien en deze te betuigen en om in de Goddelijke giften de tegemoetkoming van de Barmhartige te zien en dank uit te drukken en om de wonderbaarlijke kracht van de Heer, die in Zijn schepping tot uiting komt, te aanschouwen en met verbaasde blik hierover na te denken.

O aanbidder van deze wereld en het wereldse leven. O dwaas mens dat niets van het geheim van de meest verheven plaats af weet! De werkelijkheid van dit wereldse leven heeft de oude Said in een denkbeeldige gedachte waargenomen. Luister naar het voorbeeld dat hem in de nieuwe Said deed veranderen.

Ik zag mezelf als een reiziger op een lange reis. Oftewel ik werd ergens naartoe gestuurd. Mijn koning gaf me telkens een deel van de zestig goudstukken die Hij voor mij had gereserveerd. Ik gebruikte dit geld en kwam bij een erg gezellige herberg aan. Hier besteedde ik in één nacht tien goudstukken voor gokken, genot, plezier en andere verge-

lijkbare zaken. De volgende morgen, vroeg in de ochtend, had ik helemaal geen geld meer over. Ik kon geen zaken meer doen en had niets kunnen kopen voor op mijn eindbestemming. Het enige dat ik van dat geld over had was de ellende, de zonde, het verdriet, de pijn en de wonden die het genot teweeg hadden gebracht. Opeens, toen ik in die verdrietige toestand zat, verscheen er een persoon voor mij. Hij zei tegen mij: "Je hebt je hele vermogen verspild en een goed pak slaag verdiend. Je gaat nu met lege handen naar je bestemming toe, maar als jij je verstand gebruikt, is de deur van vergiffenis open. Leg de helft opzij van de vijftien goudstukken die jou nog gegeven zullen worden. Dat wil zeggen dat je bepaalde zaken moet kopen die je op de plaats van bestemming nodig zult hebben." Ik luisterde naar mijn ego en zag dat het niet tevreden was. Hierop zei deze persoon: "Eén derde deel." Hier wilde mijn ego ook niets van weten. Daarna zei hij: "Eén vierde deel." Maar ik zag dat mijn ego de gewoontes waaraan het verslaafd was geraakt niet op wilde geven. De persoon draaide zich kwaad om en ging weg.

Opeens kwam ik in een andere situatie terecht. Ik bevond me in een trein die met een zodanige snelheid in een tunnel naar beneden ging dat het leek alsof hij viel. Ik raakte in paniek, maar kon nergens naar toe vluchten. Het was ook vreemd dat er aan beide zijden van de trein verleidelijke bloemen en lekkere vruchten te zien waren. Als een dom, onwetend persoon keek ik naar deze bloemen en vruchten en strekte mijn hand naar ze uit. Ik wilde proberen om de bloemen te plukken en de vruchten te pakken. Maar deze zaten vol met doorns. Hierdoor schramden ze bij het aanraken mijn hand en begon mijn hand te bloeden. Door de snelheid van de trein sneden de doorns mijn hand open en kwam het mij duur te staan. Opeens verscheen de conducteur van de trein en zei: "Geef mij vijf cent en ik zal je net zoveel van die bloemen en vruchten geven als je wilt. Geef je dat niet dan zal je in plaats van die vijf cent samen met

de schrammen aan je hand voor honderd euro verlies lijden. Tevens is je daad strafbaar. Zonder toestemming mochten ze niet geplukt worden." In deze beklemmende situatie stak ik mijn hoofd uit het raam om te kijken wanneer deze tunnel op zou houden. In plaats van een uitgang zag ik overal gaten in de muur. Mensen uit deze lange trein werden in die gaten gegooid. Toen zag ik een gat precies voor mij komen. Er was aan beide zijden een grafsteen geplaatst. Nieuwsgierig keek ik nog beter. Ik zag dat er met grote letters mijn naam "SAID" op de grafsteen stond geschreven. Met verbazing en verdriet riep ik: "Nee!" Toen hoorde ik opeens de stem van de persoon die mij in de herberg advies gaf. Hij zei:

- "Ben je weer bij verstande gekomen?"

- Ik antwoordde: "Ja, maar ik heb geen kracht meer over. Er zit niets anders op."

- Hierna zei hij: "Vraag om vergiffenis en stel je vertrouwen in Hem."

- Ik zei: "Dat zal ik doen!"

en hierna verdween alles... De oude Said verdween en in mij werd een nieuwe Said geboren.

Zo, dit is de gebeurtenis die ik met mijn gedachten heb waargenomen. Moge Allah die zegenen. Ik zal een paar punten verklaren. De andere punten moeten jullie zelf maar invullen.

Deze reis is een reis die begint bij de zielenwereld en via de baarmoeder, de jeugd, de ouderdom, het graf, de tussenwereld en de opstanding uiteindelijk verder gaat over de brug naar de eeuwigheid. De zestig goudstukken stellen de zestig jaar van het leven voor. Op het moment van deze gebeurtenis schat ik mijzelf op vijfenveertig jaar. Ik heb geen schriftelijk bewijs, maar van de vijftien jaren die nog over waren wilde een oprechte, leidinggevende student van de alwijze Qur'an dat ik de helft voor het hiernamaals zou besteden. De herberg was voor mij Istanboel. De trein stelt

de tijd voor. Elke wagon stelt een jaar voor. De tunnel staat voor dit wereldse leven. De vruchten en bloemen met doorns staan voor het verboden genot en de verboden liefdesspelen. Wanneer je iemand ontmoet breekt bij de gedachte dat je ook weer uit elkaar zult gaan, je hart van verdriet. En bij het scheiden scheurt je hart. Zo geeft het jou zelfs nog een straf. De conducteur zei: "Geef mij vijf cent en ik geef jou net zoveel vruchten als je zelf wilt." De uitleg hiervan is als volgt. Het genot en het plezier dat de mens met zijn toegestane daden beleeft is genoeg voor hem. Het laat geen reden over om met het verbodene bezig te zijn. De overige betekenissen kun je zelf verklaren.

Het vierde punt: de mens lijkt in dit bestaan op een erg verwend kind dat steeds aandacht vraagt. In zijn behoeftigheid schuilt een grote kracht en in zijn zwakheid een grote macht. Want het is vanwege de kracht van zijn behoeftigheid en de macht van zijn zwakheid dat het hele bestaan in dienst van de mens staat. Als de mens zijn behoeftigheid begrijpt en met woorden, daden en gedrag smeekbeden verricht, zijn zwakheid begrijpt en om hulp roept dan zal hij in dank voor zijn gehoorzaamheid succesvol zijn en zal hij zijn doel erg gemakkelijk bereiken. Wanneer hij dit op eigen kracht probeert, zal hij niet eens slagen in één tiende deel. Soms gebeurt het wel eens dat een wens die hij door smeekbeden in de vorm van daden heeft verricht, vervuld wordt en deze helemaal verkeerd toeschrijft aan zijn eigen kracht. De kracht die een kuikentje door zijn behoeftigheid heeft zorgt ervoor dat zijn moeder een leeuw aanvalt. Een pasgeboren leeuwenjong stelt de wilde en hongerige moederleeuw in dienst van zichzelf en laat haar honger lijden terwijl het zichzelf vol eet. Dit toont de kracht die in behoeftigheid schuilgaat en tevens is het een verschijning van barmhartigheid die het bekijken waard is.

Een verwend kind slaagt met de kracht die verborgen ligt in behoeftigheid erin om met zijn gehuil of zijn wil of met zijn droevige uitstraling zijn zin te krijgen en de volwassenen

te laten doen wat hij wil. Zou het kind met duizend maal zijn eigen krachten proberen dit te bereiken dan slaagt het nog niet in één duizendste deel.

Dit betekent dus dat zwakheid en machteloosheid, liefde en bescherming in zijn voordeel is. Hierdoor kan hij met zijn kleine vingertje helden laten doen wat hij wil. Als nu een dergelijk kind door deze liefde en bescherming te verloochenen zich schuldig maakt en met dom egoïsme zegt: "Ik krijg dit op eigen kracht voor elkaar", dan zal het zeker een klap krijgen. Zo zal het ook gebeuren met de mens. Wanneer hij de Goddelijke giften loochent door de barmhartigheid van de Schepper te ontkennen en Zijn wijsheid te kleineren zal hij net zoals Karun die zei[25]:

إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ [28:78]

"Ik heb dit met mijn eigen wijsheid en met mijn eigen kracht verdiend" een straf in het hiernamaals verdienen. Dit wil dus zeggen dat het rijk van de mens, de ontwikkeling van de mens en de perfecties van de maatschappij niet zijn ontstaan door aantrekking, overwinning en gevechten. Het is hem vanwege zijn machteloosheid en zijn armoede ter ondersteuning gegeven. Het is hem vanwege zijn zwakheid geschonken, vanwege zijn onwetendheid is het hem ingegeven, vanwege zijn behoefte is het hem aangereikt. De oorzaak voor het rijk van de mens is niet de kracht en de macht van zijn kennis, maar het is de liefde en erbarmen van de Heer en de barmhartigheid en wijsheid van God die ervoor zorgen dat de dingen naar zijn hand worden gezet. Jazeker, de mens die het moet afzien tegen kleine, gevaarlijke beest-

---

[25]Karun was een rijke man die in de tijd van de profeet Mozes (vrede zij met hem) leefde. Door zijn vele rijkdom werd hij erg egoïstisch. Toen hij niet luisterde naar de Goddelijke verplichting om armenbelasting te betalen zakte hij na een smeekgebed van Mozes (v.z.m.h.) met zijn hele vermogen in de grond.

jes zoals een schorpioen die niets ziet of een slang die geen voeten heeft, en daarnaast door een kleine rups in zijde wordt gekleed en van een giftig beestje honing te eten krijgt, verkrijgt dit niet door zijn kracht. Het is veeleer de Heer Die ze allemaal laat gehoorzamen. Ze zijn een geschenk van de Barmhartige en de vruchten voor de zwakheid van de mens.

O mens! De werkelijkheid is nu eenmaal zo. Stop met je egoïsme en je hoogmoed. Verkondig in de aanwezigheid van de Goddelijke heerschappij met de tong van hulpkreten, zwakheid, berouw, behoeftigheid en met de taal van smeekbeden je armoede en behoeftigheid en laat zien dat je een dienaar bent. Verrijs met het vers

حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ [3:173]

Zeg niet: "Ik ben niets. Wat maakt mij nou zo belangrijk dat de Absolute Wijze met opzet dit bestaan aan mijn voeten legt en van mij een omvattende dankbaarheid verwacht?" Want je bent in werkelijkheid wat je lichaam en geest betreft helemaal niets, maar wat je opdracht en rang betreft ben je een oplettende toeschouwer van Zijn overweldigend bestaan, een welsprekende, pratende boodschap van Zijn wijze schepping, een aandachtige, begrijpende lezer van dit wereldse boek en een verbaasde toeschouwer van de schepping die tevens met Godherdenking bezig kan zijn en een eervolle leider van de schepselen die Godsdienstoefeningen verrichten.

Jazeker o mens! Jij bent wat je wereldse lichaam en je dierlijk ego betreft, een kleine verzameling, een waardeloos element, een arm schepsel en een zwak beest dat op alle golven van deze stormende zee die dit bestaan voorstelt, schuddend wordt voortgedreven. Maar door je met de educatie van de Islam te vervolmaken, die het licht van de liefde van Allah omvat en met het licht van het geloof is verlicht, en je Godsdienstoefeningen te verrichten, ben je een sultan. Je bent een deel van het geheel. Ondanks dat je zo klein

bent bevat je een wereld. Wat je positie in het bestaan betreft ben je heel groot. Je hebt een brede blik zodat je kunt zeggen: "Mijn barmhartige Heer heeft voor mij deze wereld tot een huis gemaakt. De maan en de zon heeft Hij voor mijn huis tot een lamp gemaakt. De lente is een rozenkrans, de zomer een tafel met geschenken, de dieren zijn mijn dienaren en de planten versierende benodigdheden van mijn huis."

Tot slot: als jij naar je ego en naar de duivel luistert val je in het diepste der diepten. Als je naar de Qur'an en de werkelijkheid luistert stijg je op tot aan de hoogste plaats in de hemel en word je een goede toeschouwer van dit bestaan.

Het vijfde punt: de mens is als gast en ambtenaar naar deze wereld gestuurd en heeft waardevolle eigenschappen gekregen. En afhankelijk van zijn eigenschappen heeft hij belangrijke opdrachten opgelegd gekregen. En om hem te laten werken voor die doeleinden, die opdrachten, wil Allah hem overtuigen en maakt hem bang met sancties. De opdracht van de mens en de achtergronden van de Godsdienstoefeningen zullen we hier, zoals we dat op andere plaatsen hebben verklaard, kort toelichten zodat het geheim van de meest verheven plaats wordt begrepen.

Nadat de mens op deze wereld komt heeft hij "twee manieren" van Godsdienstuitoefening. De eerste manier is Godsdienstoefeningen verrichten op een stille, innerlijke manier, door na te denken. De tweede manier is een Godsdienstoefening in de vorm van een dialoog, een smeekgebed.

De eerste manier houdt in dat je het koninkrijk van de Heer, dat in het bestaan te zien is, gehoorzamend bevestigt en zijn perfecties en schoonheden met verbazing aanschouwt. Je laat de unieke kunstwerken die bestaan uit de werken van de heilige schone namen van Allah aan elkaars lerende blikken zien om zo getuige en verkondiger te zijn.

Hierna weeg je met de weegschaal van het verstand de

diamanten van de schone namen van de Heer, die elk een verborgen, geestelijke schat zijn om zo hun waarde prijzend uit te drukken.

Daarna bestudeer je de pagina's over de wereld en de lucht uit de boeken van het bestaan die van een krachtige pen afkomstig zijn, waarna je er verbaasd over na denkt.

Na de schoonheden en mooie kunstwerken in dit bestaan bewondert te hebben zie je de kennis van hun beste Kunstenaar in Zijn schoonheid en verlang je naar deze Kunstenaar. Je verlangt ernaar om in Zijn aanwezigheid te mogen komen om zo aan de genade van deze Kunstenaar in Zijn volkomenheid te worden onderworpen.

De tweede manier is nabijheid en dialoog. Hierbij gaat de aandacht van het kunstwerk over naar de Kunstenaar en ziet men dat een Kunstenaar in Zijn Verhevenheid met de wonderen van Zijn kunstwerken Zichzelf wil voorstellen en kennis wil geven van Zijn bestaan. De mens komt de Heer tegemoet met geloof en kennis.

De mens merkt dat een barmhartige Heer met Zijn mooie vruchten van barmhartigheid de mens van Zichzelf wil laten houden. Laat de Heer dan ook van jou houden door alleen Hem lief te hebben en persoonlijke Godsdienstoefeningen te verrichten.

Verder zul je opmerken dat een Vrijgevige Voeder jou met de lekkerste materiële en geestelijke geschenken voedt. Kom Hem dan ook tegemoet door met je daden, houding, woorden en als het mogelijk is, met al je zintuigen en ledematen dankbaar te zijn en Hem lof te prijzen.

Daarna zul je zien dat een Verheven Schoonheid Zijn verhevenheid, volmaaktheid, macht en schoonheid in de spiegels van het bestaan toont en zo de aandacht trekt. Kom dit dan ook tegemoet door: "Allah is de grootste, Allah is geprezen" te zeggen en je in bescheidenheid, verbazing en met liefde neer te werpen.

Daarna zul je zien dat een Absoluut Vermogende met ab-

solute vrijgevigheid Zijn eindeloze rijkdommen en schatten toont. Kom dit dan ook tegemoet door er prijzend en met volledige nederigheid naar te vragen en het te wensen.

Hierna zul je zien dat de Beste Schepper in Zijn verhevenheid het aardoppervlak als een tentoonstelling heeft ingericht. Hij doet daar alle unieke kunstwerken tentoonstellen. Je moet Hem dan ook prijzen door spreuken te zeggen als: "Zoals God het wil." Hem eren met: "Gezegend zij God." En hem bewonderen door: "Alle lof aan God." te zeggen. En hem lief te hebben met de uitspraak: "God is de grootste."

Daarna zul je bemerken dat de Enige Enkeling in dit paleis van het bestaan Zijn eenheid op alle schepselen laat weerspiegelen met stempels die niet na te maken zijn, zegels die alleen van Hem zijn, verzegelingen die speciaal voor Hem bestemd zijn en berichten die alleen van Hem afkomstig kunnen zijn. Zo heeft hij op alle plaatsen in de wereld Zijn vlag van éénheid gehesen en Zijn heerschappij verkondigd. Je moet dit dan ook tegemoet treden met bevestigingen, overtuigingen, acceptatie van Zijn éénheid, geloof, erkenning en Godsdienstoefeningen.

Met zulke Godsdienstoefeningen en door er zo over na te denken wordt men een echt mens. Zo laat je zien dat je voor de meest verheven plaats bent geschapen. Met de kracht van jou overtuiging laat je zien dat je op deze wereld een opzichter met zelfvertrouwen bent die het waardig is toevertrouwd te worden.

O onvoorzichtig mens die voor de meest verheven plaats is geschapen en met zijn eigen slechte wil zichzelf verlaagt tot het laagste stadium van het bestaan. Luister naar mij! Tijdens de onwetendheid die ontstond door de verdoving van mijn jeugd vond ik de wereld mooi en aantrekkelijk. Maar op de ochtend van mijn ouderdom toen de verdoving van mijn jeugd was afgelopen en ik weer bij verstande kwam, merkte ik dat het gezicht dat op deze wereld is ge-

richt en waarvan ik dacht dat het erg mooi was er heel lelijk uitzag en het gezicht dat zich op het hiernamaals richt erg mooi en aantrekkelijk was. Kijk maar naar de pagina's waar de twee werkelijkheden van de tweede trede van het zeventiende woord zijn geschreven en je zult opmerken dat:

Het eerste bord de werkelijkheid beschrijft van de onwetenden zoals ik dat vroeger met het gordijn van onwetendheid door de ogen van de onwetenden heb gezien.

Het tweede bord de werkelijke wereld beschrijft van de rechtgeleiden en de vredelievenden.

Ik heb het zo gelaten zoals het vroeger is opgeschreven. Ze lijken op een gedicht, maar dat zijn ze niet...

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا قَوْلِي

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى الذَّاتِ الْمُحَمَّدِيَّةِ اللَّطِيفَةِ الْأَحَدِيَّةِ شَمْسِ
سَمَاءِ الْأَسْرَارِ وَمَظْهَرِ الْأَنْوَارِ وَمَرْكَزِ مَدَارِ الْجَلَالِ وَقُطْبِ فَلَكِ
الْجَمَالِ اَللّٰهُمَّ بِسِرِّهِ لَدَيْكَ وَبِسَيْرِهِ إِلَيْكَ آمِنْ خَوْفِي وَأَقِلْ عَثْرَتِي
وَأَذْهِبْ حُزْنِي وَحِرْصِي وَكُنْ لِي وَخُذْنِي إِلَيْكَ مِنِّي وَارْزُقْنِي
الْفَنَاءَ عَنِّي وَلَا تَجْعَلْنِي مَفْتُونًا بِنَفْسِي مَحْجُوبًا بِحِسِّي وَاكْشِفْ لِي
عَنْ كُلِّ سِرٍّ مَكْتُومٍ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ
۝ وَارْحَمْنِي وَارْحَمْ رُفَقَائِي وَارْحَمْ أَهْلَ الْإِيمَانِ
وَالْقُرْآنِ آمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ ۝

وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

EEN LEZING DIE IN DE UNIVERSITEIT VAN ANKARA IS GEHOUDEN

Dit is een fijne en plezierige bijeenkomst die vanwege de lessen uit de Risale-i Nur en met de hulp van de geëerde en waardevolle leraar Bediüzzaman tot stand heeft kunnen komen. Deze bijeenkomst is niet bedoeld om de waarde en het belang van de Risale-i Nur uit te leggen; daar heb ik de moed niet voor. Want ik ben de jongste en zwakste student van de Risale-i Nur. Mijn kennis is niet voldoende om een dergelijk waardevol en beroemd werk aan de mensen uit te leggen. Deze grote eer is bestemd voor de verlichte, begripvolle, en prijzende lezers van de Risale-i Nur.

Totdat ik met de Risale-i Nur in aanraking kwam, heb ik niet één drukwerk of boek gelezen dat de waarde van de heilige Qur'an uitlegt. Later ontdekte ik dat de heilige Qur-an -meer dan een halve eeuw- door de leiders van verschillende landen wordt geprezen.

In het witte huis van Amerika wordt de alwijze Qur'an, die de zon van de hele wereld en van het bestaan is, op een hoge plaats in stof van groene zijde gelegd. Dat is de plaats die de Qur'an verdient. Uitvinders, filosofen, psychologen, sociologen en pedagogen gebruiken de heilige Qur'an als bron voor hun werken en lezen de boeken die erover geschreven zijn. Deze personen schrijven boeken met de kennis die ze uit dit heilige boek hebben gehaald en worden zo beroemd over de hele wereld. Ze helpen zo de mensheid en hun volk. In Zweden, Noorwegen en Finland is een comité opgericht die bestaat uit de hoogste wetenschappers. Jarenlang hebben ze gezocht naar een boek die de jeugd zou redden. Uiteindelijk zijn ze tot de conclusie gekomen dat het lezen van de heilige Qur'an de beste oplossing is om de jeugd een verheven moraal te geven en om ze tot 's werelds slimste en eerlijkste wetenschappers te maken.

Zo zijn er nog veel meer landen die de Islam en de Qur'an prijzen. Ik kan nog veel meer voorbeelden geven.

Als niet-moslims de waarde van het Islamitische boek begrijpen, prijzen en er hun voordeel uit halen, waar wachten de waakzame, Turkse moslim jongeren dan eigenlijk nog op? Nooit en te nimmer moeten ze blijven wachten en blijven slapen.

De Grote Gerechtigheid, onze geprezen aanbedene, heeft in de twintigste eeuw een waardevolle, waarachtige wetenschap samengesteld die precies beantwoord aan de behoeften in onze jeugd. Deze rijke schat aan kennis is de Risale-i Nur die een oprecht en stralend commentaar van de heilige Qur'an is. Zij is ontstaan uit de alwijze Qur'an. De grondbeginselen van de Risale-i Nur zijn vanuit dat gebied geschreven. De schrijver van dit werk is Bediüzzaman. Alle vooraanstaande wetenschappers zijn overeengekomen en hebben bevestigd dat de grote schrijver van de Risale-i Nur een persoon is die het waard is om “Bediüzzaman” genoemd te worden. Ze hebben tevens prijzend en waarderend bevestigd dat de Risale-i Nur een Qur'an commentaar is die het volk en de jeugd redt van dwaling en zonden. Desondanks moet gezegd worden dat vandaag de dag niet iedereen de schrijver van dit grote werk kent. Jazeker broeders, al twintig tot vijfentwintig jaar zijn de communisten en stromingen die zich verzetten tegen het geloof met grote aantallen in ons midden actief. Zij accepteren een dergelijk wonderlijke persoon niet en bekritiseren hem met verschillende, beschuldigende uitlatingen. Ze hebben al het mogelijke gedaan om hierin te slagen. Ze hebben alle moeite gedaan om onze vooraanstaande, ijverige wetenschappers als slechte mensen aan het volk te tonen. Deze verschrikkelijke situatie hebben we te danken aan de oneerlijke democratie in ons land die zich heeft kunnen uitspreiden. Helaas zijn we bedrogen en hebben we onszelf bedrogen. Na de werkelijkheden begrepen te hebben waren we in staat om de zelfbedachte suggesties en de leugenachtige verkeerde propaganda die tot nu toe onder de gelovigen werden ver-

spreid, uit ons geheugen te wissen. We hebben deze negatieve propaganda verworpen en het heilige boek, de Qur'an waarvan de echte verlichte personen hun profijt halen, omhelsd. We zijn begonnen om onszelf te verlichten met de Qur'an en het geloof door middel van de werkelijkheden uit de Risale-i Nur. De Risale-i Nur is in deze eeuw het grote commentaar van de Alwijze Qur'an. Net zoals de jeugd van tegenwoordig de werken van de grote pioniers zoals Abdülkadir-i Geylânî, îmam Gazâlî en Mevlânâ Celâleddin-i Rumi, elk een grote zon van de Islam, niet kennen zo is ook de commentaarschrijver van de Qur'an, Bediüzzaman Said Nursi, niet bekend geworden. In feite hebben de onbekende en bekende vijanden van het geloof met opzet verhinderd dat de pioniers bekendheid kregen. Maar degene die met eigen inzet erachter komt dat er ook in deze eeuw zulke waardevolle commentaarschrijvers en pioniers in de Islam aanwezig zijn, begrijpen meteen de waarde van Bediüzzaman voor de historie en de wereld en zijn bereid hun leven te geven om van zijn werken te kunnen profiteren.

Jazeker vrienden! Wij kunnen met zekerheid en volledige overtuiging zeggen dat de Risale-i Nur het enige werk is dat de mensen in deze eeuw met hun verstand en hart kan overtuigen en gelukkig kan maken. Dit oordeel is het onweerlegbare oordeel van de verlichten die de Risale-i Nur lezen. En dat dit oordeel terecht is, laat de Risale-i Nur met zijn wetenschappelijke kracht en originaliteit openlijk zien.

Vrienden!

Zoals je wereld en de werelden in het hiernamaals worden opgebouwd door je stevig aan de Qur'an te houden, zo zal degene die de Risale-i Nur leest, de stralende commentaar van de Qur'an, en dit vervolgens praktiseert het echte geluk bereiken. De jongeren die deze werken over het geloof lezen, zullen merken dat hun geloof sterker wordt. Ze zullen een mooie toekomst tegemoet gaan en zullen wetenschap en kennis vergaren. Ze zullen zich beteren en veran-

deren in jongeren met een hoge moraal. Ze zullen nuttig zijn voor het land, het volk, hun moeders en vaders. Ze zullen de eer krijgen om een oprechte dienaar van Allah, een echte volgeling van de profeet te moge zijn.

Voor degene die iets willen weten over de Risale-i Nur is het echt niet nodig om ergens anders gegevens vandaan te halen. Lees deze waardevolle werken en probeer het met je eigen inzet en motivatie te kennen en te begrijpen. Onderzoek zelf deze waardevolle schat van kennis en wetenschap, dan pas kun je echt beschikken over de wijsheid die je wilde hebben.

Naarmate je de Risale-i Nur leest, zul je gevuld worden met het licht van de Qur'an, zal de werkelijkheid van de Qur'an jullie verstand en hart verlichten en zal het jullie geloof verbreden en versterken. Naarmate je de Risale-i Nur leest, zal een Goddelijk genot jullie geestelijke wereld en ziel bedekken. Reeds in dit leven zal jullie de deuren worden geopend om in fijne rust en geluk in welzijn te kunnen leven. Dat deze wereld een akker voor het hiernamaals is en dat jullie naar deze voorbijgaande wereld zijn gekomen om een eeuwig leven te verdienen zullen jullie uit deze boeken leren en vanwege het geloof zul je het gevoel krijgen dat de wereld plezieriger is dan het paradijs. Met een dergelijke, eindeloze en geestelijke motivatie en genot zullen jullie van deze wereld houden. Niet vanwege dit voorbijgaande leven, maar omdat het jou je eeuwig leven en eeuwige geluk laat verdienen. Je zult nog beter begrijpen dat het bidden en het verrichten van Godsdienstuitoefeningen erg veel, heilig genot teweeg brengt. Je zult in het gebed voor het aangezicht van de Barmhartige Heer zo’n diep en spiritueel genot beginnen te ervaren dat de dagen die zonder gebed voorbijgaan leed en verveling opwekken. Je zult merken dat de mooiste en plezierigste momenten te vinden zijn in aanbidding van God en gehoorzaamheid.

Vrienden!

De Risale-i Nur is een werk dat buiten de wil van de schrijver om als een Goddelijk geschenk is ingegeven om de moslims van de twintigste eeuw en alle mensen van diep genestelde, donkere gedachten en verschrikkelijke, naar dwaling leidende wegen te redden. Wanneer jullie dit werk dat zo veel indruk op de mens uitoefent, voortdurend bestuderen, lezen en de betekenissen van de woorden in het woordenboek opzoeken, zullen jullie net zoals veel studenten van de Risale-i Nur die dag en nacht bezig zijn, veel vrede en geluk bereiken. Zo zullen jullie steeds ijverig bezig zijn. Jullie zullen je met een Goddelijk genot inspannen om deze heilige werken dagen lang te kunnen lezen. Om met deze waardevolle werken bezig te zijn zullen jullie geen minuut verloren laten gaan. Altijd zullen jullie wel de Risale-i Nur op zak hebben en deze lezen. Door deze werken voortdurend te lezen zullen jullie je tijd nuttig besteed hebben. Jullie zullen branden van liefde, opwinding en behoefte voor de Risale-i Nur.

Jazeker vrienden. De Risale-i Nur is een aantrekkelijke Qur'an commentaar. Met de Risale-i Nur verricht je heilige en waardevolle werken voor het geloof en de Qur’an. Als iemand zou komen om jullie uit te nodigen het paradijs binnen te gaan, zullen jullie naarmate je deze werken beter begrijpt, het verheven geluk dat je met deze werken hebt bereikt niet op willen geven en daarom niet naar het paradijs willen gaan. Jullie zullen voelen dat het werken voor het geloof en het redden van andermans geloof deze wereld voor jezelf verandert in een soort paradijs.

Degene die voor de Risale-i Nur werkt, zijn op de weg van het geloof en de Islam een zodanige opofferingsgezindheid en bereidheid eigen geworden dat er voor hen persoonlijke, alledaagse en normale behoeften geen plaats is overgebleven. Want voor de studenten van de Risale-i Nur is het eerste en belangrijkste doel de tevredenheid van God.

Eindeloos dank aan God. Meer dan enkele miljoenen op-

lettende, waardevolle en opofferingsgezinde vrienden zijn erachter gekomen dat de Risale-i Nur in dienst staat van ons heilig boek de geprezen Qur'an. Deze werkelijkheid die erg duidelijk te zien is kan door niemand die verstand heeft worden ontkend. Voor de werken van de Risale-i Nur en dus voor de werken van God zijn er zelfs opofferingsgezinden die met een onvoorstelbare ijver, enthousiasme en liefde vanuit hun hart en ziel hun nachtrust opofferen. Kijk eens hier! Er zijn studenten van de Risale-i Nur die wanneer men tegen hen zegt: "Ga in de plaats van de Risale-i Nur die andere boeken overschrijven, dan zullen wij jou het hele vermogen van de Amerikaanse miljardair Ford geven", zonder de punt van het papier te lichten het volgende antwoord geven: "Al zou je mij de wereld met zijn rijkdom en heerschappij geven, dan kan ik het nog niet accepteren. Want de Grote Gerechtigheid zal ons door het bestuderen van de Risale-i Nur en de werken voor de Risale-i Nur een onuitputtelijke, eeuwige rijkdom geven. Kan jullie wereldse rijkdom mij eigenlijk wel gelukkig maken? Dat is nog te betwijfelen. Maar dat we met het eeuwige rijkdom dat onze Heer ons zal schenken echt gelukkig zullen worden is twijfelloos.

Waardevolle vrienden!

De jongeren die later pas de verheven waarde van de Risale-i Nur begrijpen of de jongeren die later pas van de Risale-i Nur horen en de Risale-i Nur leren kennen, zeggen brandend van binnen: "Mijn waardevolle jeugd waarvan ik de waarde later pas begreep zal ik niet met voorbijgaande dingen verspillen. Ik zal het alleen nog maar gebruiken omwille van de Qur'an en het geloof en ik zal mijn jeugd in dienst stellen van mijn geliefde God en ik zal de geboden van de profeet gehoorzamen en zo mijn weg vervolgen. Alleen zo zal ik met mijn voorbijgaande jeugd een eeuwige jeugd behalen".

Laat degene die ziet dat wij ons zo aan de Risale-i Nur

binden niet denken dat wij ons van de wereld hebben afgescheiden. Integendeel, wat dit betreft laten wij met onze afgegrensde werken blijken dat als wij alleen zijn, wij onze werken, als we student zijn wij onze lessen, als wij ambtenaar zijn wij onze plichten en als wij handelaar zijn wij onze handel verrichten. Hoe veel wereldse zaken wij ook nog moeten verrichten en hoe veel les en tentamens wij binnenkort ook nog moeten verrichten dan nog vinden we tijd, kunnen we tijd vinden, reserveren we tijd en kunnen we tijd reserveren voor de Risale-i Nur en voor zijn werken. Net zoals we elke dag brood, water en lucht nodig hebben, zo hebben wij elke dag behoefte aan de werkelijkheden van de Qur'an en het geloof.

Jazeker, wanneer we met de Risale-i Nur bezig zijn, hebben we veel meer succes in onze werken en lessen waardoor we kracht krijgen en enthousiaster worden. Bij ons wekt dat de gedachte op om in deze wereld voor het geloof te werken. Het laat ons begrijpen hoe waardevol de tijd is. Ons hart en verstand wordt op een effectieve manier ervoor gewaarschuwd dat de afgescheurde blaadjes van de dagkalender aantonen dat die dag niet opnieuw terug komt. Dit motiveert ons om de tijd van ons waardevol leven meer waarde te geven. Het redt ons ervan om onze tijd te doden met hier en daar lege, onnodige zaken of zaken waarvan men denkt dat ze nodig zijn, terwijl het volgens ons nutteloos is. De Risale-i Nur wekt bij ons een liefde op om zelfs tijdens de rust voor de werkelijkheden van het geloof te werken om zo het genot dat de barmhartige God in die werken heeft gestoken te proeven. Zodoende laat Hij ons de weg bewandelen om in deze voorbijgaande wereld een eeuwig leven te verdienen.

Waardevolle vrienden!

Het is niet mogelijk om de waarde van de Risale-i Nur volledig uit te drukken. De waarde van de Risale-i Nur gaat helemaal op in de ziel van degene die het voortdurend en

met oprechtheid leest. Het laat de lezers zo goed gehoorzamen en het maakt de lezers zo sterk gebonden aan de Risale-i Nur dat als alle vijanden van het geloof zich zouden verzamelen voor één van die opofferingsgezinde die opgaat in de stadiums van het echte geloof, en zij zouden ijveren om hem van de Risale-i Nur af te laten zien, zullen ze er niet in slagen en zijn ze er niet in geslaagd. Voor mij is het de grootste, Goddelijke gift dat ik de helper mag zijn van de leraar die tewerk wordt gesteld in en de opdracht heeft gekregen om de Risale-i Nur te schrijven. Ik beschouw het als een eer om de werkjes te verrichten van zijn helpers. Er kunnen mensen zijn die een dergelijk hartelijke en gebonden band nogal ver vinden gaan, maar ze moeten het helemaal niet zien als teveel.

Bijvoorbeeld wanneer we een waardevol werk lezen, ontstaat er in ons hart min of meer een gevoel van waardering voor de schrijver. Voor de werken van Molièr, Hugo en Goethe ontstaat een gevoel van verbazing. Hoe sterk moet dan eigenlijk de band wel niet zijn met de Islamitische wetenschapper die een commentaar schrijft over de Alwijze Qur'an die de leidraad voor het Islamitische geloof is? Als men het waard vindt om het werk van de bovengenoemde drie bekende personen op papier te zetten, moet de Risale-i Nur, die de Qur'an commentaar van Bediüzzaman Said Nursi is, met gouden letters gedrukt worden. Als men uren bezig is om het werk door te nemen van een rechtgeleide filosoof moeten wij ook onze slaap opofferen om het werk te lezen van Bediüzzaman, die les geeft over het geluk in beide werelden. Als we voor een boek dat op deze wereld gericht is vijf euro uitgeven, moeten wij voor een Qur'ancommentaar als de Risale-i Nur, die de mens in de wereld en het hiernamaals gelukkig laat zijn en zelf de verhevenste plaats en eer verdient, honderd euro uitgeven en dat doen we ook. Mocht het nodig zijn dan offeren wij voor het drukken van de Risale-i Nur ons hele vermogen op en dit is ook

nodig en dit zijn wij ook schuldig als kleinzoon van de Islamitische helden die wij jongeren zijn.

Vrienden!

Laten we voor de lessen uit de Risale-i Nur elkaar steunen, voor de werkjes van de Risale-i Nur hand in hand gaan en voor de strijd van het geloof schouder aan schouder staan. Laten we samen werken, elkaar ontmoeten en met elkaar praten over de Risale-i Nur wiens lessen over het geloof wij erg nodig hebben. Laten we rennen over de weg van Allah en de weg van het geloof. Laten we de vlag hijsen tegen de ongelovigen en ons waardevolle ziel opofferen voor de werken van het geloof.

Mijn waardevolle broeders!

In de Risale-i Nur zijn hoge bijzonderheden en kenmerken aanwezig. Deze verheven en bijzondere eigenschappen zijn in geen enkel werk dat tot nu toe geschreven is te vinden. Deze werkelijkheid wordt bevestigd door de wetenschappers die de Risale-i Nur lezen en wiens leven voorbij is gegaan met het lezen van boeken. Deze wijze en verheven personen die goed weten wat de waarde van een werk is, zijn het er allemaal over eens dat de mensen die in deze tijd leven, hoe veel kennis ze ook mogen hebben, behoefte hebben aan de Risale-i Nur. De waardevolle wetenschappers en verlichten die bang zijn om met ziektes zoals jaloezie voor iemands kennis en egoïsme besmet te raken, klampen zich meteen vast aan de Risale-i Nur. Ondanks dat enkele van hen zestig, zeventig jaar zijn, werken ze nog ijverig om de eer en gunst als student van de Risale-i Nur te verdienen.

De geëerde Bediüzzaman Said Nursi zegt: “De Risale-i Nur geeft niet net zoals andere boeken alleen maar kennis, het geeft ook een spirituele les”. Het effect van deze spirituele les is dat de ziel, het hart, lichaam en de gevoelens van degene die de Risale-i Nur leest hun aandeel en voeding van die waardevolle les krijgen. Is het niet de kracht van

deze spirituele les dat de geestelijke wereld van de lezers van de Risale-i Nur met Goddelijke verlichting wordt gewassen. Door een Goddelijke aantrekking en effect komen ze in een toestand dat ze zich gebonden voelen met, aangetrokken voelen tot en afhankelijk voelen van de werkelijkheden van het geloof en zo de weg van God en de profeet volgen. Zij die behoefte hebben aan kennis over het geloof lezen de Risale-i Nur. Zij die kennis willen over de Godsdienst lezen de Risale-i Nur. Zij die zoeken naar de werkelijkheid lezen de Risale-i Nur. Zij die moedig willen worden en heldhaftig willen zijn lezen de Risale-i Nur. Zij die nationalistisch zijn lezen de Risale-i Nur. Wetenschappers en kunstenaars lezen de Risale-i Nur. Bewonderaars van positieve kennis lezen de Risale-i Nur. Zij die hun hart van de wereld afwenden en zich richten naar God lezen de Risale-i Nur. Nieuwsgierigen naar de letterkunde lezen de Risale-i Nur. Dit betekent dus dat alle bevolkingsgroepen in hun ziel een grote behoefte voelen voor de Risale-i Nur en dat ze ervan profiteren.

Vrienden!

De lezers van de Risale-i Nur worden bekwamer in het overtuigen van anderen en het verstand en de gedachten worden op gang gehouden en worden krachtiger. Hij komt op een niveau terecht dat hij afhankelijk van zijn kennis op een overtuigende manier kan deelnemen aan een of ander onderwerp. Alsof die Nurcu van top tot teen verlicht raakt en geniet van de fantastische lessen van een goed met het verstand te begrijpen, logisch en overtuigend werk.

De bron en de leidraad voor de mensenrechten van een echte beschaving en een hoge maatschappij is de Qur'an. De Qur'an doet alle soorten bevolkingsgroepen aanspreken. Je zult zien dat in de Risale-i Nur, die het echte, schone en stralende commentaar van de alwijze Qur'an is, een heleboel behoefte voor het verstand, de gedachte, het hart en ziel, zullen worden bevredigd. Je zult met verbazing en dankbaarheid zien dat een aantal vragen die je in je hoofd

hebt, op een volledig overtuigende manier worden beantwoord. Je zult genoegen nemen met de serie van de Risale-i Nur die je confronteert met de Goddelijke werkelijkheden waarmee je persoonlijk wordt aangesproken en je zult in eindeloze vrede een gelukkig leven beginnen te leiden. Je zult jezelf er niet van kunnen weerhouden om keer op keer en je hele leven lang al lezend te genieten van de Risale-i Nur.

Mijn wakkere vrienden die alles wat met de Risale-i Nur te maken heeft met veel aandacht volgen!

Wanneer de Alwijze Qur'an gelezen wordt of wanneer er naar de Alwijze Qur'an geluisterd wordt, laat het een geestelijk en innerlijk effect achter, ook al weet je er de betekenis niet van. Want de Qur'an is het woord van Allah. Het is vanwege dit Goddelijk woord en vanwege de heilige betekenis in de Islam dat de Turken met de Islam bekend zijn geworden en continenten en steden hebben overwonnen. Ze hebben duizend jaar de vlag van de Islam gedragen. Zo is het ook bij enkele onderwerpen in de Risale-i Nur die in deze eeuw een grote commentaar van de Qur'an is. Ook al begrijp je in het begin niet alles dan nog zal het spirituele effect en geestelijke genot jullie ziel en hart veroveren. De betekenis zal jullie wereld veroveren en zonder twijfels zullen jullie ervan profiteren. De mens bestaat niet alleen uit hersenen, hij heeft ook geestelijke gevoelens en eigenschappen zoals een hart, ziel, innerlijke wereld en geweten. Als je verstand na één keer lezen nog niet elk onderdeel van het geloof begrijpt, neemt het hart en ziel toch zijn deel op. Het is vanwege dit geestelijke effect van de Risale-i Nur dat ondanks dat er in de eerste periode dat de Risale-i Nur geschreven werd er maar acht of tien studenten van de Risale-i Nur waren, het er nu miljoenen zijn. Het heeft Anadolu overspoeld als zijnde de sterkste methode tussen de gangbare methodes op de wereld. Het heeft zijn bestaan en zijn kracht door de continenten Europa, Amerika en Azië laten

accepteren. Het heeft de vijanden van de Godsdienst laten huiveren en laten accepteren dat ze overwonnen zijn. Het heeft het geloof en de Islam leven en kracht gegeven. Het heeft de nieuwe jeugd tot rust gebracht, hun heldhaftig en moedig karakter aangewakkerd en ze op de geestelijke veldslagen voor de islam zo laten rennen dat ze alles omwille van het geloof zouden opgeven. En zo rennen ze nog steeds. Ze wekken grote waardering en verbazing op in de wereld en de Islamitische landen en dat ondervinden ze nog steeds. Vandaar dat jullie elke dag met lezen moeten doorgaan. Deze buitengewone serie die zichzelf telkens opnieuw met genot en motivatie laat lezen, zal jullie begrip naarmate je meer leest laten toenemen. De enige manier om het te begrijpen is door met de Risale-i Nur alleen te blijven, je verstand te gebruiken, het je eigen te maken en door het met liefde steeds opnieuw te lezen.

Gerespecteerde vrienden!

De manier die de Risale-i Nur gebruikt is een aantrekkelijke manier die met geen ander te vergelijken is en waarvan er geen tweede te vinden is. Terwijl Bediüzzaman Said Nursi een Qur'ancommentaar schrijver is, is hij tegelijkertijd de grootste letterkundige en de beste welspreker van deze eeuw. Maar niet een letterkundige die zijn schriften wil laten tonen en die belang hecht aan pracht en praal. Hij is echter een schrijver die het meeste belang en de meeste waarde hecht aan de betekenis en niets opoffert van de betekenis omwille van de woorden. Hij knipt niets af van het lichaam om het kostuum te laten passen. Hij heeft een unieke, erg effectieve en aantrekkelijke methode van uitleg.

Vandaar dat in de Risale-i Nur de Qur'an en de werkelijkheden van het geloof op een zuiverste, beste, aantrekkelijkste en doeltreffendste manier zijn verklaard en uitgelegd.

De Risale-i Nur is een schat van een groot aantal werkelijkheden en betekenisvolle woorden. Het is een prachtwerk dat in een zin een bladzijde, in een bladzijde tien bladzijden

en in een uiteenzetting de betekenis van een boek weet uit te drukken, waardoor het de eigenschap bezit van een werk met betekenisvolle woorden. Vandaar dat zijn lessen erg veel effect en invloed hebben. Volgens de geleerde islamologen zal teveel verdieping in onderdelen betreffende de overtuiging in het geloof het effect en het begrip ervan kunnen vermoeilijken. Zulke lessen zullen vaak niet genoeg voldoening geven, niet genoeg zijn en vaak zonder nuttig resultaat blijven. Ondanks dit feit is het compact lesgeven in vooral de werkelijkheden over het geloof effectiever, nuttiger en begripvoller. Vanwege dit gegeven is de Risale-i Nur niet ingegaan op de details en heeft het als grondslag een methode gekozen die de gedachte niet laat verdrinken in de details.

Mijn vrienden die veel behoefte hebben aan kennis over het geloof!

Bediüzzaman geeft ons aan het einde van de uiteenzetting over oprechtheid het volgende goede nieuws. Wij zijn van mening dat tot aan onze eeuw geen enkele schrijver dit met zoveel gemak tegen de mensheid heeft kunnen zeggen.

Hij zegt: “Degene die een jaar lang de Risale-i Nur begrijpend en accepterend leest, kan in deze eeuw een echte geleerde worden”. Jazeker, de wetenschap ontwikkelt zich met grote snelheid. Wil jij je verdiepen in de spirituele wereld dan moet jij je ook verdiepen in de wetenschap. We leven in een tijd dat in deze materiële wereld een weg van een uur in een seconde kan worden afgelegd. De geestelijke wereld is nog sneller en nog weelderiger. De kennis die vroeger in een halve eeuw vergaard kon worden, kan men nu in korte tijd vergaren. Men verdient in kortere tijd dezelfde vruchten en men behaalt in kortere tijd hetzelfde resultaat.

De Grote Gerechtigheid heeft met Zijn barmhartigheid en vrijgevigheid de moslims en de mensen van deze eeuw een weg getoond waardoor de Islamitische kennis en het resul-

taat van het geloof erg gemakkelijk en veilig verdiend kan worden. Hoe kan een mens die van deze weg hoort en bij verstanden is, achter blijven om de Risale-i Nur met veel doorzettingsvermogen en liefde te lezen en zo deze waardevolle schat te verdienen?

IJverige vrienden! Ik ben ervan overtuigd dat jullie met al je mogelijkheden en inzet zullen ijveren om die zo waardevolle en zo kostbare serie zo snel mogelijk te lezen en elke dag opnieuw van de kracht van het geloof en de islam zullen genieten. Ik hoop dat jullie zo zullen zijn. Want de jeugd gaat voorbij… Het leven gaat voorbij… De tijd komt niet meer terug.

Jazeker, wij verwachten geen hulp van onze leraren nog motivatie van onze vader en moeder. En dit zullen wij ook niet verwachten. Wij hebben alleen de behoefte en de motivatie om met de hulp van God onszelf op te leiden. Als God het wil zullen wij doorzetten en volhouden om te ijveren en zullen wij hoger op gaan. Wij zullen helemaal omhoog gaan totdat we de top bereiken van de stadiums in het geloof en de Islam. Wij zullen onze harten met het licht van de Qur'an en ons hoofd met de kennis van het geloof verlichten. Wij zullen ons hart en verstand laten werken. Wij zullen met de Risale-i Nur in ons hand lopen en vooruitgaan op de weg om een echte, oprechte en opofferingsgezinde dienaar van God te worden en een oprechte, opofferingsgezinde en heldhaftige volgeling van de boodschapper van God.

Wat de studie van het nooit ouder wordende schrift van de Risale-i Nur betreft: de verdienste om de Risale-i Nur, die geschreven is met hetzelfde schrift als de Qur'an, te schrijven is erg groot. Het nooit ouder wordende schrift leren wij in korte tijd. En tijdens het schrijven leren we nieuwe kennis bij. Door de serie van de Risale-i Nur over te schrijven krijgen wij erg veel geestelijke verdiensten. Want het is een werk voor het geloof en de Qur'an. Schrijvend wordt de kennis beter in het geheugen opgenomen. Vandaar dat tot

nu toe duizenden jongeren het schrift van de Qur'an hebben geleerd en nog steeds leren door de Risale-i Nur over te schrijven.

Waardevolle broeders!

Ik zal jullie nog enkele voordelen en eigenschappen van de Risale-i Nur opnoemen. De wetenschappelijke kracht in de Risale-i Nur verandert het imiterende geloof in geloof door overtuiging. Het leidt de mens naar een sterke en volhoudende moslim en een volmaakte gelovige die handelt vanuit zijn kennis. Het geeft een afkeer voor het slechte en vieze genot en laat je ervan afzien. Het laat je handelingen verrichten die leiden tot een meest verheven, rein en eeuwig genot en plezier. Het laat de mens van het leven houden. Het red je van pessimisme en maakt van je een gelovige optimist. Het maakt van slaperige en luie mensen actieve en bewegende mensen. Het maakt een mens wiens ziel erg bewegend is meester over zijn innerlijke wereld. Het ontwaakt een verlangen om geen middelmatig mens, maar een vooraanstaand en groot mens te worden. Slechte eigenschappen zoals arrogantie en eigendunk zullen vergaan. Met deugdzame eigenschappen zoals bescheidenheid, nederigheid en rust geeft het de mens meer waarde. Het maakt van vijanden vrienden. Het geeft ons de les om het slechte niet met slecht, maar met goed tegemoet te komen. Het beschermt vrome en gemanierde jongeren zoals jullie tegen het onheil om in een slecht milieu en door slechte gewoontes in een onzedelijke situatie terecht te komen.

Vanwege dit feit is het zo dat een echte student van de Risale-i Nur die de Risale-i Nur trouw en voortdurend leest, ook al zou hij zich te midden van mensen bevinden die immoreel zijn, zich zonder zijn moreel aan te tasten van hun verwijderd en zichzelf weet te redden.

En om zijn vroomheid en manieren te beteren gaat hij met zijn ego een strijd aan. Met de kennis en het krachtige geloof dat hij van de Risale-i Nur heeft gekregen, wint hij deze

strijd. Hij laat zich niet door slechte mensen overhalen om naar slechte ontmoetingsplaatsen te gaan. Integendeel, door de Risale-i Nur te publiceren krijgt hij de motivatie en de kracht om de mensen in de clubs die als resultaat van de zwakker wordende grondbeginselen van het geloof slechter worden, te overtuigen en te beteren. Als een hervormer bekleed met hoge maatschappelijke principes noteert hij de vooruitgang in het doel en de principes. Hij zal van de ene overwinning naar de andere overwinning rennen en zijn doel na streven om de pijlers van het geloof te plaatsen.

Jazeker vrienden! Tegenwoordig is er een bron vol werkelijkheden die de belangrijkste en meest effectieve factoren bevat om de maatschappelijke problemen en wonden te genezen. Dat is de Risale-i Nur. Vandaar dat de wakkere studenten en de echte verlichten die de werkelijkheid hebben kunnen bevatten zich in grote hoeveelheden wijden aan de Risale-i Nur.

Jazeker, wij moeten wensen om steeds hoger op te komen. De Risale-i Nur leert ons dat deze tijdelijke wereld een handelshuis is om het eeuwige geluk te verdienen. Wij zullen geen genoegen nemen met een beetje verworven kennis over het geloof dat de bron, grondslag licht en ziel is van alle echte wetenschappen en overwinningen in onze heilige principes en strijd. Wij zullen voor de Risale-i Nur werken en laten werken om steeds hogerop te komen, steeds verderop te komen en onszelf steeds verder te ontwikkelen.

1947
Namens de Nur
studenten van Konya
Zübeyir Gündüzalp

باسمه سبحانه

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته أبدا دائما

De heilige Qur'an, die de geestelijke zon van de hemel van het bestaan is en nooit onder gaat, publiceert met haar lichtstralen de tekenen van de schepping van het grote boek van het bestaan zodat deze gelezen en de doelstellingen duidelijk worden. Het verlicht het verstand van de mensen en toont zo de goede weg. Elke persoon in deze mensenwereld kan door het licht van deze zon van rechtleiding de doelstellingen van de schepping, de wil achter de oorsprong en het doel van zijn weg zien en weten. Degene die onderworpen wordt aan het licht van rechtleiding zal afhankelijk van de bekwaamheid van het hart dit licht weerspiegelen en nabijheid bereiken. De betekenis van alle zaken en het leven zal met dit licht duidelijk worden en is alleen met dit licht te zien, te begrijpen en wordt met dit licht duidelijk. De heilige Qur'an die het geestelijke licht van rechtleiding van de eeuwige Zon vertegenwoordigd zorgt ervoor dat het oog van het verstand en hart de werkelijkheid en waarachtigheid ziet. Degene die ver verwijderd blijven van zijn licht zullen in duisternis blijven. Want alles is te zien, te begrijpen en wordt duidelijk met dit licht. Kijk de weerspiegeling van het woord “Nur” in de heilige Qur'an die de geestelijke en eeuwige zon van deze werkelijkheid is, is in deze eeuw gegeven aan de geestelijke persoon van de Risale-i Nur die de naam “Nur” heeft gekregen. Het is “Nur” die in de nabijheid van aanbidders van de natuur, die als een vleermuis niet uit de duisternis willen komen, de aanbidders van hun ego, die met hun slaap van onwetendheid de dag in de nacht veranderen, zij die het verstand in hun ogen hebben, zij die door de duisternis blind zijn geworden en zij die zich in de weg hebben vergist het licht van de werkelijkheden over het geloof verduidelijkt en de weg van de rechtgeleiden toont

aan hun die nog niet totaal blind zijn geworden. Het slaat met de stok van verlichting op het hoofd van de ongelovige en verloochenaars en zegt: "Haal je verstand uit je hoofd en gooi het weg zodat je een beest wordt, of kom bij verstande en wordt een mens". Omdat wetenschap een licht is, zullen we een of twee bewijzen die de diepgaande kennis en de wetenschap van de Risale-i Nur tonen, kort aanvoeren:

Ten eerste moeten wij het volgende goed onthouden: de Risale-i Nur gebruikt naast de Qur'an geen andere boeken als inspiratiebron en de Risale-i Nur dient alleen de Qur'an, vandaar dat wij niets hoeven toe te lichten over de acceptatie ervan. Om de woorden van de Risale-i Nur duidelijk te maken kunnen wij als wetenschappers alleen maar het volgende zeggen: de Risale-i Nur heeft de moeilijkste vraagstukken die tot nu toe geen enkele wetenschapper volledig duidelijk heeft kunnen uitleggen, erg gemakkelijk, op een manier die iedereen kan begrijpen, van het gewone volk tot aan de professoren afhankelijk van hun mogelijkheden twijfelloos, met een volledige overtuigende manier uitgelegd en verklaard. Deze specialiteit is in geen enkel werk van welke wetenschapper dan ook te vinden.

Ten tweede laten alle delen van de Risale-i Nur op elk gebied zien dat ze een commentaar op de spirituele schittering van verschillende verzen uit de Qur'an zijn.

Ten derde beantwoord de Risale-i Nur de diepste behoeften van de mens met onweerlegbare wetenschappelijke voorbeelden en bewijzen. Bijvoorbeeld de uiteenzetting waarin de Risale-i Nur de tolk is van de handeling en de uitspraken van een atoom en zo het bestaan van Allah, het hiernamaals en andere fundamenten van het geloof bewijst. Ondanks dat de bekendste islamitische filosofen onder wie Ibn-i Sina, Fârâbî en Ibn-i Rüsd voor deze probleemstellingen het hele bestaan als bewijs hebben aangedragen, doet

de Risale-i Nur deze werkelijkheden met de figuurlijke tong van een atoom of een zaadje aantonen. Als het mogelijk zou zijn om hem nu de wetenschappelijke kracht van de Risale-i Nur te tonen, zouden ze meteen in de nabijheid van de Risale-i Nur gaan zitten en naar zijn lessen luisteren.

Ten vierde geeft de Risale-i Nur met korte samenvattingen de kennis weer die iemand in jaren tijd nog niet kan verwerven zodat deze kennis in korte tijd verworven kan worden.

Ten vijfde is de Risale-i Nur er de oorzaak voor dat het hoofddoel voor het verwerven van kennis, God's genade verdienen, geleerd wordt en dat de kennis op geen enkele manier wordt aangewend voor wereldse welvaart maar dat het in haar volledige betekenis wordt aangewend voor een verheven taak als het dienen van de mens.

Ten zesde is de Risale-i Nur een vrucht voor krachtige, heilige en spirituele gedachten die de daden en woorden van het hele bestaan uitlegt. Tegelijkertijd verduidelijkt het de werkelijkheden over het geloof op een wetenschappelijk niveau. Een niveau dat waarneembaar is met de ogen en een niveau die twijfelloos en onweerlegbaar is.

Ten zevende omvat de Risale-i Nur in principe alle wetenschappen alsof het een versierd kleed is dat met de draadjes van de wetenschap is geweven. Dit is tot nu toe door geen enkele wetenschapper gezegd. Het zijn een verzameling van uitspraken waaruit blijkt dat de Risale-i Nur alle wetenschappen eigen is.

We zullen er als voorbeeld enkele opnoemen. Zij die meer over dit werk willen weten, adviseren wij om de zee aan wijsheid in de Risale-i Nur te raadplegen.

1. Hij die een oog van een mug heeft geschapen heeft ook de zon geschapen.

2. Hij die de maag van een vlo ordent heeft ook het zonnestelsel geordend.

3. Om een atoom te maken is dezelfde eindeloze kracht nodig als waarmee het hele bestaan wordt gemaakt. Want elke letter van dit grote boek over het bestaan, vooral elke letter onder de levende wezens, heeft betrekking op alle andere zinnen van dit grote boek.

4. De natuur is net een drukkerij en niet de Drukker. Het is een borduurwerk en niet de Borduurder. Het is een serie van verordeningen en niet de Schrijver van deze verordeningen. Het is een aan wetten onderworpen schepping, het kan niet de Wetgever zijn. Het is een ordening en niet degene die ordent. Het is een wet en geen kracht. Het is een wet onderworpen aan een wil en geen alleenstaande werkelijkheid.

5. De ziel is net als genestelde, voortdurende en oorspronkelijke wetten ontstaan met de wil van God. De kracht van God heeft de wil aangekleed met een lichaam vol gevoelens, waarna een spiritueel hart als sieraad het de waarde van een parelsnoer geeft.

En zo zijn er duizenden spreuken.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Dr. Mustafa Hilmi Ramazanoğlu